தமிழியல்

JOURNAL OF TAMIL STUDIES

JULY 2015

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்

திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2046, மன்மத, ஆனி - ஆடி

INTERNATIONAL INSTITUTE OF TAMIL ST UDIES

Tharamani, Chennai - 600 113. Tamil Nadu, India.

ISSN No. 0022-4855 Vol. No. 89 Issue : July 2015

தமிழியல்

JOURNAL OF TAMIL STUDIES

July 2015

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்
திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2046, மன்மத, ஆனி - ஆடி

INTERNATIONAL INSTITUTE OF TAMIL STUDIES
Tharamani, Chennai - 600 113. Tamil Nadu, India.
www.ulakaththamizh.org.in/E-mail : iits@tn.nic.in Phone: 22542992, 22542781/ Fax: 22541436
ISSN No. 0022-4855 Vol. No. 89 Issue: July 2015

BOARD OF EDITORS

Dr. G.L. HART
Dept. of South and South East Asian Studies, University of California, U.S.A.(Retd.)

Dr. A. VELUPILLAI
Former Professor of Tamil, University of Jaffna, Srilanka.

Dr. S.N. KANDASAMY
Former Professor of Tamil, Tamil University, Thanjavur.

Dr. Pon. KOTHANDARAMAN
Former Vice-Chancellor, University of Madras, Chennai.

Dr. G. VIJAYARAGHAVAN
Editor-in-Chief

Dr. B. RAJA
Associate Editor

Editorial Board
Dr. P. SELVAKUMAR
Dr. A. THASARATHAN
Dr. M.J. RABI SINGH
Kalaimamani MARAIMALAIYAN

தமிழியலில் இடம்பெறும் கட்டுரைகளின் கருத்துகளுக்குக்
கட்டுரை ஆசிரியர்களே பொறுப்பு ஆவர்.

Articles in the Journal of Tamil Studies do not necessarily represent either the views of the International Institute of Tamil Studies or those of the Board of Editors

பொருளடக்கம்

முதன்மை ஆசிரியர் உரை 1

01. தமிழ்த்தாயின் தவப்புதல்வன் டாக்டர் அ.ப.ஜெ. அப்துல் கலாம் — பா.இராசா 3

02. தமிழகம் செய்த தவப்பயன் — ஆ. விமலாதித்தன் 7

03. இராபர்ட் தெ நொபிலி — வ.பாக்கியராஜ் 11

04. Tamil Scholars from Overseas 13

05. மறைமலையடிகள் — ப. ஜெகதீசன் 14

06. The Kural 17

07. Puṟap Poruḷ Veṇbā Mālai — G.U.Pope 25

08. புதுகையில் 12ஆம் நூற்றாண்டுக் கல்வெட்டு கண்டுபிடிப்பு 32

09. பாண்டியன் பரிசில் படிமம் - மொழிபெயர்ப்புச் சிக்கல் — உமா தேவி நாயுடு அழகிரி 33

10. 'Vettezhuthu' inscriptions of Chola period found — A.D.Balasubramaniyan 42

11. Natural Language Processing in Tamil — V.Dhanalakshmi 44

12. Musical forms featured in Tirugñānasambandar's Tēvāram — Margaret Bastin 52

13. மொழி, பண்பாட்டுப் பார்வையில் ஆ(நிரை) — க.பலராமன் 71

14. தொல்காப்பியச் செய்யுளியலும் இசையும் "பண்ணத்தி" — பா.ஹேமநாதன் 77

15. Role of Phonetic and Phonological Concepts in the Tamil Writing System — R. Velmurugan 83

16. Index of The Journal of Tamil Studies — பி. கவிதா 93

17. உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவன முனைவர் பட்ட ஆய்வேடுகள் — இரா. பெருமாள் சாமி 95

18. List of Translations of Tamil Works 100

19. நூல் மதிப்புரை — வ.மணிகண்டன் 103

20. Guide lines for writing a research article — Thomas V. Perneger, Patricia M. Hudelson 106

Regulations for submission of research Papers in the Journal 108

REVISED SUBSCRIPTION

	Within India	Outside India
Life Membership	Rs. 6000.00	U.S.$. 200 or Rs. 12000.00
Institutional Membership	Rs. 8000.00	U.S.$. 250 or Rs. 15000.00
Annual	Rs. 400.00	U.S.$. 24 or Rs. 1400.00
Single Copy	Rs. 120.00	U.S.$. 7 or Rs. 400.00

திருத்தியமைக்கப்பட்ட சந்தா விவரம்

	உள்நாடு	வெளிநாடு
ஆயுள் சந்தா உறுப்பினர்	ரூ. 6000.00	U.S.$. 200 (அ) ரூ. 12000.00
நிறுவனச்சந்தா உறுப்பினர்	ரூ. 8000.00	U.S.$. 250 (அ) ரூ. 15000.00
ஆண்டுச் சந்தா	ரூ. 400.00	U.S.$. 24 (அ) ரூ. 1400.00
ஒரு படி	ரூ. 120.00	U.S.$. 7 (அ) ரூ. 400.00

முதன்மை ஆசிரியர் உரை

பேரன்புடையீர்!

வணக்கம். உலகளாவிய நிலையில் பரந்துவாழும் தமிழ்ச் சான்றோர்களை ஒருங்கிணைத்துத் தமிழர்தம் அறிவார்ந்த பதிவுகளை உலகிற்கு எடுத்துச் சொல்வதும் முன்னோர் மொழிப்பொருளின் மேன்மையை இக்காலச்சூழலில் விதைப்பதும் முன்னேறிய சமூகத்துடன் கைகோத்து நடப்பதும் எனும் உயரிய நோக்கங்களோடு தொடங்கப்பட்டதே ***தமிழியல்*** எனும் இவ் இதழாகும்.

தமிழியலின் இலக்கை நோக்கிப் பயணம் புரியும் உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்திற்குப் பேராதரவு நல்கிடும் சான்றோர் பெருமக்களுக்கு நன்றியையும் வணக்கத்தையும் மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தமிழியல் உலகத் தரத்திலான இதழ்களுக்கு இணையாக விளங்கிடும் வண்ணம் நாளும் தன்னைப் புதுப்பித்துக் கொண்டு வருகிறது. தமிழின் பன்முகப் பண்புகளையும் ஆற்றல்களையும் விளக்கிடும் வகையில் சிறந்த தமிழ் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இதில் இடம் பெற்றுவருகின்றன. மேலும், இளம் ஆய்வாளர்களை ஊக்குவிக்கும் வகையில் அவர்களுக்கென உலகத் தரத்திலான கட்டுரை வடிக்கும் முறையினையும் இவ்விதழ் அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது.

உலகு தழுவிய நிலையில் தமிழில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள ஆய்வுகளின் விவரம் தமிழுலகிற்குக் கிடைக்கும் வகையில் பல்கலைக் கழகங்கள் தோறும் நடைபெற்ற முனைவர் பட்ட, ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்ட ஆய்வேடுகளின் விவரம் தரும் வரிசையில் முதலாவதாக உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவன ஆய்வேடுகளின் பட்டியல் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது.

தமிழிலக்கியச் செவ்வியல் பண்புகளை உலகம் உணரும்வகையில் செவ்வியல் இலக்கியங்களின் பன்மொழிபெயர்ப்புகள் குறித்த பட்டியலும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது.

தொல்லியல் ஆய்வாளர்கள் மற்றும் ஆர்வலர்கள் பயன்பெறும் வகையில் தமிழ்நாட்டில் அவ்வப்பொழுது கண்டெடுக்கப்பட்ட கல்வெட்டுச் செய்திகளையும் இந்த இதழில் இடம்பெறச்செய்துள்ளோம்.

தமிழ் குறித்த ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளும் நிறுவனங்களை அறிமுகப்படுத்தும் வகையில் டாக்டர் இராசமாணிக்கனார் ஆய்வு மையம் குறித்த செய்திகளை வெளியிட்டோம். அம்முயற்சி தொடர்ந்திடத் தமிழ் குறித்து ஆய்வு மேற்கொள்ளும் அமைப்புகள் தங்கள் நிறுவன விவரங்களை அனுப்பிடக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

"தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக, அஃதிலார்
தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று"

எனும் உலகப் பொதுமறையின் வாக்கிற்கிணங்கத் தமிழ்நாடு செய்த தவப்பயனாய்த் தோன்றித் தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் வாழ்த்தத் தமிழுக்கு வளம்

சேர்க்கும் **இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவி மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதல் அமைச்சர் அம்மா** அவர்கள் இதுவரை தமிழுக்கு எவரும் எக்காலத்தும் செய்யாத வளர்ச்சிக்கான நல்கைகளை உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தில் நாளும் நல்கிவருகிறார்.

1. தமிழுக்கு இந்தியாவிலேயே முதன் முதலாக ரூ. 50 இலட்சத்தில் தொல்காப்பியர் ஆய்விருக்கை.
2. தமிழின் தொன்மையைப் பாதுகாக்கும் வகையில் ரூ. 34 இலட்சத்தில் ஓலைச்சுவடிப் பாதுகாப்பு மையம்.
3. திருக்குறளின் பெருமையை உலகுக்கு உணர்த்தும் வகையில் ரூ. 10 இலட்சத்தில் திருக்குறள் ஓவியக் காட்சிக்கூடம்.
4. மொழி ஆய்வுக்காகவும் வெளிநாட்டவர்க்கு மொழி கற்பிக்கவும் ரூ. 14 இலட்சத்தில் மொழி ஆய்வுக் கூடம்.
5. உலகத் தமிழர் தமிழ் நாட்டிற்குக் கல்விப் பயணமாக வருகை புரியும் பொழுது வழிகாட்டிட ரூ.10 இலட்சத்தில் உலகத் தமிழர் பண்பாட்டு வரவேற்பு மற்றும் தகவல் மையம்.
6. அறிவியல் வளர்ச்சிக் கேற்ப உலகத்தோடு ஒன்றி நடக்கின்ற வகையில் அரிய தமிழ் நூல்களைத் தேடியெடுத்து மின் எண்மம் செய்து பாதுகாத்தலோடு புழக்கத்திற்கும் வழங்கும் திட்டம்.
7. நிறுவனத்திற்கென ரூ. 4.17 கோடியில் புதிய கட்டடம்.
8. பழந்தமிழர் வாழ்வியல் விழுமியங்களையும் ஓட்டங்களையும் அறிவு சார்ந்த தொலைநோக்கு இலக்குகளையும் உலகுக்கு எடுத்துக்காட்டும் வகையில் **பழந்தமிழர் வாழ்வியல் காட்சிக்கூடம்** அமைத்திடல் மற்றும் அண்மையில் மறைந்த மேனாள் குடியரசுத்தலைவர் டாக்டர் அ.ப.ஜெ.அப்துல் கலாம் அவர்களின் தொண்டினை மண்ணுலகம் மறவாதிருக்கும் பொருட்டு அவர் பிறந்த அக்டோபர் 15ஆம் நாளை **'இளைஞர் எழுச்சி நாள்'** ஆகவும் அறிவியல் துறையில் சாதனை புரிபவர்களுக்கு ஆண்டு தோறும் **'அ.ப.ஜெ.அப்துல் கலாம் விருது'** ஒன்றினையும் அறிவித்து நாளும் நல்ல பல தமிழ் வளர்ச்சித் திட்டங்களையும் தமிழ் அறிஞர்களைச் சிறப்பிக்கும் பண்பு நலன்களையும் படைத்துள்ளவர் **மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் இதயதெய்வம் புரட்சித்தலைவி அம்மா** அவர்கள். அத்தகைய மகளிர்குல மாமணியைத் தமிழ் இதயங்கள் அனைவருமே வாழ்த்தி வணங்குகின்றனர்.

அவர்களோடு இணைந்து, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் சார்பில், அதன் இயக்குநர் பொறுப்பினை ஏற்றுள்ள யானும் **மாண்புமிகு அம்மா** அவர்களைப் பணிவோடு வாழ்த்தி வணங்குகிறேன்.

முனைவர் கோ.விசயராகவன்
இயக்குநர்

01. தமிழ்த்தாயின் தவப்புதல்வன் டாக்டர் அ.ப.ஜெ. அப்துல் கலாம்

பா.இராசா

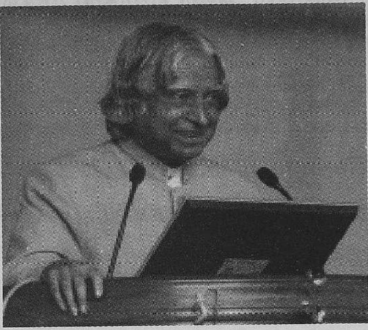

மன்னா உலகத்து மன்னுதல் குறித்தோர்
தம்புகழ் நிறீஇத் தாமாய்ந் தனரே
(புறம். 165)

எனும் ***புறநானூற்று*** வரிகளுக்கு இலக்கணமாகத் திகழ்ந்தவர் அண்மையில் மறைந்த மேனாள் குடியரசுத்தலைவர் டாக்டர் அ.ப.ஜெ.அப்துல்கலாம் அவர்கள். இந்தியத் திருநாட்டின் பதினொராவது குடியரசுத் தலைவரான அவரை நாடு போற்றியது. அவர் கவனம் செலுத்தாத துறை ஏதும் இல்லை எனச் சொல்லும் அளவிற்குத் தம் அறிவுத் திறத்தால் புகழ்பெற்று விளங்கினார்.

15.10.1931 அன்று இராமேசுவரத்தில் அவுர் பக்கிர் ஜெயினுலாப்தீன், ஆஷியம்மா தம்பதியின் மகனாக அப்துல் கலாம் பிறந்தார். தமது கல்வியை இராமேசுவரத்திலேயே தமிழ்வழியில் தொடங்கிய கலாம் தமது இளங்கலை இயற்பியல் பட்டப்படிப்பைத் திருச்சி புனித ஜோசப் கல்லூரியில் 1954இல் முடித்தார். *1960*இல் சென்னைத் தொழில்நுட்பப் பயிலகத்தில் (Madras Institute of Technology) ஏரோனாடிகல் எனும் காற்றுவெளிப்பயண அமைப்புத் துறையில் முதுநிலைப் பட்டம் பெற்றார். இஸ்ரோ நிறுவனத்தில் தமது பணியைத் தொடங்கினார். அப்துல் கலாம் தலைமையிலான விஞ்ஞானிகள் குழு ரோகிணி செயற்கைக் கோளை விண்ணுக்கு அனுப்பியது.

ஒருங்கிணைந்த ஏவுகணை அபிவிருத்தித் திட்டம் கலாம் தலைமையில் வளர்ச்சிபெற்றது. அக்னி, பிருத்வி ஏவுகணைகள் உருவாக்கப்பட்டன. இராஜஸ்தானின் பொக்ரானில் அணுகுண்டு சோதனை அப்துல் கலாம் தலைமையில் நடைபெற்றது. நாட்டின் முதன்மை அறிவியல் ஆலோசகராக நாடு அவரை ஏற்றுக் கொண்டது.

இந்தியக் குடியரசுத் தலைவராக 2002ஆம் ஆண்டு சூலைத்திங்கள் 25ஆம் நாள் பொறுப்பேற்றார். ஐந்தாண்டுகள் ***குடியரசுத் தலைவராகப்*** பணியாற்றி 2007 சூலைத்திங்கள் 25ஆம் நாள் செவ்வனே பணி நிறைவு செய்தார்.

தாம் பொறுப்பேற்ற பல பணிகளுக்குமிடையில் தேசிய நலன் காக்கும் குறிக்கோள்கள் அமைந்த நூல்களை எழுதினார். ***அக்னிச் சிறகுகள்*** என்பது அவரது வாழ்க்கை வரலாற்றைப் பற்றிய நூல். இதுவே அவர் எழுதிய முதல் நூல். இது அவரது ஆங்கில நூலின் தழுவல் நூலாகும். அடுத்ததாக, ***எழுச்சித் தீபங்கள்*** எனும் நூலை இளைஞர்களைக் கருத்தில் கொண்டு எழுதியுள்ளார். இந்நூலுள் இளைஞர்களின் எதிர்கால நம்பிக்கைகள், கனவுகள், தேச உணர்வு போன்ற தேவையான கருத்துகளைப் பதிவு செய்துள்ளார். ***இந்தியா 2020 - புத்தாயிரம் ஆண்டுக்கான ஒரு தொலைநோக்கு*** என்பது தமது நண்பர் ய.சு.ராஜனுடன் சேர்ந்து கலாம் எழுதிய நூலாகும். அந்நூலுள்...

> 2020ஆம் ஆண்டு அல்லது அதற்கு முன்னதாகவே ஒருவளர்ந்த இந்தியா உருவாகும் என்பது வெறும் கனவு அல்ல. இது இந்தியர் பலரின் உள்ளங்களில் இருக்க வேண்டியதோர் தொலைநோக்கு அல்ல. ஒரு பணி இலக்கு. இதனை நோக்கி நாம் அனைவரும் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து செயல்படுவோம். வெற்றி காண்போம்.

என அப்துல் கலாம் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

விருதுகளால் பெருமைப்படுபவர்க்கு மத்தியில் விருதுகளுக்குப் பெருமை சேர்த்தவர் அப்துல் கலாம் அவர்கள்.

இந்தியாவின் மிக உயரிய விருதுகளான:

பத்மபூஷண் விருது (1981)

பத்மவிபூஷண் விருது (1990)

பாரத ரத்னா விருது (1997)

ஆகிய விருதுகள் தங்களைப் பெருமைப்படுத்திக் கொண்டன.

விருதுகள் எல்லாம் இவர் இருக்கும் திசைநோக்கியிருக்க இவரோ பிள்ளைப் பருவத்திலேயே பறவைகளைக் கண்டு தானும் அதுபோல் வானில் பறக்க விழைந்த கனவு கனிந்து வான்வெளி ஆராய்ச்சியாளராகத் திகழ்ந்தார். தமது கனவு நனவானதோடு தனது தாய்மொழியின் மேன்மையையும் மூதாதையர்களின் அறிவு நுட்பங்களையும் பிறந்த மண்ணிலும் வேற்று மண்ணிலும் பதிய

வைத்தார். உலகப் பொதுமறையாம் திருக்குறள் கருத்துகளாலும் பாரதியாரின் பாடல்களாலும் தமது வாழ்க்கையைச் செதுக்கிக் கொண்டார்.

மேலும் தாய்மொழியாம் தமிழின் மேன்மையைப் பிற நாட்டவர் வணக்கம் செய்திடல் வேண்டும் எனும் நோக்கத்தோடு அரிய பல ஆலோசனைகளைத் தமிழுலகிற்கு வழங்கினார்.

தமிழ் வளர்ச்சிக்கான திட்டங்கள்

- அறிவியல், கணிதம், இயற்பியல், வேதியியல், உயிரியல், வேளாண்மை, மின்னியல், பொறியியல், தொழில்நுட்பம், மருத்துவம், மேலாண்மை, சட்டம் போன்ற உயர்கல்வி, ஆராய்ச்சித் துறைகளில் பயன்பாட்டு மொழியாகத் தமிழைக் கெண்டுவரத் தேவையான தமிழ்ச்சொற்களை உருவாக்கவேண்டும்.
- ஆங்கிலம் மற்றும் உலகமொழிகளில் வெளிவரும் ஆராய்ச்சி நூல்களை அந்தத் துறையைச் சேர்ந்த வல்லுநர்களோடு சேர்ந்து, அதன் செழுமை மாறாமல் தமிழ் மொழியில் மாற்றம் செய்யவேண்டும்; பின் அதனைக் கல்வி பயில்வதற்கான நூலாக மாற்றம் செய்து அனைத்து உயர்கல்வி நிலையங்களுக்கும் கொண்டு சேர்க்க வேண்டும்.
- உயர்கல்வியைத் தமிழ் மொழியில் கற்பிக்கச் செய்து, அதன்பிறகு ஆராய்ச்சியையும் தமிழ் மொழியிலேயே மேற்கொள்ளவேண்டும். தமிழ் மொழியில் செய்யப்பட்ட ஆய்வு நூல்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்து உலக அளவில் அவற்றைக் கொண்டு செல்ல வேண்டும்.
- தொழில் நுட்பங்கள், அறிவியல், மருத்துவம் போன்ற துறைகளில் தமிழ் மொழியில் கற்பிக்கச் செய்வதனால் தாய்மொழியில் சிந்திக்கும் திறனும் கற்பனைத் திறனும் மேம்படும். இதன் மூலம் நாம் உலகத்தரத்தோடு புதிய சாதனங்களை, இயந்திரங்களை உற்பத்தி செய்து உலக நாடுகளோடு போட்டி போட்டு வெற்றி பெற முடியும்.
- ஆட்சி அதிகாரத்திலும் சட்டம், நீதியிலும் தமிழ் மொழியையே முழுமையாகப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

- தமிழ் நூல்களை மற்ற மொழிகளில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்தல் வேண்டும். அதே போன்று மற்ற மொழிகளின் நூல்களைத் தமிழ் மொழியில் மொழிபெயர்த்தல் வேண்டும் எனத் தமிழ் வளர்ச்சிக்கான திட்டங்களை அறிவுறுத்தினார்.[1]

பாப்பாப் பாட்டுப் பாடிய பாரதியைப் போன்று தமது கருத்துகளை விதைக்கும் நிலமாக பிஞ்சு உள்ளங்களையே தேர்ந்தெடுத்தார். தம் கருத்தோடு அக்குழந்தைகள் கருத்தையும் அறிய விழைந்தார். எதிர்கால இந்தியாவின் தூண்களாக இளைஞர்களை உருவாக்கிட எண்ணினார். எனவே மாணவர்களைச் சந்திப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். மாணவர்களுக்கான கருத்தரங்கில் கலந்துகொண்டிருந்த போதே காற்றில் கலந்துபோனார். ஆம் 2015 ஜுலைத் திங்கள் 27ஆம் நாள் கலாம் மறைந்தார். விதைத்தவன் உறங்கலாம்; விதைகள் உறங்குவதில்லை என்ற வரிக்களுக்கிணங்க, அவர் விதைத்த நல்லெண்ணங்களை தொலைநோக்குத் திட்டங்களை வளர்த்தெடுப்பதுவே நாம் அவருக்குச் செய்யும் நன்றிக் கடனாகும்.

இளைய தலைமுறையினரையும் மாணாக்கர்களையும் தமது பேச்சினாலும் கருத்துகளாலும் கவர்ந்ததோடு மட்டுமல்லாமல், அவர்கள் வாழ்வில் உன்னத நிலையை அடைவதற்கும் இந்தியாவின் வளர்ச்சிக்கு அவர்கள் சிறந்த பங்காற்றிடவும் உந்துசக்தியாக விளங்கிய திரு.அ.ப.ஜெ.அப்துல் கலாம் அவர்கள் பிறந்த தினமான அக்டோபர் மாதம் 15ஆம் நாள் '**இளைஞர் எழுச்சி நாள்**' எனத் தமிழக அரசின் சார்பில் ஆண்டு தோறும் கடைப்பிடிக்கப்படும் என்றும் மறைந்த திரு.அ.ப.ஜெ. அப்துல் கலாம் அவர்கள் நினைவைப் போற்றும் விதமாக '**டாக்டர் அ.ப.ஜெ. அப்துல் கலாம் விருது**' ஒவ்வொரு ஆண்டும் சுதந்திரத் தினத்தன்று வழங்கப்படும்[2] என்றும் மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் அம்மா அவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள்.

குறிப்புகள்

1. ***தினமணி*** *நாளிதழ், நாள். 28.07.2015, ப. 8.*

2. ***தமிழ்நாடு அரசு செய்தி மக்கள் தொடர்புத் துறை***, செ.கு.எண்.056, *நாள்.31.07.2015.*

தொகுப்பு: முனைவர் ***பா.இராசா,*** *பேராசிரியர், சமூகவியல் கலை மற்றும் பண்பாட்டுப் புலம், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் மற்றும்* ***தமிழியல்*** *இணை-ஆசிரியர்.*

02. தமிழகம் செய்த தவப்பயன்

ஆ. விமலாதித்தன்

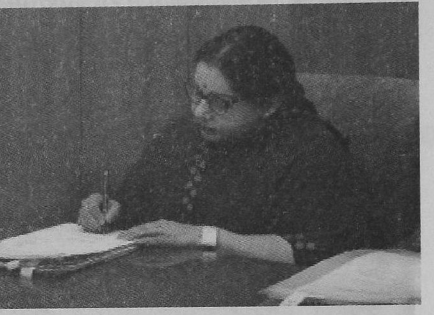

தமிழ்நாடு முதலமைச்சராக மாண்புமிகு அம்மா அவர்கள் ஐந்தாவது முறையாகப் பதவியேற்பு சென்னைப் பல்கலைக்கழக நூற்றாண்டு விழா அரங்கில் 23.05.2015 காலை 11:00 மணிக்கு நடந்தது. நீதிபதிகள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், சிறப்பு அழைப்பாளர்கள், அதிகாரிகள், வெளிநாட்டுத் தூதரக அதிகாரிகள் என அனைவருக்கும் தனித்தனியே இருக்கை வசதி ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தது. மாண்புமிகு அம்மா அவர்கள் அரங்கிற்குள் வந்தநேரத்தில் அனைவரும் எழுந்து நின்று வணக்கம் தெரிவித்தனர். தொண்டர்கள் அம்மா அவர்களை வாழ்த்தி முழக்கமிட்டனர். விழா மேடைக்கு வந்த மேதகு தமிழ்நாடு ஆளுநர் ரோசய்யா அவர்களுக்கு மாண்புமிகு அம்மா அவர்கள் பூங்கொத்துக் கொடுத்து வரவேற்றார்.

தமிழ்நாடு அரசுத் தலைமைச் செயலர் திரு. ஞானதேசிகன் அவர்கள் மாண்புமிகு அம்மா அவர்களுக்கும் அம்மா அவர்களின் தலைமையிலான 28 அமைச்சர் பெருமக்களுக்கும் பதவிப் பிரமாணம் செய்து வைக்கும்படி

மேதகு ஆளுநர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டார். மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சராக அம்மா அவர்கள் இறைவனின் பெயரில் பதவிப் பிரமாணம் மற்றும் இரகசியக் காப்பு உறுதிமொழியை எடுத்துக்கொண்டார்.

28 அமைச்சர் பெருமக்களுக்கும் இரண்டு தொகுப்பாக மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் பதவிப் பிரமாணம் செய்து வைத்தார். அமைச்சர் பெருமக்கள் அனைவரும் ஒன்றாக உறுதிமொழி எடுத்துக் கொண்டனர்.

பதவியேற்பு விழா நிறைவுபெற்றதும் மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் அம்மா அவர்களுக்குப் பூங்கொத்து அளித்து வாழ்த்துக் கூறினார்.

மாண்புமிகு பாரதப் பிரதமர் திரு. நரேந்திர மோடி அவர்களின் வாழ்த்து

தமிழ்நாடு முதலமைச்சராக மாண்புமிகு அம்மா அவர்கள் ஐந்தாவது முறையாக 23.5.2015 அன்று பதவியேற்பையொட்டி மாண்புமிகு பாரதப் பிரதமர் திரு. நரேந்திர மோடி அவர்கள் 'டிவிட்டரில்' வாழ்த்துத் தெரிவித்துள்ளார்கள். தமக்கு வாழ்த்துத் தெரிவித்த மாண்புமிகு பாரதப் பிரதமர் திரு. நரேந்திர மோடி அவர்களுக்கு மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் அம்மா அவர்கள் தமது நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கடிதம் அனுப்பியுள்ளார்கள். அந்தக் கடிதத்தின் விபரம் பின்வருமாறு:

> " I thank you for your congratulations and good wishes on my being sworn in as the Chief Minister of Tamil Nadu for the fifth time.
> I convey my best wishes to you."

மாண்புமிகு மத்திய அமைச்சர் திரு.அருண்ஜெட்லி அவர்களின் வாழ்த்து

தமிழ்நாடு முதலமைச்சராக மாண்புமிகு அம்மா அவர்கள் ஐந்தாவது முறையாக 23.5.2015 அன்று பதவியேற்றதையொட்டி மாண்புமிகு மத்திய நிதி, கம்பெனி விவகாரங்கள், செய்தி ஒலிபரப்புத் துறை அமைச்சர் திரு. அருண்ஜெட்லி அவர்கள் வாழ்த்துத் தெரிவித்துள்ளார்கள். தமக்கு வாழ்த்துத் தெரிவித்த மாண்புமிகு மத்திய அமைச்சர் திரு. அருண்ஜெட்லி அவர்களுக்கு மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் அம்மா அவர்கள் தமது நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கடிதம் அனுப்பியுள்ளார்கள்.

பதவியேற்பு விழாவில், தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு மத்திய அமைச்சர் பொன்.ராதாகிருஷ்ணன், பாரதிய ஜனதா கட்சித் தலைவர்கள் திரு. இல.கணேசன், திரு. எச்.ராஜா ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர். அ.இ.அ.தி.மு.க., கூட்டணிக் கட்சிகளின் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் திரு.சரத்குமார், முனைவர் செ.கு.தமிழரசன், திரு.தனியரசு, திரு.கதிரவன் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.

தமிழ்த் திரைப்படத்துறையைச் சேர்ந்த நடிகர்கள் திரு.ரஜினிகாந்த், திரு. சிவகுமார், அவரது மகன் திரு.கார்த்தி, திரு.பிரபு, அவரது மகன் திரு.விக்ரம் பிரபு, திரு.ராம்குமார், திரு.விவேக், திரு.அர்ஜுன், திரு.ராமராஜன், திரு.செந்தில், திரு.ஆனந்தராஜ், திரு.குண்டு கல்யாணம், திரு.மனோபாலா, இசையமைப்பாளர் திரு.இளையராஜா, செல்வி விந்தியா, திருமதி குயிலி, செல்வி வெண்ணிற ஆடை நிர்மலா, தயாரிப்பாளர்

திரு.தாணு, இயக்குனர்கள் திரு.ஆர்.வி.உதயகுமார் உட்படப் பலர் கலந்து கொண்டனர். இந்தியா சிமெண்ட்ஸ் குழுமம் உரிமையாளர் திரு. சீனிவாசன், தொழிலதிபர் திரு. ஏ.சி.முத்தையா, இராமச்சந்திரா மருத்துவப் பல்கலைக்கழக வேந்தர் திரு. வெங்கடாசலம் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.

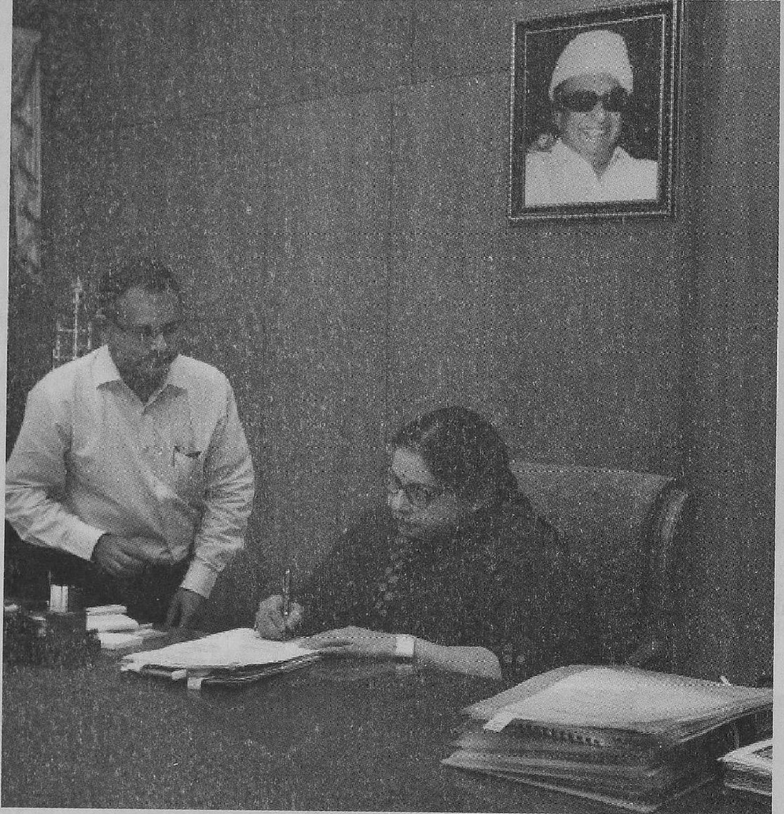

ஐந்தாம் முறையாகத் தமிழ்நாடு முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்ற மாண்புமிகு புரட்சித்தலைவி அம்மா அவர்கள் 24.05.2015 அன்று தலைமைச் செயலகத்தில் முதலமைச்சர் அறைக்கு வருகை தந்து புதிய திட்டங்களுக்கான ஐந்து கோப்புகளில் கையொப்பம் இட்டார்கள். தமிழ்நாடு அரசுத் தலைமைச் செயலாளர் திரு. கு.ஞானதேசிகன் இ.ஆ.ப. அவர்கள் உடனிருந்தார்.

---

*தொகுப்பு: **ஆ.விமலாதித்தன்,** தொகுப்பூதியக் கணினித் தட்டச்சர், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், தரமணி, சென்னை 600 113.*

03. மேலைநாட்டுத் தமிழறிஞர்கள் வரிசை

இராபர்ட் தெ நொபிலி (Robert de Nobile) (1577-1656)

வ. பாக்கியராஜ்

இராபர்ட் தெ நொபிலி

தத்துவப் போதகர் என அழைக்கப்படும் இராபர்ட் தெ நொபிலி (Robert de Nobile S.J) இத்தாலி தேசத்தைச் சேர்ந்த தஸ்கனி மாகாணத்தில் ஓர் உயர்ந்த பிரபுக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர். பெற்றோர்கள் பிரான்சிஸ்கோ தெ நொபிலி, கிளாரிஸ் சியோலி ஆவர். தன்னுடைய 26 வயதில் இயேசு சபையில் சேர்ந்து கத்தோலிக்கக் குருவாகித்தமிழ்நாட்டில்சமயப்பணியாற்ற விரும்பி, 1605 மே 20-இல் கோவா வந்து சேர்ந்தார். 1606 ஆம் ஆண்டில் மதுரையை அடைந்து தமிழ்த்துறவி போல் வாழத்தொடங்கிக் கத்தோலிக்க மறைப் பணியாளராகப் பணிபுரிந்தார். ஏறக்குறைய 56 ஆண்டுகள் தமிழ்நாட்டில் சமயப்பணி ஆற்றிய இவர், 1656 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 16 ஆம் நாள் இறைவனின் திருவடி அடைந்தார்.

தமிழ்ப்பணி

கி.பி.16 ஆம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பிய அடையாளங்களோடு தமிழ்நாட்டில் கிறித்துவம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. சமயப் பரப்புதலை முதன்மை நோக்கமாகக் கொண்ட போதிலும் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் சில குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சி மாற்றங்கள் இத்தகு சூழலில் ஏற்பட்டுள்ளதை மறுப்பதற்கில்லை. கி.பி. 17 ஆம் நூற்றாண்டில் கிறித்துவத்தைப் பரப்ப வந்த நொபிலி ஈடுபட்ட துறைகளாக அடையாளப்படுத்தப்படுவது உரைநடை, அகராதி, செய்யுட்கள் ஆகியனவாகும். நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட உரைநடை நூல்களையும் இயற்றித் தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சியில் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பைச் செய்தவர். நொபிலியின் இப்பங்களிப்பு சமயப் பரப்புதல் காரணமாக நிகழ்ந்த போதிலும் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி மாற்றங்களுக்கு முதன்மைக் காரணியாக அமைந்திருந்தது.

'நொபிலி' தமிழ், தெலுங்கு, சமஸ்கிருதம் ஆகிய மூன்று மொழிகளைக் கற்ற முதல் ஐரோப்பியர் என்ற பெருமையுடையவர். மொழி என்பது

பண்பாட்டோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு விளங்குகிறது. மொழியை அறிந்து கொண்டதன் பிறகே அந்த நாட்டின் பண்பாட்டுக் கூறுகளை இனங்காண முடியும். மேலைநாட்டினர் அனைவரும் தமிழ்மொழியைத் தயக்கமின்றித் கற்றனர். காரணம் அவர்களுடைய கொள்கைகள் நிறைவேற மொழியைக் கருவியாகப் பயன்படுத்தினர்.

இராபர்ட் நொபிலியும் இதனை நன்கு அறிந்திருந்தார். தமிழ்நாட்டில் உள்ள பொதுமக்களுக்காகத் தமிழ் மொழியையும் மதுரையில் திருமலை நாயக்கன் ஆட்சி ஆகையால் தெலுங்கு மொழியையும் பிராமணர்களைக் கிறித்துவர்களாக மாற்ற எண்ணி அவர்களுடைய வேதத்தை அறியச் சமஸ்கிருத மொழியையும் கற்றறிந்தார் நொபிலி.

உரைநடை

அச்சுப் பயன்பாட்டின் விளைவாக ஐரோப்பியர்களால் தமிழில் உரைநடை வடிவம் அறிமுகமானது. தமிழ் இலக்கியம் அதுவரை செய்யுள் வடிவமாக இருந்தது. அதில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியவர்கள் ஐரோப்பியர்கள். அதற்குத் தொடக்கப் புள்ளியாக விளங்கியவர் இராபர்ட் டி நொபிலி.

தமிழ் இலக்கிய உரைநடையின் தந்தையாகப் போற்றப்படும் நொபிலியின் உரைநடை நூல்கள் அனைத்தும் சமயப் பரப்புதலுக்காக மக்களுக்கு உபதேசம் செய்யப்பட்டவையாகும். பிற்காலத்தில் அவை அச்சேறின. பிரசங்கங்களாகத்தாம் அவருடைய மொழிநடையும் அமைந்துள்ளது. நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ள போதிலும் சில நூல்களுக்கு மட்டுமே பதிப்பு விவரங்கள் கிடைக்கின்றன.

நொபிலியின் சொற்பொழிவு ஆற்றலையும் உரைநடை நூல்கள் இயற்றுவதில் வல்லவராக விளங்கியதையும் அவருடைய உரைநடை நூல்கள் அவர் காலத்திற்குப் பிறகு அச்சானதைக் குறித்தும் மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி கிறித்தவமும் தமிழும் என்ற தம் நூலில் (பக்.68-69) பதிவு செய்துள்ளார்.

நொபிலி எழுதிய நூல்களாக மயிலை சீனி.வேங்கடசாமி பட்டியலிடும் நூல்கள் பின்வருமாறு:

1. ஞானோபதேச காண்டம், 2. மந்திரமாலை, 3. ஆத்துமநிர்ணயம், 4. தூஷணதிக்காரம், 5. சத்திய வேத லக்ஷணம், 6. சகுன நிவாரணம், 7. பரம சூட்சுமாபிப் பிராயம், 8. கடவுணடுணம், 9. புனர் ஜென்ம ஆட்சேபம், 10.நித்திய ஜீவன் சல்லாபம், 11. தத்துவக் கண்ணாடி, 12. ஏசுநாதர் சரித்திரம், 13. தவசுச்சதம், 14. ஞானதீபிகை, 15. நீதிச்சொல், 16. அநித்திய நித்திய வித்தியாசம், 17. பிரபஞ்ச விரோத வித்தியாசம், 18. தமிழ் - போர்ச்சுக்கீசிய அகராதி.

தொகுப்பு: **வ.பாக்கியராஜ்,** முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், தரமணி, சென்னை - 600 113.

04. Tamil Scholars from Overseas

Vinson, Julian (1843 - 1926)

French National, wrote Tamil grammar in French; translated UVS's edition of 'Cīvakacintāmaṉi' into French and also part of 'Tirukkuṟaḷ'.

- Vinson, Julien: *Manuel de la langue tamoule* (grammaire, textes, vocabulaire): Paris Imprimerle nationale, E. Leroux, Edlteur, 1903; Reprinted New Delhi: Asian Educational Services, 1986.
- Vinson, Julien: *Le verbe dans les langues dravidiennes : tamoul, canara, telinga, malayala, tulu, etc.*, Paris : Maisonneuve et cle, 1878.
- Vinson, Julien: *Les religions actuelles, leurs doctrines, leur evolution,* leur historie, Paris, A. Deiahaye et E. Lecrosnier, 1888.

Winslow, Miron (1789 - 1864)

Author of *'A comprehensive Tamil and English Dictionary of High and Low Tamil'*, a corpus of 67000 words published in 1862.

- Winslow, Miron, Rev. (assisted by competent native scholars: in part from manuscript materials of the late Rev. Joseph Knight, and others.): *A comprehensive Tamil and English dictionary of high and low Tamil,* Madras: P.R. Hunt, American Mission Press, 1862.
- Winslow, Miron : *Tamil-English dictionary*, Reprint of 1862 edition, ed. by Klaus Ludwig Janert. Wiesbaden : Steiner, 1977.
- *Winslow's English and Tamil dictionary* = (Viṉculōviṉ Añkila-Tamil akārati by Rev.Winslow, L.Spaulding, revised, enlarged & romanized by C.Appasamy Pillai, 3rd ed. New Delhi : Asian Educational Services, 1989.
- Winslow, Miron : A sketch of missions, or, History of the principal attempts to propagate christianity among the heathen / by Miron Winslow. Andover, Mass.: Flagg and Gould, 1819. *(to be continued)*

05. இந்தியத் தமிழறிஞர்கள் வரிசை
மறைமலையடிகளார் (1876 - 1950)

ப.ஜெகதீசன்

பன்மொழிப்புலமை பெற்றிருந்தும் தாய்மொழியான தமிழ் மொழியில் பிறமொழி கலப்பில்லாத தனித்தமிழில் எழுதுவதை, பேசுவதை, செயல்படுவதையே கடமையாகவும் கட்டளையாகவும் கொண்டு வாழ்ந்தவர் மறைமலையடிகள். இவர் அனைத்து மக்களையும் அனைத்துத் துறைகளையும் தனித்தமிழில் இயங்கச்செய்ய வேண்டும், இலக்கியப்படைப்புகள் தனித்தமிழில் படைக்கப்பட வேண்டும், தமிழின் மேன்மை சிறப்புற வேண்டும் என்பவற்றிற்காகத் தனித்தமிழ் இயக்கத்தைத் தொடங்கியவராவார்.

தோற்றம்: மறைமலையடிகள் நாகை மாவட்டத்தில் காடம்பாடி எனும் சிற்றூரில் சொக்கநாதருக்கும் சின்னம்மையாருக்கும் 15-07-1876 அன்று மகனாகப் பிறந்தார். திருக்கழுக்குன்றத்தில் உள்ள ஈசனை வழிபட்டதன் விளைவாகப் பிறந்த குழந்தையாதலால் பெற்றோர் இவருக்கு சுவாமி வேதாச்சலம் என்று பெயரிட்டனர். பின்னாளில் இவர் தமிழ் மொழியின் மீது கொண்ட பற்றின் காரணமாகத் தம்முடைய பெயர் தூயதமிழில் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக மறைமலையடிகள் என்று மாற்றிக்கொண்டார்.

கல்விநிலை: நாகபட்டினம் வெஸ்லி கல்லூரியில் பயின்றார் அடிகளார். ஆங்கில இலக்கியங்களைப் படிப்பதில் பேரார்வம் உள்ளவராகத் திகழ்ந்தார். ஆயினும் தமிழ் மொழியின் மீது மட்டற்ற பற்றுடையவராகக் காணப்பட்டார். மனோன்மணீயம் சுந்தரம்பிள்ளையின் மாணவராக விளங்கிய அடிகளார் அவர் இயற்றிய நூல்கள் பலவற்றைச் செம்மையுறக் கற்றுத் தேர்ந்தார். தாம் பெற்ற தமிழறிவையும் சமய உணர்வையும் தம்மோடு ஒத்த மாணவர்களுக்கு ஊட்ட விரும்பி "இந்து மதாபிமான சங்கம்" என்றதோர் சங்கத்தை நிறுவி அதன் வழியாகப் பற்பல சொற்பொழிவுகளையாற்றி அவர்களுக்கு அறிவூட்டி வந்தார்.

அடிகளார் சங்க இலக்கியத்தில் தேர்ச்சி, தொல்காப்பியம் போன்ற இலக்கணங்களில் தேர்ச்சி, சமய நூல்களில் ஆழ்ந்த அறிவு, திருமுறைகளில் ஆய்வு என்று பன்முகப்புலமை கொண்டவராய்க் காணப்பட்டார். காரைக்காலில் நடந்துவந்த 'திராவிட மந்திரி' எனும் திங்கள் இதழிலும்

நாகபட்டினத்தில் நடைபெற்றுவந்த 'நாகை நீலலோசினி' எனும் நாளிதழிலும் அரும் பெரும் கட்டுரைகள் பல எழுதிவந்துள்ளார்.

ஆசிரியர்பணி: மனோன்மணீயம் சுந்தரம்பிள்ளையின்பால் ஏற்பட்ட தொடர்பின் காரணமாக அடிகளார் திருவனந்தபுரத்தில், மார்த்தாண்டன் தம்பி என்பவரால் நடத்தப்பட்ட ஆங்கிலப்பள்ளியில் தமிழாசிரியராகத் தமது முதல் பணியைத் தொடங்கினார். மேலும் பேராசிரியர் அழைத்ததன் பேரில் திருவனந்தபுரம் அரசர் கல்லூரியில் 'நாடகத்தமிழ்' பற்றி அரியதொரு சொற்பொழிவை நிகழ்த்தினார்.

சித்தாந்த தீபிகை எனும் திங்களிதழில் கட்டுரைகளை எழுதிவந்த அடிகளார், 1897-ஜூன் 21 ஆம் தேதி முதல் அவ்விதழுக்கு ஆசிரியராகவும் பணியாற்றினார். பின்னர் இதழாசிரியர் பணியை விடுத்து, சென்னைக் கிறிஸ்துவக் கல்லூரியில் தமிழ்த்துறை ஆசிரியராகப் பணியிலமர்ந்தார்.

தமிழ்த்துறைத் தலைவராக ஆங்குப் பணியாற்றிய சூரியநாராயண சாஸ்திரியார்தம் பெயரைப் பரிதிமாற்கலைஞர் என்று தமிழில் மாற்றிக் கொண்டாரே என்று, அன்று முதல் பரிதிமாற்கலைஞரின் மீது மரியாதையும் பேரன்பும் கொண்டவராய் விளங்கினார். அவரைப் போலவே தாமும் அபரீதத் தமிழ்ப்பற்று உடையவராய், சுவாமி வேதாச்சலம் எனும் தம் பெயரைப் பிறமொழி கலவாத தனித் தமிழில் மறைமலையடிகள் என்று மாற்றிக்கொண்டார்.

நூல்பணி: கல்லூரியில் தமிழ் வகுப்பு எடுக்கும் போது அடிகள் ***முல்லைப்பாட்டு, பட்டினப்பாலை*** ஆகிய சங்க இலக்கிய நூல்களுக்கான உரை பாட்டின் பொருளை நேர்படக் கூறாமல் 'அந்நுவயம்' எனும் கொண்டுகூட்டல் முறையில் பொருள்கூறிச் செல்வதை அறிந்தார். இதனைப் புரிந்துகொள்வதற்கு மாணவர்கள் சிரமப்படுவதையறிந்து இவ்விருநூல்களுக்கும் அழகான எளிய உரையை எழுதி அதை ***முல்லைப்பாட்டு ஆராய்ச்சி உரை, பட்டினப்பாலை ஆராய்ச்சி உரை*** என்று இரண்டு நூல்களாக 1903, 1906, 1910 ஆம் ஆண்டுகளில் வெளியிட்டார்.

அடிகளார் இயற்றிய ***சோமசுந்தர காஞ்சியாக்கம்*** எனும் நூல் சங்க இலக்கியங்களில் ஒன்றாக வைத்துப் போற்றற்குரியதாகக் கருதப்பட்டது. இதனால் ***ஞானசாகரம்*** எனும் திங்களிதழை 1903-இல் தொடங்கித் தமது கருத்துக்களை அவ்விதழின் வழியாக வெளிப்படுத்திவந்தார். பின்பு தனித்தமிழ்நடை எனும் பார்வையில் ***ஞானசாகரம்*** எனும் அவ்விதழின் பெயரை ***அறிவுக்கடல்*** என்று தூயதமிழில் மாற்றினார். அத்துடன் ***The Oriental Mystic Myna*** எனும் பெயரில் ***கீழ்நாட்டு மக்கள் வசியம்*** எனும் பொருளுடைய ஆங்கிலத் திங்களிதழை 1908-லும், ***The Occan Of Wisdom*** எனும் மற்றொரு ஆங்கில இதழை 1935-இல் இரண்டு திங்களுக்கு ஒரு முறையாகவும் வெளியிட்டுவந்தார்.

1910-இல் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தார் தமிழ் மொழியைக் கட்டாயமாகப் படிக்கத் தேவையில்லை; விருப்பப் பாடமாகப் படித்தாலே போதும்; ஆங்கிலத்தையும், வடமொழியையும் மட்டும் கட்டாயப் பாடமாகப் படிக்கவேண்டும் என்று தீர்மானம் கொண்டுவந்தனர். இதனால் தமிழ் படிக்கும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்தது. எனவே தமிழாசிரியர் பணி பகுதி நேரமாக்கப்பட அடிகளார் ஆசிரியர் பணியைத் துறந்தார். ஆசிரியர் பணி செய்தபோது ஆற்றமுடியாத சொற்பொழிவுகளையெல்லாம் அப்பணியை விடுத்த பிறகு 1911-1920 ஆம் ஆண்டுகள் காலக்கட்டங்களில் சொற்பொழிவுகளாக நிகழ்த்தி முடித்தார்.

அடிகளாரின் புரட்சி மனப்பான்மை: ஆரிய இனத்தவர் இப்பாரத கண்டத்திற்கு வரும் முன்னரே தமிழர்கள் நனிசிறந்த நாகரிகத்தையும் தமிழ் மொழியானது உன்னதமான இலக்கிய இலக்கண வளங்களைப் பெற்று உயர்தனிச் செம்மொழியாய் விளங்கிவந்துள்ளது என்று யாரும் மறுக்கமுடியாவண்ணம் தக்க சான்றுகளின் வழியாகப் ***பண்டைக் காலத் தமிழரும் ஆரியரும்*** எனும் நூலில் கூறியுள்ளார்.

தனித்தமிழ் இயக்கம்: பிறமொழி கலவாத தனித்தமிழில் எழுதவும் பேசவும் வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தித் 'தனித்தமிழ் இயக்கம்' என்ற ஓர் இயக்கத்தை உருவாக்கினார். பிற மொழியில் உள்ள நல்ல கருத்துக்களும் நல்ல நூல்களும் தமிழ்மொழியின் மூலமே அறியப்படவேண்டுமென்று வடமொழியில் காளிதாசர் இயற்றிய ***சாகுந்தலம்*** எனும் நாடகத்தைச் ***சாகுந்தல நாடகம், சாகுந்தல நாடக ஆராய்ச்சி*** என்று இருநூல்களாக நற்றமிழில் இயற்றியருளினார்.

பிறமொழி கலவாத தனித்தமிழில் பேசுவதையும் எழுதுவதையும் செயல்படுவதையும் குறிக்கோளாகக் கொண்டு தனித்தமிழ் இயக்கம் கண்ட தனித்தமிழ் இயக்கத் தந்தை மறைமலையடிகளார் தாம் மட்டுமின்றி, தமிழக மக்கள் அனைவரையும் தமது இறுதிக்காலம் (15-09-1950) வரை வற்புறுத்தி வந்தார். வளமானமொழி நம் தமிழ்மொழியிருக்க நாம் ஏன் பிறமொழிச் சொற்கள் கொண்டு பேசவேண்டும் என்று கடிந்தவர் அடிகளார். தமிழ்நாட்டு மாணவர்கள் தமிழ்மொழியையே முதன்மைப் பாடமாகக் கொண்டு படிக்க வேண்டும்; தமிழ்நாட்டுப் பெண்கள் தமிழ்க் கல்லூரிகளிலேயே சேர்க்கப்படவேண்டும்; தமிழர் வாழும் மாநிலமும் தமிழ்நாடு என்று பெயர்மாற்றம் பெறவேண்டும் என்று முழங்கி, பேச்சால், எழுத்தால், செயல்பாட்டால் தமிழராய் வாழ்ந்த மறைமலையடிகளார் 'தனித்தமிழ் இயக்கத் தந்தை' என்று போற்றப்படுவது மிகவும் பொருத்தமானதாகும்.

தொகுப்பு: ப.ஜெகதீசன், முழுநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், சமூகவியல் கலை (ம) பண்பாட்டுப் புலம், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.

06. The Kural

J. LAZARUS

Before proceeding to consider the poet's treatment of each of these grand topics, we must dwell very briefly on the Introduction. The four chapters treat respectively of God, Rain, Virtue and Ascetics, and form a fitting type of the whole. The very first couplet on God, which is also the first in the whole work, is characteristic of the man and marks him out as a shining monotheist in those dark ages.

"As all letters have A for their first,
So the world has the Eternal God for its first."

Thus does the Valluvan begin his great work. In other words, the poet would join hands with Moses and say, "In the beginning God created the heaven and the earth." This is the nearest Indian parallel to Christian cosmogony. Rain finds a place in the Introduction, because then as now, it was indispensable to the well-being of mankind. The fact that eight out of ten distiches describe the evils of drought, indicates the frequency of famines even in the poet's days. The chapter on Virtue, or Righteousness in Scriptual language is well worth study. He says:

"To be spotless in mind is alone virtue,
All else is evanescent show."

That alone is pleasure which flows from virtue."

The poet defines virtue and vice thus:

"Virtue is what ought to be done,
And vice what one ought to shun."

A careful perusal of the *Kural* will shew that in dealing with Virtue, Wealth and Pleasure. The poet takes up types of the greatest excellence in each department. The householder and the ascetic in the first, the king and the citizen in the next, and conjugal bliss in the last are selected as leading ideals in the treatment and development of each of these subjects. The headings of the twenty-three chapters devoted to the portrayal of domestic virtue form, as it were, the main features of an excellent portrait. The house-holder, married not to a child-wife but to a frugal woman who is a meet help to his consecrated life, rejoices in

---

Source: The Tamilian Antiquary Vol. II, No.1, VI. THE KURAL
by the Late Rev. Dr. J. LAZARUS

the careful training of his children, through loving whom he learns to love his neighbour, is hospitable, given to kindly speech, grateful for benefits received, strictly just and upright in all his dealings, moderate and self-restraining, decorous in behaviour, faithful unto his wife, forgiving and forbearing, avoiding envy, covetousness, evil-speaking, even profitless gossiping, dreading evil deeds, always placing duty supreme, giving to the poor and preserving his good name. I doubt very much if anything could be added to enhance the beauty of this picture, especially as each of these features undergoes further and still finer touches from the poet's pencil. Sir Alex. Grant states that "humility, charity and forgiveness of injuries are not described by Aristotle." But it is these very qualities which are so forcibly and frequently inculcated by this Tamil bard. It is only the pen of a Drummond that could adequately bring to light the hidden beauty of his chapter on Love. One or two extracts will suffice:

> "He alone lives who loves."

> "Nothing can restrain love.
> The tiny tear will betray it."

To these may be added one from the chapter on Forbearance:

> "Forgiving trespasses is good always,
> Forgetting them hath even higher praise."

The substance of the first couplet in chapter on Giving is simply.

"Tis more blessed to give than to receive."

Ascetics seem to have formed an important and revered class in the poet's days. For their guidance, therefore he lays down a special code, which might be called the higher virtue. In this section, certain virtues and observances are treated of. Taking away life and flesh-eating are condemned, while benevolence, veracity and the like are commended. Referring to veracity, the poet says that "falsehood may be regarded as truth, if it yields guiltless good." This is the only instance in which the moralist leaves the intuitional platform and takes his stand on utilitarian ground. At all events, he acted up to his light.

The Jains claim the poet as belonging to their sect, because of his restrictions against killing and flesh-eating. But this cannot justify their claim. In these restrictions, he is laying down the law for the ascetic, not the ordinary house-holder. Besides people were mostly vegetarians then, as they are now; probably much more so. The abhorrence of flesh-eating and the slaughter it involves is common even now among vegetarians. And the poet simply gives expressions to public opinion in this respect without necessarily attaching himself to the Jains or to their system of theology. And the only two allusions to be found in the *Kural,* one to Indra and the other to Vishnu under the epithet Tirumal – could not have been acceptable to the Jains who disbelieved the myths alluded to. On the other hand, Tiruvalluvar seems to have been an eclectic philosopher, carefully discarding everything which had not a rational or moral basis. It is true he refers to Fate and Transmigration. But the former he regards in nearly the same light as Christian Providence, while the latter he seems to have accepted as a temporary solution of the problem of life. But as I have already remarked, escape from this "sea of seven-fold births" is the burden of his work.

We now come to Wealth, the second part of the *Kural.*The king with equipped state and the law-abiding citizen are the types in this section of the work. The moral courage with which the humble poet ventures to frame laws for the wellbeing of the Chēra, Chlōa and Pandyan kingdoms is certainly wonderful. It reminds one of the Jewish prophets of old. The poet perceived that if he could lay down certain general principles the observance of which would be conducive to the material welfare of the state, their application to individuals and families would be apparent. And hence this section of the *Kural* is an exquisite poem on political economy, or the wealth of nations.

It is on this section that the poet brings to bear his learning, his observation and his unerring judgment. In the seventy chapters of this part, a great variety of topics is treated of with the same force and beauty which characterize the former portion. Kingly greatness, learning, observation, good associations, deliberation, misplaced confidence, fortitude under affliction, power in speech and purity in deed, thought-reading, tact in society, are some of the qualities the enlarges upon as being essential ingredients in what might be called a public man. The essentials

of a state are then dwelt upon. It is here that we have the poet's beautiful chapters on Friendship, both good and bad. One or two couplets may be quoted:

"The Friendship of the wise increases like the waxing moon;
That of fools diminishes like the waning moon."

"True friendship dwells, not in the sweet smiles of the face,
But in the sincere smiles of the heart."

"Seek to gain the friendship of the pure;
But renounce even with a gift that of all others."

A whole chapter is devoted to conscientiousness. Here are a few epigrammatic quotions:

"Food, clothing and the like are common to all;
But conscientiousness is peculiar to the good."

"The conscientious will rather lose their life for their conscience
Than lose their conscience for their life."

"The poor," said Christ, "ye have always with you." It was so indeed in Tiruvalluvar's times. He too, in last chapters, speaks of poverty and begging; the latter, however, he condemns. He says,

"Even thin gruel is ambrosia to him
Who has earned it by labour."

With reference to royal greatness he says,

"He is a lion among kings who possesses
An army, people, wealth, minister, friend and fort."

There are some beautiful verses on Fortitude. For example,

"He has no sorrow in sorrow,
Who seeks no pleasure in pleasure."

"Sorrow flees before him
Who can tickle trouble into joy.

Regarding sins of omission and commission, the following I think cannot to surpassed:

"He dies who does what is not meet;
He also dies who does not what is meet."

Indeed, such verses are so very numerous that it is difficult to make a selection. And translation is often a hopeless task. The words indeed may be rendered, and to a great extent, the sentiments also. But to reproduce the beauty, the rhythm and the terseness of a couplet is simply impossible. The translator must himself be a poet. As has been well remarked, each couplet is, as it were, "an apple of gold in a network of silver."

The third part of the *Kural,* that on Pleasure, has been much animadverted upon. Fifty years ago Mr.Drew said that it could not be translated without "exposing the translator to infamy." Public opinion, however, has greatly changed since that time. Dr.Graul has not only rendered it into German and Latin, but has said something in praise of its intrinsic excellence. The fact is, as I have already pointed out, the poet chooses types and ideals for the elucidation of his themes. When about to explain the nature of true pleasure, he perceives with the Christian poet that domestic felicity is the "only bliss that has survived the fall." Even the Apostle Paul could find no better analogy for the union of Christ and His Church than that of wedded love. Dr.Pope thinks "he will be regarded as having done good service" in translating it. It was one of the couplets in this part of the poem, referring to the two looks of a maid the one which kills and the other which cures the looker that led Dr.Graul to admire Tamil poetry and study the *Kural.*

At the same time it must not be forgotten that ancient writers were far less reserved in their style of writing on such subjects than is the case with modern authors; and that almost all eastern literature is, more or less, tainted with an excess of liberty in this particular. Still, it must be stated to the credit of the poet that this section is perfectly pure in its tendency, though its style is different from that of the other portions. It embodies no rules for conduct. On the contrary by a few scintilations of poetic fancy, it aims at giving the reader a vivid though distant glimpse of the perfect bliss of conjugal life. It consists mainly of soliloquies and dialogues, and embraces unwedded as well as wedded love for both forms of union were permitted in the poet's days. But of the twenty-five chapters, only eight are devoted to un-wedded lovethus indicating the decided opinion of the

poet who in the eighth chapter makes the unwedded union end in wedded love. A few couplets may be quoted in illustration of what has been said:

> "Ah, woe is me! my might that awed my foeman in the fight,
> By luster of that beaming brow borne down lies broken now."
>
> "I look, but her eyes are on the ground the while;
> I look away and she looks on we with timid smile."
>
> "If it is not parting, speak to me; but if 'tis quick return,
> Speak to those who can survive till then."
>
> "Like the eye which sees not the pencil which paints it
> I cannot see my beloved's faults when I meet him."

But, it may be asked, may this portion be read by the young? I should say, no; no more than other eastern books, including even certain portions of the Old Testament, can be placed in their hands without injuring their immature minds.

We have thus cast a hasty glance at the contents of this remarkable work. It now remains to offer a few remarks on its general style and language. The *Kural* is composed in the purest Tamil. In about 12,000 words which the poet has employed to convey his thoughts, there are scarcely fifty of Sanskrit origin. He throws the purity of Bunyan's English completely into the shade. No known Tamil work can even approach the purity of the *Kural*. It is a standing rebuke to modern Tamil. Tiruvalluvar has clearly proved the richness melody and power of his mother-tongue. And while the composition of a master-piece like the *Kural* so many centuries ago demonstrates the great antiquity and careful culture of the Tamil language, it is sad to reflect on the condition to which this great vehicle of thought has degenerated in these days with neither poet to sing, nor moralist to teach, especially when during this same period a new language that of Great Britain has arisen and developed into a perfect tongue and bids fair ere long to occupy the greater part of the globe.

Regarding the *Kural* as a whole, there is but one opinion as to its surpassing excellence. Both European and Indian have written in the highest praise of it. In a little work, usually attached to native editions of the *Kural,* and called the Garland of Tiruvalluvar, there are fifty-three verses attributed to the discomfited professors of the Madura *Sangam* or College in each of which every variety of

hyperbole is exhausted by the author in his praise of the poem and the poet. The latter is called God, the first of poets, the divine poet, Brahma, Lakshmi's consort, etc.; while the former is termed the Triple Treatise, the Later Veda, the Word of God, the Word of truth, the Tamil Vedam, and the World's Book. One of these critics says of it that it is a semi-perforated mustard seed into which the poet has emptied the contents of the seven seas. He refers of course to its *multum in parvo* characteristic. Most of these critics also refer to the chapters as well as sections as these have come down to us. One of these verses discloses that the poet flourished in the reign of Ugra-peru-Valudi, a Pandyan king, whose date is to be sought in the beginning of our era.

A European estimate of this work cannot be out of place here. Dr.Barth in his "Religions of India" refers to it as that "admirable collection of stanzas in the Tamil language which is instinct with the purest and most elevated religious emotion." M. Ariel, the French translator, calls it "the master-piece of Tamil literature"; and adds, "that which above all is wonderful in the *Kural* is the fact that its author addresses himself, without regard to castes, people or beliefs, to the whole community of mankind; the fact that he formulates sovereign morality and absolute reason; that he proclaims in their very essence, in their eternal abstractedness, virtue and truth; that he presents, as it were, in one group, the highest laws of domestic and social life; that he is equally perfect in thought, in language, and in poetry, in the austere metaphysical contemplation of the great mysteries of the Divine nature, as in the easy and graceful analysis of the tenderest emotions of the heart." Yes, it is a wonderful work, second only to that other Eastern literature which has received the impress of the Divine mind. Tiruvalluvar seldom discusses; he speaks with authority; his utterances are all *ex cathedra*. All his appeals are to the human conscience straight and direct. In the Veda, in the Code of Manu, and in the great Epics, the chief aim is the exaltation of the Brahmin; in the *Kural*, it is the exaltation of *man* as such, the race as a whole. The very ideal of the perfect man which he presents, according to the light he has received from Him "who lighteth every man that cometh into the world," cannot fail to inspire men of any creed or clime with purer motives for conduct and nobler aspirations for life.

The one great defect of the *Kural* – and it is one which belongs to every unaided human effort – is its conception of God. It is true the poet does not speculate : but he oscillates between the personal and impersonal idea in the solitary chapter he devotes to the "praise of God." In one couplet he speaks of God as one devoid of desire and aversion, in another he gives Him eight attributes, while in a third he calls Him the destroyer of the five senses. It could not have been otherwise. The poet, though a giant in the moral world was after all a child in the spiritual, with his foot on its threshold "seeking the Lord if haply he might feel after Him and find Him." "Tis Revelation alone satisfies all doubts." In the chapter on Renunciation, there is a remarkable verse in which the yearning soul seems to gain a glimplse of the faith by which the "just shall live." It runs thus:

"Cling to that which He to whom
Nought clings, hath bid thee cling,
And cling to that bond to free thyself
From every clinging thing."

In other words, the poet would say, "To get rid of sin, cling in faith to the Sinless One."

In conclusion, it is refreshing to think that a nation which has produced so great a man and so unique a work cannot be a hopeless, despicable race. The morality he preached could not have grown except on an essentially moral soil. To those therefore who labour for the salvation of the Tamil people, the *Kural* must be a work of peculiar, nay, intense interest. To move, to persuade, to convince the poet's countrymen, the popular reformer or preacher must be perfectly familiar with the *Kural,* so that from their own *vedam* they may be led to seek that ideal, perfect Man, whom not having seen but instinctively feeling after, the poet has sought to sketch in his immortal work, which, in the words of an ancient Tamil critic is,

"Sweet to the thought, sweet to the ear,
Sweet to the mouth, and which with tongue
Right eloquent, Tiruvalluvar set forth,
That we the way of good may know."

07. Puṟap Poruḷ Veṇbā Mālai

G.U.Pope

§ 12. The Raiders Return.

The relatives of the raiders rejoice at the return of their hero with the spoils.

Verse 12.

"First come the cows with their hanging dewlaps;
then come the bulls with their black masses of hair.
The warlike drums sound out, and the wood-land maids
who feared for their loved ones hail the signs that show them safe."

§ 13. The Spoil brought home.

While the drums sound out, and the whole town is in a state of eager expectation, the raided herds enter the village enclosure.

Verse 13.

"The hero's spouse, with shining rows of teeth and rare beauty,
sees her hero crowned with wreaths midst which the beetles hum!
Her heart swells with gladness as she beholds the herds
with tinkling bells filling the open spaces of the village."

This is sung of in P.N.N., 262 :-

"Bring out the buried *toddy*; slay the rams;
In *Pandāl* thatched with green leaves, with slender *(bambu)* posts,
Lavishly strew fine sand from river-bed!
My lord, who first led the charge against the foeman's van,
Comes home in rear guarding the captured herds;
His faithful comrades march, more wearied than himself."

This is a song of Madura. Did even the Pāṇḍi kings indulge in these sports? See also P.N.N., 297.

Source: The Tamilian Antiquary Vol. I, No. VI.

Puṟap Poruḷ Veṇbâ Mâlai by the Late Rev. Dr. G.U.Pope, M.A.,D.D.

§ 14. Division of the Spoils.

The raided herds of cattle are distributed among the successful soldiers according to each one's deserts.

Verse 14.

"To those who overcame with their glittering swords,
to those who sought out as spies, and brought back the tale,
to the skilful ones that interpreted the favouring omens,
they divide the herds of cattle in the little town."

§ 15. The Feast.

The warriors with jewelled anklets, that tinkle as they walk, drink 'toddy,' and dance rejoicing.

Verse 15.

"The aspect of the maidens, sweet of speech and fair as Lakshmi,
fills with pleasing pains the warrior's soul!
The gladness of the intoxicating draught departs, as does the anger against his foes from out his soul.
Love is lord of all."

§ 16. Gifts.

The spoils acquired in the raid are lavishly bestowed on all that ask.

Verse 16.

"The wealth brought back from the battlefield by the warriors
that flinched not in the strife, but bent their bows,
has become the price paid for the fiery drink
by musicians, drummers, singers and singing women."

§ 17. Extra Rewards.

To those who as scouts explored beforehand the scene of the fierce strife they give more honour than they take unto themselves.

Verse 17.

"To those who feared not death, but night and day
explored the battlefield, spied out, and brought us news,
some gifts beyond those given to others surely is due,
O warrior wielding the keen dart, that slays the fiery foe!"

§ 18. The Favourable Prognosticators.

Some reward is given to those who faithfully expounded the lucky signs.

Verse 18.

"When we went forth with minds intent upon our foemen's, herds,
these made plain the favouring signs, and sounds that gave us heart
think not of what is strictly due as their share; to each give
four cows, with udders large, distended with milk!"

§ 19. The Drummer.

The virtues of the old man who beats the drum, according to ancestral custom, for the jewel-ankleted warriors, are celebrated.

Verse 19.

"For my grandsire's grandsire, his grandsire's grandsire
beats the drum! For my father, his father did the same;
so he for me. From duties of his clan he has not swerved:
Pour forth for him one other cup of palm-tree's purest sweetest wine!"

The following song (P.N.N., 290) illustrating the section is attributed to the ancient poetess Avvaiyār:-

"O king, whose chariot drawn by angry elephants
Is foremost in the fray, pour out for him the palm-wine.
His father's father, in fierce fight, when spears flew thick,
Died tenacious as the workman's pincers,
Defending the king, thy father's father!
He too with valour filled, instinct with glory of his race,
Shall, like palm-leaves that screen from sun's fierce rays,
Hide thy head from the spear hurled at it"[7]

§ 20. The Demoness Ko<u>r</u><u>r</u>avai.

Here they celebrate the never-failing grace of her who protects the warlike host, whose glory never grows dim.

Verse 20.

"Her beauteous banner bears the lion's form. Her hand the
golden parrot grasps and bounding stag.
A countless host of demons round her press-great Korravai!
When we designed the attack on the foeman's fort,
she went before our host, and made foes flee!"

§ 21. The Devil-Dance.

The damsels, with flawless jewels decked, dance the mystic dance with Velan,[8] now the deed is done. This is called the *Vallai Dance.*

Verse 21.

"Did the black-throated One behold, he would rejoice;
it is the dance performed for the dart-hurling ***Murugan***
by warrior, and by jewel-bearing lovely maid,
with fragrant garlands dight."

The followin (P.N.N., 257) gives a potrait of the leader of the cattle-raid. It is somewhat confused, but belongs to the Veṭchi Paḍalam:-

Call the Milk Maids!

"Softly he treads as though pebbles were in his sandals;
Huge his paunch and broad his chest,
Bright his eye, and beard bristly as the mountain-side,
His cheeks hang down like dewlaps!

who is this that thus cometh with his bow? A fearful sight!
Look close, he doth not come from far:
He is not one whose fort is in the wilderness.
At early dawn he watched the course of the foeman's herds,
Pointed them out with his hand, numbered them,
And with his bow drove off the would-be rescuers!
The herd is large, but what the gain
If those who milk with white large-mouthed vessels,
And who churn are not at hand."

These twenty-one verses from the whole ***Paḍalam*** commemorating the incidents of the ***cattle-raid.***

Paḍalam II.

The *Karanthai* Wreath, or the Rescuers.

This is a wreath of *basil* or *tulaci,* a sacred plant of several species having dark purple flowers, contrasting with the bright crimson of the *Veṭchi* of the former *Paḍalam.* This *Karanthai* wreath was worn by those who went forth to oppose the raiders and rescue the herds. In P.N.N., there are eleven lyrics referred to this *Tiṇai.*

§ 1. The Karanthai.

Here the owners of the herds with their chaplets of dark purple flowers rush forth to the rescue.

Verse 22.

"The crowding warriors crown their heads with garlands of *karanthai,*
and go forth to rescue the herds the foeman drives away;
as though one should bring back the souls of dwellers on earth
begirt by the sounding sea, after death has devoured them."

§ 2. The Summons.

The people whose herds are being driven away are bidden to relinquish their occupations and haste to the rescue.

Verse 23.

"The jewel-ankleted heroes, the fierce bowmen,
they who wield the spear, men terrible to sight, who fear not
death in their fierce anger, all hear the sound of the drum,
and go to rescue the flocks which the ***veṭchi***-chapletted have carried off."

§ 3. The Rescuers on the Track.

Only those unfit for war remain in the town; the rest, boiling with fierce wrath, follow the track of the raiders.

Verse 24.

"The conch-shell sounds, with the mighty horn, and instruments of music;
adorned with peacock feathers, and roused by the roll of the loud drum.
The *Rescuers* arise, and over the fiery desert make their way,
following the tracks of the cattle, spears glistening like the sun."

§ 4. The Doubtful Fight.

They draw near the raiders, surround them, attack them with fearful energy, and a battle with many changeful fortunes is fought.

Verse 25.

"Like a multitude of tigers or lions or warrior-elephants,
full of power and wrath and honourable shame and glorious resolve,
they shout, and hasten on, as they hear
the raiders' defiant cry; and so the battle rages."

The following sections of this chapter speak of the glory of the individual heroes on either side. They fall fighting to the last full of enthusiasm. But we shall henceforth content ourselves with a few specimen verses.

§ 13. Glory of the King

The praise is sung of the *Maṟavan* King, a valiant swordsman.

Verse 34.

* * * * * * *

"They *truly live* who yield their lives fighting against the foe in the fierce battle amid the flash of swords and the whirling of the spear!"

§ 14. The Heroic Race.

The praises of the heroes of tried valour and of ancient race.

Verse 35.

"The men of ancient race that appear foremost in the fight
wielding their swords; who stand as, in the universal

deluge, some mountain-top rises firm amid the flood:-
what wonder if their glory lives when all falsehoods have passed away!

Thus ends the chapter of the *Rescue.*

We have seen that many of the lyrics in the *Pura-nānūru* seem to have been composed from the hints given in these verses; or it may be that from those lyrics this more systematized work has arisen. Certain it is that they are closely connected, and must be studied together. Thus P.N.N., 259 evidently refers to an incident in the attempted rescue. The rescuers are in sight of the raided flocks, but the raiders themselvs are not seen; the bard cries out to the angry pursuers:-

"See'st not the ambushed Maravars with well-strung bows,
Hid in the jungle vast amid the leafy trees,
Who while the raided cattle move, move not with them!
Stay, stay, all honour to thy glorious soul! O thou
Whose foot the hero's jewelled anklet wears, by whose side
Glistens the sword resplendent, whose steeds,
Quivering with eagerness, shake like the priestess' frame
Before the demon shrine, when *Murugan* inspires her soul!

Here we have an instructive glimpse of the current demon worship, with the agitated priestess dancing wildly before the image of the hill-god. This may be seen daily even yet in the South.

Cattle-lifting is the chief topic in all these poems. It was the beginning of warfare : the *Raid* was followed by the *Rescue,* and these by the organized *Invasion* of the enemy's country (for which another wreath was assumed). This leads to the systematic *defence,* and the defenders assumed a different wreath. The siege and protection of forts each demanded its appropriate garland. Then came *war in general* and for that another wreath was borne. And finally, the victors who had gained *supremacy* had another wreath, which they wore as the proud token of their victory. Thus our work relates to the expeditions in which these eight different chaplets were worn by the combatants. Some interesting chapters follow in which kings and their attributes, and miscellaneous matters connected with the life of the people, are illustrated. It is from these, as has been said, that the authors of the ***Kural***, the ***Nāladiār***, and other lesser poets drew much of their material. It

must be evident, therefore, that in many respects the work we are now concerned with is an introduction to almost the whole of the genuine poetry of the Tamil language.

Notes

7. "He will cover thy head in the day of battle."
8. *Velan* = spearman.

08.புதுகையில் 12ஆம் நூற்றாண்டுக் கல்வெட்டு கண்டுபிடிப்பு

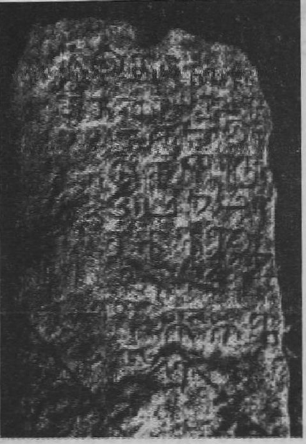

புதுக்கோட்டை அருகே, மன்னர் கல்லூரிப் பேராசிரியர்கள் நடத்திய கள ஆய்வில், 12ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த கல்வெட்டு கண்டெடுக்கப்பட்டது.

புதுக்கோட்டை மன்னர் கல்லூரி வரலாற்றுத் துறைப் பேராசிரியர் சந்திரபோஸ், தமிழியல் துறைப் பேராசிரியர் கருப்பையா ஆகியோர், புதுக்கோட்டையை அடுத்த குளத்தூர் தாலுகா, காவேரி நகரில் கள ஆய்வு மேற்கொண்டனர்.

அப்போது, கி.பி. 12ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த கல்வெட்டு ஒன்றைக் கண்டெடுத்தனர். இதுகுறித்து, பேராசிரியர்கள் கூறியதாவது: குளத்தூர் தாலுகா பகுதியில் கள ஆய்வு மேற்கொண்டபோது, சாலையோரம் கிடந்த மூன்று அடி உயரமுள்ள ஒரு கல்வெட்டு கண்டெடுக்கப்பட்டது.

அந்தக் கல்வெட்டை ஆய்வுசெய்த போது, அதில், 'மீநவந் முத்தரையர் ஊர். ெ(ந)டுங்குடி இர(ண்)டு கரை நாட்டு மறமாணிக்கர், பெ(ா)ந் மாணிக்க நல்லூர்' என்று, ஒன்பது வரிகள் எழுதப்பட்டுள்ளன.

இதை, பொன்மாணிக்கநல்லூர் என்ற ஊரில், இரண்டு கரை நாட்டு மறமாணிக்கர் தீர்மானித்தபடி நடப்பட்ட எல்லைக்கல் என்று பொருள் கொள்ளலாம். தற்போது, காவேரி நகர் என்று அழைக்கப்படும் ஊரின் ஒரு பகுதி, கி.பி. 12ம் நூற்றாண்டில், நெடுங்குடி என்றும், மற்றொரு பகுதி பொன்மாணிக்கநல்லூர் என்றும் அழைக்கப்பட்டதாகக் கருதலாம்.

இவ்விரு ஊர்களின் எல்லையில், இந்தக் கல்வெட்டு நடப்பட்டிருக்கலாம். மேலும், இக்கல்வெட்டில் இடம்பெறும் பெயர்கள் பாண்டியர்-முத்தரையர் தொடர்பைக் காட்டுவதாக உள்ளன.

தினமலர் (ப.11) நாள்.02.02.2015.

09. பாண்டியன் பரிசில் படிமம் - மொழிபெயர்ப்புச் சிக்கல்

உமா தேவி நாயுடு அழகிரி

செம்மொழியாம் தமிழ் மொழியில் காலந்தோறும் எண்ணிறந்த சிறந்த இலக்கியங்கள் தோன்றியுள்ளன. கவிதைகளையும் கவிஞர்கள் வழங்கியுள்ளனர். அம் மரபுவழி வந்த கவிஞர்களுள் போற்றப்படுபவர் பாவேந்தர் பாரதிதாசன் ஆவார்.

பாவேந்தர் பாரதிதாசன் பல துறைகளில் புதிய கண்ணோட்டத்தில் கவிதைகளைப் படைத்துப் பலரை வியக்கச் செய்துள்ளார். அவர் ஆழ்ந்த சிந்தனையை இனிய எளிய கவிதைகளில் பல வடிவங்களில் வழங்கியுள்ளார். அவ்வடிவங்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவை குறுங்காப்பியங்கள். பாவேந்தர் பாரதிதாசன் புனைந்த குறுங்காப்பியங்களாவன: 'புரட்சிக் கவி', 'வீரத்தாய்', 'சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல்', 'தமிழச்சியின் கத்தி', 'எதிர்பாராத முத்தம்', 'பாண்டியன் பரிசு' என்பவை ஆகும்.

வரலாற்று அடிப்படையில் ஒரு புதிய முயற்சியாக அமைந்துள்ள 'பாண்டியன் பரிசு' என்ற குறுங்காப்பியம் ஆங்கில மொழியிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

கவிஞர்களுடைய கற்பனைத் திறத்தை வெளிப்படுத்துபவை உவமை, உருவகம், படிமம், குறியீடு முதலிய உத்திகள் ஆகும். 'பாண்டியன் பரிசில் படிமம்' என்னும் இலக்கிய உத்தி அமைந்துள்ள விதமும் அது மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள விதமும் ஆராயப்படும். இந்த மொழிபெயர்ப்பின்போது பலவகைச் சிக்கல்கள் தோன்றலாம். மொழிபெயர்ப்பாளர் அவற்றைக் களைந்துள்ள விதமும் இக்கட்டுரையில் எடுத்துரைக்கப்படும்.

பாரதிதாசனும் பாண்டியன் பரிசும்

கடவுள், இயற்கை, மொழி, பெண், சமூகம் முதலிய பாடுபொருள்களைப் பயன்படுத்தித் தம் சீர்திருத்தங்களை மேற்கொண்டவர் புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன். இவர் படைத்த குறுங்காப்பியங்களுள் தனிப்பட்டது 'பாண்டியன் பரிசு'. இது நானூறு எண்சீர் விருத்தங்களால் படைக்கப்பட்ட ஒரு புரட்சிக் காப்பியமாக விளங்குகிறது. பாண்டியன் பரிசு என்ற ஆட்சி உரிமையைக் கொண்ட பேழையை அடிப்படையாகக் கொண்டு

உமா தேவி நாயுடு அழகிரி,
தமிழ் விரிவுரையாளர், மகாத்மா காந்தி நிறுவனம், மொரீசியசு

எழுந்தது. இளவரசியான அன்னம் சாதாரணக் குடும்பத்தைச் சார்ந்த வேலன் என்பவனை மணக்கும் கற்பனைக் கதையில் புரட்சியை உருவாக்கியுள்ளார் பாவேந்தர்.

மொழிபெயர்ப்பு - ஒரு விளக்கம்

மொழிபெயர்ப்பை ஒரு மொழிக்கும் மற்றொரு மொழிக்குமான உறவுநிலை, இணைப்புப் பாலம் எனலாம். ஒரு மொழியிலுள்ள மூலப் பகுதிக்கு ஈடாக மற்றொரு மொழியினைப் பயன்படுத்தி அச்செய்தியை வெளிப்படுத்தும் செயற்பாங்கே மொழிபெயர்ப்பு என்பர். மொழிகளுக்கிடையில் இடம்பெறும் செய்திகளின் பரிமாற்றமே மொழிபெயர்ப்பு ஆகும் எனலாம்.

மொழிபெயர்ப்பை வரையறை செய்கையில்,

> ஒரு மொழியின் மூலச் செய்திகளை மற்றொரு மொழியில் அதற்கு இணையான அளவில் நடைமாற்றம் செய்வதை மொழிபெயர்ப்பு[1]

என்பார் ஜே.சி. காட்ஃபோர்டு.

அகராதிகள் தரும் மொழிபெயர்ப்பின் விளக்கங்களாவன:

"Change into another language"[2] இன்னொரு மொழியில் மாற்றுவது எனவும்,

"The action or process turning into another language; a version in a different language"[3] ஒரு மொழியிலிருந்து இன்னொரு மொழிக்குப் பெயர்க்கும் செயல் அல்லது செயற்பாங்கு, வேற்று மொழியில் ஒரு மொழிபெயர்ப்புரு எனவும் விளக்குகின்றன.

மொழிபெயர்ப்புச் சிக்கல்

பொதுவாக மொழிபெயர்ப்பில் சிக்கல்களாகக் கருதப்படுவன மொழி மற்றும் பண்பாடு. ஒரே மொழிக் குடும்பத்தைச் சார்ந்த மொழியிலுள்ள இலக்கியங்களை மொழிபெயர்ப்பது எளிது. ஏனெனில் இவை பொதுவான பண்பாட்டுப் பின்னணியினையும் மொழியியல் அமைப்பினையும் கொண்டுள்ளன. இம்மொழிக் குடும்பத்தைச் சேராத மொழிகளை மொழிபெயர்ப்பதிலே சிக்கல்கள் நிறைந்திருக்கும். தமிழும் ஆங்கிலமும் இருவேறு குடும்பத்தைச் சார்ந்த மொழிகள். எனவே அவற்றை மொழிபெயர்ப்பதில் சிக்கல் தோன்றுவது இயல்பு. மேலும் தரும்மொழி,

பெறும்மொழி ஆகிய இரண்டின் தன்மையை நன்கு உணராவிட்டால் மொழிபெயர்ப்பில் சிக்கல் ஏற்படுவதும் தவிர்க்க முடியாத ஒன்று. தரும்மொழிப் பனுவலைப் புரிந்து கொள்வதில் ஏற்படும் குழப்பம், மறைபொருள், புதைநிலைப் பொருள், தரும்மொழிப் பனுவலின் சிதைவுற்ற நிலை ஆகியவற்றில் பலவும் மொழிபெயர்ப்புச் சிக்கல்களுக்குக் காரணங்கள் ஆகலாம்.

பண்பாட்டு மொழிபெயர்ப்பு, இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பு, பயன்பாட்டு மொழிபெயர்ப்பு ஆகிய மொழிபெயர்ப்புகளில் சிக்கல்கள் தோன்றுவதைக் காணலாம். பண்பாட்டு மொழிபெயர்ப்பு என்ற வகையில் சொல் அளவில் அதிகச் சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. அது ஒரு பண்பாட்டை மாற்றுவதற்கான முயற்சி ஆதலால் சிக்கல்கள் தோன்றுகின்றன. அவ்வாறு மாறும்போது, அதில் காணப்பெறும் பண்பாடு தொடர்பான சொல்லோ அல்லது தொடரோ மாற்றப்படும் மொழிக்கு இணையாகக் கிடைக்கவில்லை என்றால், அதற்கான இணையான சொல்லை உருவாக்கிக் கொள்ளலாம்.

படிமம்

புலனுணர்வுப் பொருள்களைத் தனித்தனியாக மனத்தில் உருவாக்கி மொழியால் வெளிப்படுத்துதல் படிமங்களாகும்.

> "மனக்காட்சிகளும் அவற்றை வெளிப்படுத்தும் மொழியும்
> படிமங்கள் எனப்படும்"

என்று கைன் ஆல்டென்பொன்டும் லெஸ்லி லீவிஸ் என்பாரும் உரைத்தது இக்கருத்துக்கு அரணாக அமைத்துள்ளது.[4]

படிமம் சூழ்நிலைக்கேற்றவாறும் கவிஞரின் தாம் நுகரும் திறனுக்கு ஏற்றவாறும் வடிவம் எடுக்கக்கூடியது; உணர்ச்சிக்குத் தக்கவாறும் மாறுபடும் திறனுடையது. இலக்கியத்தில் ஐம்புலன் நுகர்ச்சிக்கும் பயன் அளிப்பதாய் உள்ளது இப்படிமம். "சொல் கேட்டார்க்குப் பொருள் கண்கூடாதல்"[5] என்ற பேராசிரியரின் விளக்கத்தை முனைவர் தமிழண்ணல் படிமத்தோடு தொடர்புபடுத்துகிறார்.

கவிஞர் தம் பட்டறிவைத் தேர்ந்தெடுத்த சொற்களால் உணர்வூட்டி நமக்குத் தருகிறார். இச் சொற்களே படிமங்கள்; சிந்தனை - இவற்றின் குறியீடுகளாகச் சொற்கள் பணி செய்கின்றன. பர்ட்டன் (Burton) என்ற திறனாய்வாளரின் கருத்துபடி கவிதையின் படிமங்கள் சொற்களின் மூலம் நம்

புலன்களைத் தொடுகின்றன. புலன்களின் மூலம் படிப்போரின் உணர்ச்சிகளும் அறிவும் விரைவாகத் தூண்டப் பெறுகின்றன. இதன் காரணமாகக் கவிதையில் படிமம் அதிகமாகப் பயன்படுகிறது.[6] அவர் மேலும் கூறுவது:

> செலுத்தப் பெறும் புலன்களுக்கேற்ப, படிமம் வகைப்படுத்தப் பெறுகிறது." ஆகவே நாம் பெறுபவை: கட்புலப் படிமங்கள், செவிப்புலப் படிமங்கள், நாற்றப்புலப் படிமங்கள், தொடுபுலப் படிமங்கள் என்பவை ஆகும்.[7]

இவ் வகைகள் பாவேந்தர் பாரதிதாசன் பாடல்கள் வழி ஆராயப்படுகின்றன.

கட்புலப் படிமம்

> "பல்வேறு படிமங்களிடையேயும் கட்புலத்தைக் கவரும் படிமங்களே அதிகமாக உள்ளன. இவையே படிப்போரின் மனத்தில் நிலையான பதிவினை உண்டாக்கி விடுகின்றன."[8]

பாவேந்தர் பாடல்களில் கட்புலனைக் கவரும் ஒரு சில படிமங்களும் வேறு வகைப் படிமங்களும் பேராசிரியர் ந.சுப்பு ரெட்டியார் சுட்டிக்காட்டி உள்ளபடி கீழ்க்கண்டவாறு அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். பாவேந்தர் பூதமாக வரும் "எட்டி" என்பதை வருணிக்கும் கவிதைப் பகுதியை நோக்கத்தக்கது.

"எட்டி" எனும் ஓர் ஆளை அழைத்து வந்தே
எரிவிழியும் கருமுகமும் நீண்ட பல்லும்
குட்டைமயிர் விரிதலையும் கொடுவாள் கையும்
கூக்குரலும் நீர்ப்பாம்பு நெளியும் மார்பும்
கட்டியதோர் காருடையும் ஆக மாற்றிக் காணுவார்."[9]

இதில் எரிவிழி, கருமுகம், நீண்ட பல், குட்டை மயிர், விரிதலை, கொடுவாள் மீசை, நீர்ப்பாம்பு, நெளியும் மார்பு, காருடை என்பவை கட்புலப் படிமங்கள். இதற்கான ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு பின்வருமாறு:

A person named 'Etti' was brought there
And made to appear like a monster!
Black face, flaming eyes and protruding teeth
Broad skull, short hair, armed with dagger,
A painted snake on the breast-portion,
Of its black robe and frightening noise![10]

மொழிபெயர்ப்பில், இப்படிமங்களை,

> Black face, flaming eyes and protruding teeth, broad skull, short hair, armed with dagger, a painted snake on the breast-portion, of its black robe

என மொழிபெயர்த்துள்ளதாகத் தெரிகிறது. தமிழ் மொழி அமைப்பும் ஆங்கில மொழி அமைப்பும் வெவ்வேறானவை ஆதலால் மொழிபெயர்ப்பாளர் ஆங்கில மொழியில் கவிதை நடையைக் கொண்டு வர முயற்சி செய்துள்ளார். 'எட்டி' என்பதற்கு ஒலிபெயர்ப்பு அளித்ததோடு மூலப் பொருளை உணர்த்தும்படி அதற்குரிய விளக்கம் அடிக்குறிப்பில் தரப்பட்டுள்ளது.

> A poisonous bitter tree here this term indicates an unwanted creature. Also refers to abominable snowman (Tibetan)

இதற்கான இணையான விளக்கம் ஆகும்.

செவிப்புலப் படிமம்

காதினால் மட்டிலும் கேட்டு உள்ளத்தைப் பறிகொடுக்கச் செய்யும் படிமம் செவிப்புலப் படிமம் ஆகும். நரிக்கண்ணனுக்கு முடிசூட்டப் போவதை முரசு ஆய்ந்து முழங்குவதை,

> "முடி" வைத்தான்; முழங்குகின்றான்; அன்னோன் வாழ்வின்
> முடிவைத்தான் முழக்குகின்றான் முரச றைந்தே![11]

என்ற அடிகள் உணர்த்துகின்றன. இதற்கான மொழிபெயர்ப்பு,

> Crowned today, his end is nor far! That is the portent of this drummer.[12]

என்பதாகும்.

மொழிபெயர்ப்பில் மூலத்திலுள்ள பொருள் மிக நுணுக்கமாக அளிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் 'வைத்தான்' என்ற வினை திருப்பித் திருப்பி வருவதால் அதன் விளக்கம் அடிக்குறிப்பில் தரப்பட்டுள்ளது. அது

> "again typical of the poet, is this stanza with its tonemic repetition of vaittaan. Again 'then' is the emphatic intensive particle, signifying certainty. The genitive use of these terms and particle is impossible in English by any equivalent"

என்று அமைகிறது.

முழங்கிற்று குதிரைகளின் அடிஓ சைதான்![13]

என்பதற்கு

The noise of the hooves of drating horses"[14]

என்று வழங்கப்பட்டுள்ளது. ' Drating' என்பது அதிகச் சத்தம் கொண்டது என்று பொருள்படும். மூலத்திலுள்ள நேர் பொருளையும் வேகத்தையும் உணர்த்துகிறது இம்மொழிபெயர்ப்பு. 'Made the earth tremble!' என்ற அடி மிகையாக அமைந்துள்ளது.

கதிர்நாட்டின் விதியெலாம் யானைமீது
கடிமுரசு முழக்கினான்[15]

என்பதன் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு

The drum mounted on an elephant, made this announcement in all the streets[16]

என்பதாகும்.

ஆங்கில மொழி நடையைக் கொண்டுவர மூல அடிகளில் உள்ளவாறு மொழிபெயர்க்காமல் முன்பின் அடிகளாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. 'கடி' என்ற சொல் காவல், கூர்மை, விரை, விளக்கம், வன்மை என்னும் பல பொருள்களைத் தருகின்ற ஓர் உரிச்சொல். 'கடி முரசு' என்பது வன்மை முரசு என்ற பொருளில் அமைந்துள்ளது. மொழிபெயர்ப்பில் இது மொழிபெயர்க்காமல் விடுபட்டுள்ளது.

சுவைப்புலப் படிமம்

வேலன் நெஞ்சம் அன்னம்மேல் உள்ளது என்பதைக் கவிஞர்,

கன்னலிலே சாறெடுத்து தமிழ்கு ழைத்துக்
கனி இதழாற் பரிமாறும் இனிய சொல்லாள்[17]

என்று பாடுகிறார். இதன் மொழிபெயர்ப்பு சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்ப்பாக அமைந்துள்ளது. இவ் அடிகளுக்கு

"in sweet Tamil mixed in sugar cane juice"[18]

என்று அளிக்கப்படுள்ளது. மூலத்தின் பொருள் மொழிபெயர்க்கப்படாமல் விடுபட்டுள்ளது. தமிழ் மொழியின் இனிமையைப் புலப்படுத்தக் கவிஞர்

கன்னலின் சாறு என்பதோடு ஒப்புமை செய்கிறார். இந்த ஒப்புமை மொழிபெயர்ப்பில் தெளிவாக அமையவில்லை. கருத்தை எடுத்துக் கொண்டு அதை விளக்கும்படி அமைந்துள்ளது.

சுரந்த பால் இருந்தருந்திப் பரந்து லாவும்
நெடும் பன்றிக் குட்டிகள்போல் மக்கள் யாரும்[19]

என்பதற்கு

Even piglets of the same litter,
Cling affectionately to each other!,
Likewise all humans should be kindly treated[20]

என்று மொழிபெயர்ப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. மூலத்திலுள்ள சுவைப்புலப் படிமம் உவமைப் பொருளாகக் கொண்டு மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

நாற்றப்புலப் படிமம்

நரிக்கண்ணன் பேழையை ஆள் மாறாட்டத்தால் தவறாகக் கொடுத்துவிட்டதை,

“இமைக்குள்ளே கருவிழியைக் கொண்டு போகும்
எத்தனவன் பேழையினை ஏப்ப மிட்டான்
கமழாத புதர்ப்பூப்போல் திருடர் யாவரும்”[21]

என்று கவிஞர் வருணித்துப் பாடியுள்ளார். இதில் ‘கமழாத புதர்ப்பூ’ என்பது நாற்றப்புலப் படிமம் ஆகும். ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு

“From one’s eyes, he stole that chest!,
Like smelless flowers in thickets”[22]

என்று அமைந்துள்ளது. உவமைப் பொருளைக் கொண்டு நேரான மொழிபெயர்ப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தொடுபுலப் படிமம்

மன்னன் இறந்து கிடப்பதை அரசமாதேவி கண்ணுக்கினியாள் காண்கிறாள்.

அணைத்திட்டாள்! மலர்க்கையால் கன்னம் உச்சி
அணிமார்பு தடவினாள்![23]

இதன் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு

"Him she hugged close; felt his cheeks, crown and chest,
in cuirass with her flower soft hands"[24]

என்பது ஆகும். மூலத்திலுள்ள அவலத்தை ஆங்கில மொழியிலும் கொண்டு வருவதன் முயற்சி இருப்பதைக் காணலாம். மேலும் மூலத்திலுள்ள நிகரன் கொண்டு வருவதைக் காணலாம்.

தாய் தந்தையாரை இழந்த அன்னத்தின் உள்ளம் ஆழ்ந்த துன்பத்தைப் பொறுக்க முடியாமல் தன் வேதனையை உரைத்த அடிகள்,

ஒருக்கணித்து மார்பணைத்து மேனி யெல்லாம்
கைப்புறத்தில் ஆம்படிக்குத் தழுவி என்றன்
கண்மறைக்கும் சுரிகுழலை மேலேதூக்கி
மைப்புருவ விழிமீது விழிய மைத்து
மலர்வாயால் குளிர் தமிழால் கண்ணே[25]

என்பது ஆகும்.

இவ் அடிகளின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு

Hugged me when I was a cuddlesome babe, caringly caresses my hair, trimmed it, prettied my arched and low- like eyebrows, kissed my rosy lips and forehead, and called me 'My child!' In dulcet Tamil![26]

என்பது ஆகும்.

படிமங்கள் கவிதைக்குச் செறிவூட்டுகின்றன. இந்தச் செறிவைப் பாவேந்தர் பாரதிதாசனின் 'பாண்டியன் பரிசை' ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தவர் திறம் பல்வேறு வகைகளில் வெளிப்பட்டிருப்பது இக்கட்டுரை வழியே தெரிய வந்துள்ளது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. J.C. Catford, *A Linguistic Theory of Translation,* p. 20.
2. *World book Dictionary,* p. 1047.
3. *Oxford Universal Dictionary,* p. 1148.
4. The mental pictures and the language that presents them are called imagery" - Lynn Aktenrubernd and Leslie Lewis, *A Handbook for the study of poetry,* 1970, p.12.
5. *சங்க இலக்கிய ஒப்பீடு - இலக்கியக் கொள்கை, ப. 107.*
6. Burton, N., *The criticism of poetry,* Longman and GreenCo. Ltd, London, p. 97.
7. Ibid., p. 11.
8. *ந. சுப்பு ரெட்டியார், பாண்டியன் பரிசு - ஒரு மதிப்பீடு.*
9. *பாரதிதாசன், பாண்டியன் பரிசு, ப. 47.*
10. M.S. Venkatachalam, *Paratitacan Pantiyanparicu,* p. 128- 129.
11. *பாரதிதாசன், பாண்டியன் பரிசு, ப. 27.*
12. M.S. Venkatachalam, *Paratitacan Pantiyanparicu,* p. 68.
13. *பாரதிதாசன், பாண்டியன் பரிசு, ப. 28.*
14. M.S. Venkatachalam, *Paratitacan Pantiyanparicu,* p. 69-70.
15. *பாரதிதாசன், பாண்டியன் பரிசு, ப. 41.*
16. M.S. Venkatachalam, *Paratitacan Pantiyanparicu,* p. 110.
17. *பாரதிதாசன், பாண்டியன் பரிசு, ப. 78.*
18. M.S. Venkatachalam, *Paratitacan Pantiyanparicu,* p. 218
19. *பாரதிதாசன், பாண்டியன் பரிசு, ப. 26.*
20. M.S. Venkatachalam, *Paratitacan Pantiyanparicu,* p. 65.
21. *பாரதிதாசன், பாண்டியன் பரிசு, ப. 47.*
22. M.S. Venkatachalam, *Paratitacan Pantiyanparicu,* p. 126.
23. *பாரதிதாசன், பாண்டியன் பரிசு, ப. 10.*
24. M.S. Venkatachalam, *Paratitacan Pantiyanparicu,* p. 19.
25. *பாரதிதாசன், பாண்டியன் பரிசு, ப. 26.*
26. M.S. Venkatachalam, *Paratitacan Pantiyanparicu,* p. 65.

10. 'Vettezhuthu' inscriptions of Chola period found

A.D.Balasubramaniyan

Two of them were inside an irrigation tank in Sirupakkam Village

Tiruvanamalai: Tamil looped character (vattezhuthu) inscriptions belonging to Chola period found near here have been deciphered by K.Karuppaiah, Assistant Superintending Epigraphist, Archaeological Survey of India (ASI).

Dr. Karuppaiah, who camped here recently for a week, found several valuable inscriptions that were either left uncared for or worshipped as deities by ignorant locals in the countryside of Tiruvannamalai district.

THROWING LIGHT ON HISTORY: An inscription belonging to the Chola period found at Sirupakkam near Tiruvannamalai.

Important among them are two looped letter inscriptions found inside an irrigation tank in Sirupakkam village. According to Dr. Karuppaiah, the normative inscriptions seek to protect the irrigation tank and give values for protecting the structure while pouring curses on possible vandals.

Object of worship

An inscription blonging to the reign of a Chola king, Koparakesari, was found inside the 'chinna erikkarai' of Sirupakkam village. It was being worshipped by the locals as Oomai Vediyappan, he said.

The inscription dates back to the 15th year of the reign of Koparakesari, in a period before the Great Raja Raja Chola, whose era starts from 985 CE. So, the inscription is more than 1000 years old. The inscription, carved out of stone, declares that

> "destroyers of the tank will go to the deepest of hell than the seventh hell and the foot of the one who maintains it well is above my head."

What is amazing is that the village is still called Sirupakkam as found in the inscription and the irrigation tank is intact. Another inscription found at the same irrigation tank is identical in letter structure and content he said.

Donation of land

An inscription found in 'pachayathal parai' in the Periyakolappadi village in Chengam taluk speaks about the donation of Devadhana kuzhi 300 (land allocated for maintenance of temple) to Manavala Eeswaramudaiaya Nayanar (temple). Kuzhi is an ancient standard of measurement of land.

Presently there is no trace of the temple, leave alone the land, said Dr. Karuppaiah. He suggested that the inscription could have belonged the 9th or 10 century CE. He has also discovered a hero stone from China Kolappadi village.

R.Sekar, lecturer of history, Muthurangam Government Arts College, Vellore; T.Devendran, research assistant; and S.Alagesan, copying assistant, accompanied Dr. Karuppaiah in his expeditions.

Source: THE HINDU, Sunday, August 30, 2009.

11. Natural Language Processing in Tamil

V.Dhanalakshmi

Introduction

The processing of human languages with the technologies and computational models is known as Natural Language Processing (NLP). The ultimate goal of NLP is to build computational models that equal human performance in the linguistic task of reading, writing, learning, speaking and understanding [Allen, 1995]. Computational models are useful to explore the nature of linguistic communication as well as for enabling effective human-machine communication. Jurafsky and Martin (2005) describe Natural Language Processing as "computational techniques that process spoken and written human language as language". Natural Language Processing (NLP) research has a long tradition in European countries. It has taken giant leaps in the last decade with the initiation of efficient machine learning algorithms and the creation of large annotated corpora for various languages. In countries like India where more than thousands of language are in usage, the importance of the NLP is very relevant. NLP research in Tamil language has mainly focused on the development of rule based systems due to the lack of annotated corpora. However, machine learning, Data Driven approaches are being used due to the availability of language independent open source tools.

Computational Language Models

Computational models are useful to learn the linguistic nature of a language and enable the machine to communicate effectively with human. Computational language models can be build by two methodologies,

1. Knowledge driven- Rule based

- Grammar rules
- Performance depends on accurate rate of human encoded grammar rules.
- Human effort is high

Dr. V.Dhanalakshmi, HOD, Department of Tamil, SRM University, Kattankulathur-603203. E-mail: dhanagiri@gmail.com

2. Data driven – Machine Learning

- Using Machine Learning technique
- Human effort is less
- Performance depends on quality and quantity of annotated corpus.

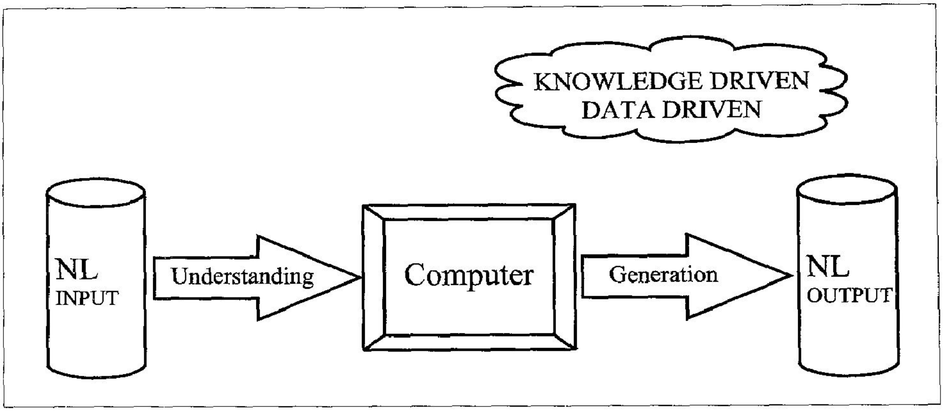

Figure 1:NLP and its methodologies

Natural Language Processing in Tamil

There are many factors that make NLP task difficult. These relate to the problems of repersentation and interpertation. Language computing requries precise repersentation of context. The Natural languages are highly ambiguous and vague, so achieving such repersentations are difficult.

Tamil is a morphologically rich language in which most of the morphemes coordinate with the root words in the form of suffixes. Suffixes are used to perform the functions of cases, plural marker, euphonic increment and postpositions in noun class. Tamil verbs are inflected for tense, person, number, gender, mood and voice. Other features of Tamil Language are, using plural for honorific noun, frequent echo words, and null subject feature i.e. not all sentences have subject [Eg: ***avan oru maanavan***]. Tamil is consistently head-final language. The verb comes at the end of the clause with a typical word order of Subject Object Verb (SOV). However, Tamil Language allows word order to be changed, making it a relatively word order free language.

The pre-requisites for developing NLP applications in Tamil language are the availability of Speech corpora, Annotated text corpora, Lexical resources and

Computational Models. The sparseness of these resources for Tamil language is one of the major reasons for the slow growth of NLP work in Tamil. Like any other language analysis process, Tamil language analysis also involves morphological analysis, syntax analysis and semantic analysis.

Levels in Tamil Natural Language Processing

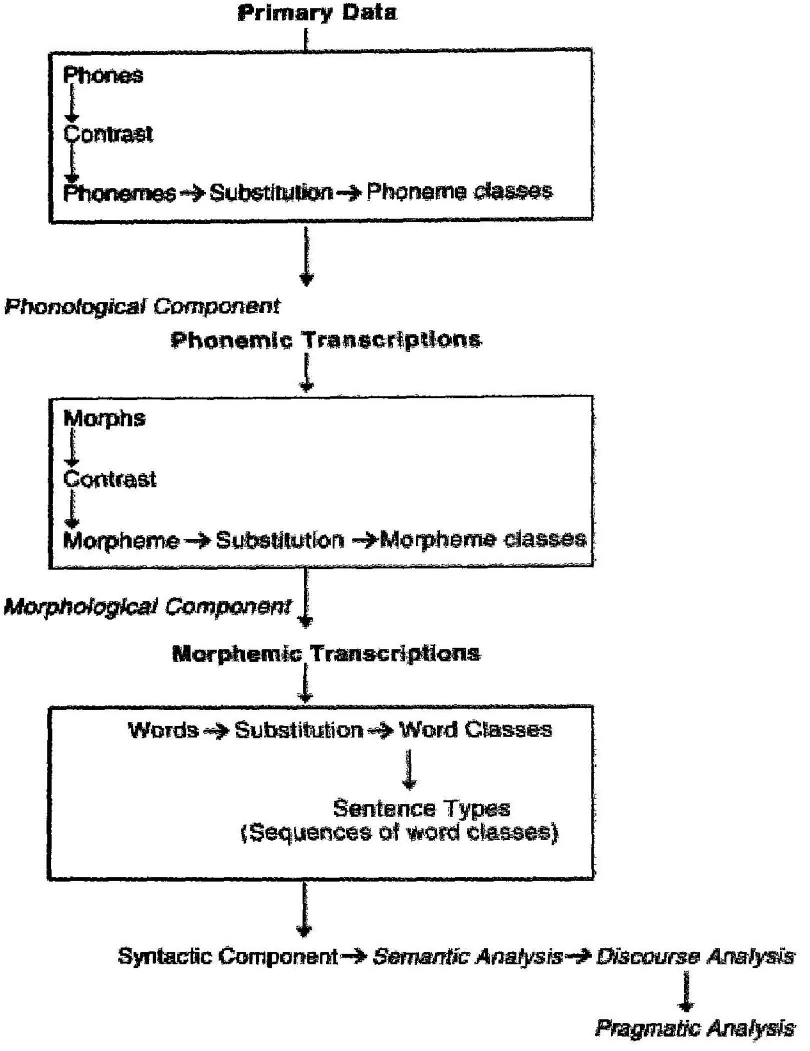

Figure 2: Levels in NLP

Computational Linguistics look language as a structured object at different levels of recognition: phonological level, morphological level, syntactic level and semantic level. Thus natural language processing involves the following levels of language analysis:

Phonological Analysis: The basic level of language analysis is Phonological Analysis. Here speech is analyzed into significant sound units. It is the analysis of the articulation, transmission and reception of sounds. Text to speech and speech to text analysis are the main analysis carried out in this level. For Tamil language the following Tools have been developed.

1. Indian Institute of Science has developed a text-to-speech (TTS) software for Tamil and Kannada languages, which will help the speech impaired.
2. Dhvani –It is a free software for Linux that can be used offline and provides support for many Indian languages, including Tamil.
3. eSpeak – A free speech synthesizer for many Indian languages.
4. Osai - Part of Kural software's 'Kavidhai' cheyali (http://kuralsoft.com)
5. Azhagi's initiative in Tamil 'Text to Speech, is carried out since 2001.

Morphological Analysis: Individual words are analyzed into their components (morphemes) and non word tokens such as punctuation are separated from the words. The computational analysis of morphology leads to the development of morphological analyzer and morphological generator.

Computational morphology deals with developing theories and techniques for computational analysis and synthesis of word forms. In computational analysis of morphology, one can extract any information encoded in a word and bring it out so that later layers of processing can make use of it. In morphological generation, one has to generate the word corresponding to a set of features or morpho-lexical information.

Morphological Analyzer

Morphological Analyzer plays an important role in the field of Natural Language Processing. Some of the applications are, Spell checker, Search Engines, Information extraction and retrieval, Machine Translation system, Grammar checker, Content analysis, Question Answering system, Automatic sentence Analyzer, Dialogue system, Knowlege representation in learning and Language Teaching.

In Tamil language, the first step towards the preparation of morphological analyzer for Tamil was initiated by Anusaraka group. Ganesan developed a morphological analyzer for Tamil to analyze CIIL corpus [Rajendran.S, 2006]. In these phonological and morphophonemic rules, he takes into account the morphotactic constraints of Tamil in building morphological analyzer for Tamil. Resource Centre for Indian Language Technological Solutions-Tamil has prepared a morphological analyzer (Atcharam) for Tamil. Finite automata state-table has been adopted for developing this Tamil morphological analyzer [Anandan. P et.al. 2002]. Dr.N.Deviasundram has developed an analyzer using rule based approach. AUKBC, Anna university and Amrita university has developed analyzer for their funded project.

Morphological Generator

Morphological generator generates a word-form from a lemma, a word class tag, and morpho-lexical description. In Tamil language the lemma undergoes morphological change when it get attach to certain morphemes. Morphological generator has been designed for syntactic categories of Tamil using Paradigm based approach and sandhi rules by P.Anandan, et.al., Dr.N.Deviasundram has developed a generator using rule based approach. AUKBC, Anna university and Amrita university have developed morphological generator for their funded project.

Parts of Speech Tagger

Parts of speech tagging scheme, tags a word in a sentence with its parts of speech. Part of speech tagging (POS tagging) plays a crucial role in different fields of natural language processing (NLP). Parts-of-speech-tagging is defined as the process of assigning its grammatical category to each word in a sentence.

Various attempts have been made for developing Tamil language POS tagger. Vasu Ranganathan proposed a Tamil POS tagger based on Lexical phonological approach. Another POS tagger was prepared by Ganesan based CIIL Corpus and tagset. An accuracy improved rule based Morphological Analysis and POS Tagging in Tamil were developed by M. Selvam and A.M. Natarajan in 2009. Dhanalakshmi V, Anand Kumar, Shivapratap G, Soman KP and Rajendran S of AMRITA university, Coimbatore developed two POS taggers for Tamil using their own developed tagset in 2009.

Syntactic Analysis: It is the study of combination of word into phrases, phrases into clauses and clauses into sentences. Linear sequences of words are transformed into structures that show how the words relate to each other.

AUKBCRC's Noun Phrase Chunker for Tamil, Vaanavil of RCILTS-Tamil, Dhanalakshmi e.tal have developed a dependency based parser. Loganathan Ramasamy has developed a rule based and hybrid dependency parser. Dhanalakshmi V has developed a syntactic parser for Tamil classical literature:kuruntokai for the project funded by Central Institute of Classical Tamil, Chennai.

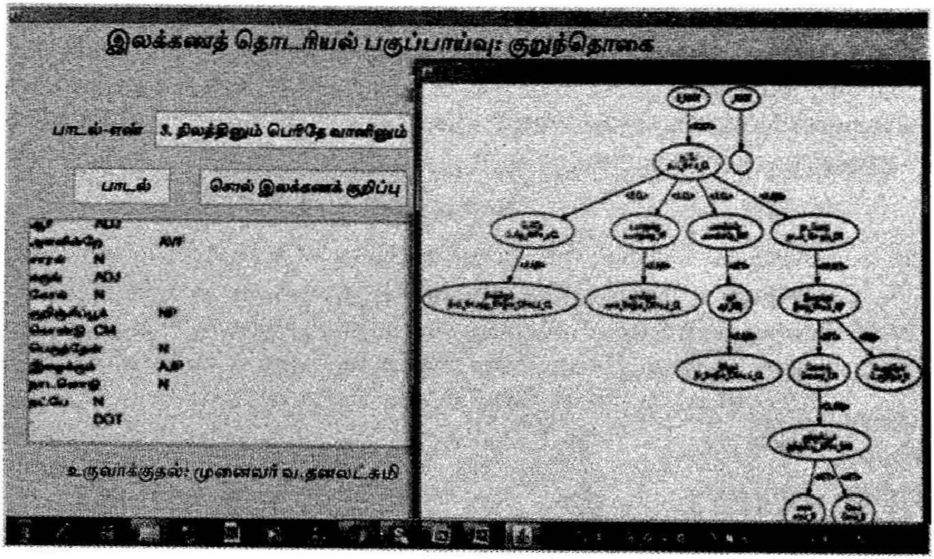

Figure 3: Grammatical Parser for Kuruntogai

Semantic Analysis: Semantic analysis is concerned with creating meaningful representation of linguistic inputs. It is the study of interpretation of meanings when morphemes are combined into words, words into phrases, phrases into classes and clauses into sentences. The structures created by the syntactic analyzer are assigned meanings. A number of dictionaries are available for Tamil language but only few dictionaries are with lexical information.

Discourse Analysis: The meaning of an individual sentence may depend on the sentences that precede it and may influence the meanings of the sentences that follow it. It requires the resolution of anaphoric references and identification of discourse structure. It also requires discourse knowledge, i.e., knowledge of how the meaning of a sentence is determined by the preceding sentences. For Tamil language it is still in the initial stage.

Pragmatic Analysis: The highest level of language analysis is Pragmatic analysis. It deals with the purposeful use of sentences in situations. It requires the knowledge of the world, i.e., knowledge that extends beyond the contents of the text. For Tamil language it is still in the initial stage.

Conclusion

NLP research in Tamil language is developing slowly but steadily. But still we have to travel a long way, especially in the semantic and pragmatic level. Corpus development has to be done for the data training implementation using Machine learning methodologies. Rule based and Machine learning based techniques have to be implemented separately and Hybrid approach should be formulated to get better results.

Reference

1. Anandan P, Ranjani Parthasarathy and Geetha T.V (2002), "Morphological Analyzer for Tamil", ICON 2002, RCILTS-Tamil, Anna University, India.
2. Arulmozhi P, Sobha L, Kumara Shanmugam. B (2004), "Parts of Speech Tagger for Tamil", Proceedings of the Symposium on Indian Morphology, Phonology & Language Engineering, Indian Institute of Technology, Kharagpur.
3. Arulmozhi P and Sobha L (2006), "A Hybrid POS Tagger for a Relatively Free Word Order Language", Proceedings of MSPIL-2006, Indian Institute of Technology, Bombay.
4. Daelemans Walter, Booij G, Lehmann Ch. and Mugdan J (eds.) (2004), "Morphology- A Handbook on Inflection and Word Formation", Berlin and New ork: Walter De Gruyter, 1893-1900.
5. Dash N S (2005), "Corpus Linguistics and Language Technology", Mittal, New Delhi.
6. De jean Herve (2000), "Learning Syntactic Structures with XML", Proceedings of CoNLL-2000 and LLL-2000, Lisbon, Portugal.
7. Dhanalakshmi V, Anand Kumar M, Rekha R U, Arun Kumar C, Soman K P, and Rajendran S (2009), "Morphological Analyzer for Agglutinative Languages Using Machine Learning Approaches", ARTCOM- 2009 International Conference on Advances in Recent Technologies in Communication and Computing, IEEE Press, doi: 10.1109/ARTCom.2009.184.
8. Dhanalakshmi V, Anand Kumar M, Vijaya M S, Loganathan R, Soman K P, Rajendran S (2008), "Tamil Part-of-Speech tagger based on SVMTool", Proceedings of the COLIPS International Conference on natural language processing(IALP), Chiang Mai, Thailand.

9. Dhanalakshmi V, Padmavathy P, Anand Kumar M, Soman K P, Rajendran S (2009), "Chunker for Tamil", Proceedings of International Conference on Advances in Recent Technologies in Communication and Computing, IEEE Press, doi: *10.1109/ARTCom.2009.191*.

10. Dhanalakshmi.V , Anand kumar M, Rekha R U, Soman K P and Rajendran S (2010), "Grammar Teaching Tools for Tamil", Proceedings of Technology for Education Conference (T4E), IIT Bombay, India.

11. EAGLES (1996), "Recommendations for the morphosyntactic annotation of corpora. Technical report", Expert Advisory Group on Language Engineering Standards, EAGLES Document EAG - TCWG - MAC/R.

12. Jurafsky D and Martin J H (2009), "*Speech and Language Processing*", Prentice- Hall.

13. Jurafsky Daniel and Martin James H (2005), "An Introduction to Natural Language Processing, Computational Linguistics, and Speech Recognition", Prentice Hall, ISBN: 0130950696, contributing writers: Andrew Kehler, Keith Vander Linden, and Nigel Ward.

14. Lakshmana Pandian S and Geetha T V (2008), "Morpheme based Language Model for Parts-of-Speech Tagging", POLIBITS – Research Journal on ***Computer Science and Computer Engineering with applications***, Volume 38, Mexico. pp. 19-25.

15. Rajan K (2002), "Corpus Analysis And Tagging for Tamil", Annamalai University, Annamalai nagar.

16. Rajendran S (2006), "Parsing in Tamil –*Present State of Art*", ***Language in India,*** www.languageinindia.com, Volume 6 : 8.

17. Rajendran S (2007), "Complexity Of Tamil In Pos Tagging", ***Language in India***, Volume 7 : 1.

18. Rajendran S, Arulmozi S, Ramesh Kumar and Viswanathan S (2001), "Computational morphology of verbal complex", Paper read in Conference at Dravidian University, Kuppam.

19. Selvam M, Natarajan. A M, and Thangarajan R (2008), "Structural Parsing of Natural Language Text in Tamil Using Phrase Structure Hybrid Language Model", ***International Journal of Computer***, Information and Systems Science, and Engineering .

12. Musical forms featured in Tiruñāṉasambandar's Tēvāram

Margaret Bastin

Introduction

South Indian Music has a very long history where reference the oldest extant Tamil grammar to music, musicians and instruments are found even in *Tolkāppiyam*. From the fifth century A.D. the focus was more on bhakti tradition which propagated worship and devotion through Tamil and music. The saivite saints restored saivism, Tamil and music from Buddhist and Jain influence. The hymns sung by Nāyaṉmār-s (saivite saints) are hailed as saiva *tirumuṟai-s*. The phrase *Paṉṉiru tirumuṟai* means the twelve sacred works in praise of Lord Siva.

Of the twelve sacred books of Saivism collectively known as *Paṉṉiru Tirumuṟai*, the first seven books contain the *Tēvāram* hymns. The first three contain the hymns of Sambandar, the next three of Appar, both belonging to the 7th century AD and the 7th book consists of the hymns of Sundarar who lived in the 8th century AD. The songs have been composed on Lord Siva in the various shrines located in the different towns and villages of Tamil Nadu and other regions. The towns and villages are known as *Pāḍalpeṟṟa talaṅgaḷ* meaning the pilgrim centres that have been sung upon.

Tēvāram Songs

The following is a selection of the special types of *Tēvāram* songs rendered in the traditional *paṇ-s* preserved by the *ōtuvār-s*. The rāga-s that correspond to the *paṇ-s* are those that have been decided at the deliberations of the *Paṇ Research* Conference conducted by the Tamil

Dr.Sr.Margaret Bastin, *former Principal, Kalai Kaveri College of fine Arts, Tiruchirapalli, former Head of the Department of Music, Mother Therasa Women's University, convener for NAAC peerteam, Assessor for National on music - International level : 8, National level : 38. Published 9 books 19 research articles on music. 18 awards (National and International level. Produced audio CD on music.*

Isai Sangam. The ancient Tamil musical forms were classified on the basis of rhythm as *mutanaṭai, vāram, kuṭai* and *tiraḷ*. The *vārappādal* was a form which gave equal importance to the words as well as the music rendered in medium tempo. From the verse, *'kavuṉiyar, nāvukkarasar, pēyār immūvar kaṟkum isai vallār'* (Umāpati Sivācāriyār, *Sēkkizār purāṇam*, song 46) in Sēkkizār's *Periyapurāṇam,* it is clear that Kāraikkālammaiyār, Tiruñāna Sambandar and Tirunāvukkarasar were proficient in Tamil literature and Tamil music.

The first three *tirumuṟai-s* out of the *paṉṉiru tirumuṟai-s* consist of the *padigam-s* sung by Tiruñāna Sambandar. A padigam comprises ten hymns. Kāraikkāl Ammaiyār holds credit as the first one who composed in this style. Later it could be seen that Sambandar, Appar and Sundarar also followed her example.

Tēvāram - Etymology

The system of music of the seventh century blossomed into a movement where congregational worship through music was propagated by *Tēvāram* composers. The *Tēvāram* hymns are understood as *Vāram* compositions. Vāram songs are in praise of God *(Tē-Vāram)*. The word *tēvāram* is first found in the *'ēkambaranātar ulā'* sung by Iraṭṭai pulavar-s who were contemporaries of Mallināta Samvarāyan who ruled the kingdom of Paḍaivīdu between 1321-1339 AD. The meaning is different in these verse.

மூவாத பேரன்பின் மூவர் முதலிகளும்
தேவாரஞ் செய்த திருப்பாட்டும்

mūvāta pēraṉ piṉ mūvar mutalikaḷum
tēvārañ ceyta tiruppāṭṭum

In these verses, *tēvāram* means that the hymns *(tiruppāṭṭu)* were sung with music.

As per the sculptures that belong to eleventh and twelfth century AD, those who sang the *padigam-s* with music are mentioned as Tēvāra nāyakam. It is also seen that the lord is mentioned as Tēvāratēvar and the place of worship as Tēvārattu suṟṟukkallūri.

The sculptures mention,

நம் தேவாரத்துத் திருப்பதியம் பாடும் பெரியான்

1. nam tēvārattu tiruppatiyam pāṭum periyāṉ...

தேவாரத்துக்கு விண்ணப்பம் செய்யும் அம்பலத்தாடி

2. tēvārattukku viṉṉappam ceiyyum ampalattāṭi...

Saiva Ellapa Nāvalar (14th century) is the first one who mentioned the tiruppadigam-s sung by the three saints as Tēvāram. In the kāppu ceiyyuḷ which hails the four saints in his 'tiruvaruṇai kalampakam', he mentions:

வாய்மை வைத்த சீர்த்திரு தேவாரமும், திருவாசகமும்
உய்வைத்தரச்செய்த நால்வர் பெற்றாள் எம் உய்த்துணையே
- திருவருணைக்கலம்பகம், காப்பு. நால்வர் துணை, அடி 3, 4

vāymai vaittacīrttiru tēvāramum, tiruvācakamum
uyvaittaracceytanālvar peṟṟāḷem uyttuṇaiyē
-Tiruvaruṇaikkalampakam, kāppu. Nālvartuṇai, aṭi 3,4

in the following verse in *Tolkāppiyam*,

வல்லோன் புணரா வாரம் போன்றே (மரபியல் 109 சூத்திரம்)

vaḻḻōṉ puṇarā vāram pōṉṟē(marapiyal 109 sūttiram)

the word vāram means music. The verses from Araṅkēṟṟu kātai in Silappatikāram which stand testimony to this are:

தொன்னெறி இயற்கைத் தோரிய மகளிரும்
சீரியல் பொலிய நீரல நீங்க
வாரம் இரண்டு வரிசையில் பாட
பாடிய வாரத்து... - சிலம்பு, அரங்., அடி 134-137

toṉṉeṟi iyaṟkait tōriya makaḷirum
cīriyal poliya nīrala nīṅga
vāram iraṇtu varicaiyil pāṭa
pāṭiya vārattu... -silambu, araṅ. aḍi 134-137

The commentators explain this as 'iroṟṟu vāram' in their commentaries. From this we come to know that these names correspond to the tempo of each song.

While explaining the qualities of a flutist, the commentator mentions muṭanaḍai, vāram, kūtai and tiraḷ, of these, mutanaṭai is of slow tempo and

tiraḷ is of fast tempo. Since the commentator mentions that these two speeds should be avoided and the *vārappāṭal* should be played in the flute, it is clear that the word *'vāram'* here denotes the tempo. A few authors also state that since the hymns are in praise of the Lord, it is named *Tēvāram (tē+vāram).*

Sārṅgadēva who belonged to the 13th Century AD explains the *paṇ-s* of *tēvāram* in his work *Saṅgīta Ratnākara.* In that we find uses the term *'tēvāra vardanī'* to explain.

The patikam structure as seen in Sambandar's compositions

A compilation of ten songs is a patikam. The eleventh song will be the kāppucceyyuḷ. In this, the name of the person who authored that patikam and also the benefits of singing it will be mentioned. Hence, this also happens to be the verse with the mudra. The following are present in Sambandar's compositions.

44 patikam-s with 10 verses

319 patikam-s with 11 verses

13 patikam-s with 12 verses

3 patikam-s with 9 verses

2 patikam-s with 8 verses

2 patikam-s with 7 verses

1 patikam with 6 verses and

1 patikam with 1 verses.

Thus we have a total 385 *patikam-s* with 4169 verses at present.

One could find a common pattern followed in Sambandar's compositions. Of the ten verses, the first seven will be descriptive of the shrine and the presiding deity. The eighth verse will be on Rāvaṇa. The ninth will describe the story of Brahma and Hari going in search of Lord Siva's head and toe. The tenth verse will be condemning the principles of Buddhism and Jainism.

There are also a few *patikam-s* which do not follow the pattern mentioned above. For instance, there are 19 *patikam-s* without information about Rāvaṇa in the 8th verse. They are 5, 25, 60, 63, 83, 105, 107, 119, 157, 213, 214, 236, 248, 304, 311, 313, 321, 352 and 362. There are 18 *patikam-s* which do not mention the details normally found in the 9th verse. They are 60, 73, 56, 57, 78, 87, 138, 156, 181, 214, 248, 253, 316, 321, 330, 352, 371 and 379. There are also 18 *patikam-s* which do not consist of the normal details in the 10th verse. They are 56, 57, 60, 73, 78, 87, 138, 156, 181, 214, 248, 253, 316, 321, 330, 352, 371 and 379.

The Person who discovered the verses (ēḍukaṇṭavaṉ)

History states that it was King Rājarāja cōḻa who discovered the verses in the 10th century AD with the help of Nambiyāṇḍār Nambi. These verses which were abandoned in a temple were later on categorized and compiled into seven *Tirumuṟais*. The first three *Tirumuṟai-s* belong to Sambandar, 4, 5 and 6 belong to Appar and the seventh to Sundarar. A woman belonging to the tradition of Tirunīlakaṇḍa yālpphāṇar of Tiruerukkattampuliyūr explaind the method of singing the verses, to the king, which she unearthed from the abandoned verses from the temples. This is mentioned in *Tirumuṟaikaṇḍa purāṇam* that the above mentioned incident happened by divine grace.

நல்லிசை யாழ்ப்பாணனார் நன்மரபின் வழிவந்த
வல்லி ஒருத்திக்கு இசைகள் வாய்ப்பளித்தோம்

ṉallicai yāḻppāṇaṉār naṉmarapiṉ vaḻivanta
valli oruttikku icaikaḷ vāyppaḷittōm

Tirunīlakaṇḍa yāḻppāṇar was the one who sang playing the yāḻ, along with Ñāṉasambandar.

Music in Sambandar's songs

From the following verses in Sēkkizār's *Pēriyapurāṇam*, we come to know of the existence of various *'pā'* varieties which are:

செந்தமிழ் மாலை விகற்ப
செய்யுள்களான் மொழிமாற்றும்
வந்த சொல் சீர் மாலை மாற்றும்
வழிமொழி எல்லா மடக்கும்
சந்த இயமகம் ஏகபாதம்
தமிழ் இருக்குக் குறள் சாத்தி
எந்தைக்கு எழு கூற்றிருக்கை
ஈரடி ஈரடிமேல் வைப்பு *(2179)*

centamil̲ mālai vikar̲pa
ceyyuḷkaḷān̲ mol̲imār̲r̲um
vanta col cīr mālai mār̲r̲um
val̲imol̲i ellā maṭakkum
canta iyamakam ēkapātam
tamil̲ irukkuk kur̲aḷ cātti
entaikku el̲u kūr̲r̲irukkai
īraṭi īraṭimēl vaippu

நாலடிமேல் வைப்பு மேன்மை
நடையின் முடுகு அராகம்
சால்பினில் சக்கரம் ஆதி
விகற்பங்கள் சாற்றும் பதிகம்
மூல இலக்கியம் ஆக
எல்லாப் பொருள்களும் முற்ற
ஞாலத்து உயர் காழியாரைப்
பாடினார் ஞானசம்பந்தர் *(2180)*

nālaṭimēl vaippu mēn̲mai
naṭaiyin̲ muṭuku arākam
cālpin̲il cakkaram āti
vikar̲paṅkaḷ cār̲r̲um patikam

mūla ilakkiyam āka
ellāp poruḷkaḷum muṟṟa
ñālattu uyar kāḻiyāraip
pāṭiṉār ñāna campantar (2180)

Sundarar mentions about ṉāṉasambandar as follows:

நாளும் இன்னிசையால் தமிழ் பரப்பும்
ஞானசம்பந்தனும் உலகவர் முன்
தாளம் ஈந்து அவன் பாடலுக்கு இரங்கும்
தன்மையாளர் . . .

nāḷum iṉṉicaiyāl tami ḻparappum
ṉāṉacampantaṉum ulakavar muṉ
tāḷam īntu avaṉ pāṭalukku iraṅkum
taṉmaiyāḷar...

From this we come to know that Sambandar sang in praise of the Lord, with a pair of golden *tāḷa-s* in his hand. Dr V.P.K. Sundaram states that 'though Sambandar's songs are not mentioned as *kīrtana-s*, they comprise the aspects of a *kīrtana,* the rhythm and *svara* patterns. Also his *patikam-s* are authored in accordance with *āti, rūpaka, ēka* and *cāpu tāḷa-s.* Hence Sambandar is the father of *tāḷa* in Tamil music'.

Tirumuṟaikaṇṭa purāṇam states that Sambandar's *Tēvāram* is sung in 19 *paṇ-s*. Four *paṇ-s* which were not mentioned by *Nambiyāṇḍār* Nambi were found later. They are, *Paḷam pañcuram, Kollikkauvāṇam,* Piyantai kāntāram and *Yāḻmuri.* Thus there are 23 *paṇ-s* mentioned totally, along with these four. Though the *Pañcamarapu* mentions the names of 103 *paṇ-s,* only 23 *paṇ-s* are used in the **Tēvāra** patikam-s.

S.No.	**Name of the paṇ**	**Equivalent present day rāga**
1.	Naṭṭapāti	Nāṭṭaikuṟiñci
2.	Takkarākam	Kannaḍakāmbhōdi
3.	Pazantakkarāgam	Suddasāvēri

4.	Takkēsi	Kāmbhōdi
5.	Kuriñci	Malahari
6.	Viyāḻakkuriñci	Saurāsṭram
7.	Mēgarāgakkuriñci	Nīlāmbari
8.	Yāḻmuri	Aṭhāṇa

2nd Tirumurai

9.	Indaḷam	Neḷitapañcami / Hindōḷam
10.	Sikāmaram	Māyāmāḷavagauḷa
11.	Gāntāram	Nādanāmakriya
12.	Piyantaigāntāram	Iccicci
13.	Naṭṭarākam	Pantuvarāḷi
14.	Sevvaḻi	Yadukulakāmbhōji

3rd Tirumurai

15.	Gāntārapañcamam	Kēdāragauḷa
16.	Kolli	Navrōj
17.	Kausikam	Bhairavi
18.	Pañcamam	Āhiri
19.	Sātāri	Pantuvarāḷi
20.	Paḻampañcuram	Saṅkarābaraṇam
21.	Kollikkauvāṇam	Sindukannaḍa
22.	Antāḷikkuriñci	Šailadēsāksi
23.	Puranīrmai	Bhūpāḷam / Bauḷi

A few types of *pā* not mentioned in *Periyapurāṇam* are also found in Sambandar's *Tēvāram*.

Unique Features of Patikam-s with special reference to periyapurāṇam verses

1. moḻimāṟṟu
2. mālaimāṟṟu
3. maṭakku
4. iyamakam
5. irukkukkuṟaḷ
6. eḻukūṟṟirukkai
7. īraḍi īraḍimēlvaippu
8. nālaṭimēlvaippu
9. muḍugu
10. arākam
11. cakkaram

Besides the above, a few others are also found. They are:

1. viṉāvuraippatikam
2. namaccivāya tiruppatikam
3. pañcāṭcarat tiruppatikam
4. kōḷaṟutirup patikam
5. tiruppāsuram
6. tiruniṟṟup patikam
7. kūḍaṟcatukkam
8. ēkapādam
9. yāḻmuṟi

Vinavuraip patikam

This is in the form of questioning the Lord or His devotees. The third and fourth lines are in the form of questions. There are nine such *patikam*-s. (4, 6, 7, 137, 138, 139, 140, 172 and 296).

மைம்மரு பூங்குழற் கற்றை துற்ற வாணுதல்
மான்விழி மங்கையோடும்
பொய்ம்மொழியா மறையோர்கள் ஏத்த புகலி
நிலாவிய புண்ணியனே!
எம் இறையே! இமையாத முக்கண் ஈச என்!
நேச! இது என் கொல் சொல்லாய்
மெய்ம்மொழி நான்மறை யோர் மிழலை விண்ணிழி
கோயில் விரும்பியதே

maimmaru pūṅkuḻaṟ kaṟṟai tuṟṟa vāṇutal
māṉviḻi maṅkaiyōṭum
poymmoḻiyā maṟaiyōrkaḷ ētta pukali
nilāviya puṇṇiyaṉē
emiṟaiyē! imaiyāta mukkaṇ īca eṉ
nēca! itu eṉ kol collāy
meymmoḻi nāṉ maṟaiyōr miḻalai viṇṇiḻi
kōyil virumpiyatē

Namaccivāyat tiruppatikam

Every song ends with the words "nātaṉ nāmam namaccivāyavē". Ex.309

காதலாகி கசிந்து கண்ணீர் மல்கி
ஓதுவார் தம்மை நன்னெறிக்கு உய்ப்பது
வேதம் நான்கிலும் மெய்ப்பொருள் ஆவது
நாதன் நாமம் நமச்சி வாயவே

kātalāki kacintu kaṇṇīr malki
ōtuvār tammai naṉṉeṟikku uyppatu
vētam nāṉkilum meypporuḷ āvadu
nātaṉ nāmam namacci vāyavē

Pañākkarat tiruppatikam

Every song ends with the words "añcueluttumē". There is only one patikam in this starting with the words, *Tuñcalum tuñcal ilāta...* (280).

3. 022 திருப்பஞ்சாக்கரப்பதிகம்

பண் - காந்தார பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

துஞ்சலந் துஞ்சலி லாத போழ்தினும்
நெஞ்சக நைந்து நினைமின் நாடொறும்
வஞ்சம் அற்றடி வாழ்த்த வந்தகூற்
றஞ்சவு தைத்தன அஞ்செ ழுத்துமே

Molimārru

காடு அது அணிகலம் கார் அரவம்பதி கால் அதனில்
தோடு அது அணிகுவர் சுந்தரக் காதினில் - தூச்சிலம்பர்
வேடு அது அணிவர் விசயற்கு உருவம் வில்லும் கொடுப்பர்
பீடு அது அணிமணி மாடப் பிரம புரத்தாரே (117)

kāṭu atu aṇikalam kār aravampati kāl ataṉil
tōṭu atu aṇipavar cuntarak kātiṉil - tūccilampar
vēṭu atu aṇivar vicayaṟku uruvam villum koṭuppar
pīṭu atu aṇimaṇi māṭap pirama purattu aracē

Kōḷaṟu tiruppatikam

This is sung in the lines of assuring that all days and all planets always turn out to be good for the devotees of Lord Siva.

வேயுறு தோளி பங்கன் விடம் உண்டகண்டன்
மிக நல்ல வீணை தடவி
மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமேல் அணிந்து என்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன் வெள்ளி
சனி பாம்பு இரண்டும் உடனே
ஆசு அறு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே

vēyuṟu tōḷi paṅkaṉ, viṭam uṇṭa kaṇṭaṉ
mika nalla vīṇai taṭavi
mācaṟu tiṅkaḷ kaṅkai muṭimēl aṇintu eṉ
uḷamē pukunta ataṉāl
ñāyiṟu, tiṅkaḷ, cevvāy, putaṉ, viyāḻaṉ, veḷḷi
caṉi pāmpu iraṇṭum uṭaṉē
ācu aṟu nalla nalla avai nalla nalla
aṭiyār avarkku mikavē

Tiruppācuram

An argument arose to find out which faith was better among Saivism and Buddhism or Jainism. To decide this, a *puṉal vātam* was held. According to that, the scriptures would be thrown into the river and the faith of which the scriptures float against the running water would be declared the winner. This particular patikam was sung on such occasion.

வாழ்க அந்தணர் வானவர் ஆன் இனம்
வீழ்க தண்புனல்! வேந்தனும் ஓங்குக
ஆழ்க தீயது எல்லாம்! அரன் நாமமே
சூழ்க வையகமும் துயர் தீர்கவே III (312)

vāḻka antaṇar vāṉavar āṉ iṉam
vīḻka taṇpuṉal! vēntaṉum ōṅkuka
āḻka tīyatu ellām! araṉ nāmamē
cūḻka vaiyakamum tuyar tīrkavē

Tiru iyamakam

When a word or a line in a song repeats but gives a different meaning on each occasion, it is termed as *iyamakam*. In Tamil literary terms, it is called *maṭakku*. The *patikam-s* beginning with the following verses are of this type.

உற்றுமை சேர்வது மெய்யினையே
உணர்வது நின்னருள் மெய்யினையே
கற்றவர் காய்வது காமனையே
கனல் விழி காய்வது காமனையே

urrumai cērvatu meyyinaiyē
unarvatu ninnaruḷ meyyinaiyē
karravarkāyvatu kāmanaiyē
kanal viḻi kāyvatu kāmanaiyē

பாயும்மால் விடைமேல் ஒரு
ஆலநீழல் உகந்தது
துன்று கொன்றை நம் சடையதே

pāyummāḻ viṭaimēl oru
ālaḻnīal ukantatu
tunru konrai nam ca ṭaiyatē

Tirunirrupatikam

It speaks about the greatnees of the holy ash. This *patikam* is sung in *kāntārappan.*

மந்திரமாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தரம் ஆவது நீறு துதிக்கப்படுவது நீறு
தந்திரம் ஆவது நீறு சமயத்தில் உள்ளது நீறு
செந்துவர் வாய் உமைபங்கன் திரு ஆலவாயன் திருநீறே

mantiramāvatu nīru vānavar mēlatu nīru
cuntaram āvatu nīru tutikkappatuvatu nīru
tantiram āvatu nīru camayattil uḷḷatu nīru
centuvar vāy umai paṅkan tiru ālavāyan tirunīrē

Tiruirukkuk kuraḷ

It is composed in two lines like the *Tirukkuraḷ.* But it speaks of the essence of Rig Vēda and hence the name. Ex:

வாசி தீரவே காசு நல்குவீர்
மாசின் மிழலையீர் ஏச லில்லையே.

vāci tīravē kācu nalkuvīr
mācin miḻalaiayīr ēca lillaiyē

Mālai māṟṟu

In a garland, there is no starting or ending point; similarly these compositions can be sung either way - from beginning to end or end to

beginning. The meaning remains the same. Sambandar is the first to have composed in this style.

யாமாமா நீ யாமாமா யாழீகாமா காணாகா
காணாகாமா காழீயா மாமாயாநீ மாமாயா

yāmāmā nī yāmāmā yāḻīkāmā kāṇākā
kāṇākāmā kāḻīyā māmāyāni māmāyā (paṇ-kaucikam)

Kāṭar catukkam

The composition which mentions the four shrines Tirukkayilāyam, Tiruvāṉaikkā, Tirumayēntiram and Tiruvārūr is called *kātar catukkam*. This is also classified as a type of *cittirakkavi.*

மண் அது உண்ட (ஆ)ரி மலரோன் காணா
அண்ணல் அரூர் - ஆதி ஆனைக்காவே *(3: 367)*

maṇ atu uṇṭa (ā)ri malarōṉ kāṇā
aṇṇal arūr - āti āṉaikkāvē

Ēkapatam

The three lines following the first line are similar to the first line (127). It is sung in the *paṇ Viyāḻakkuṟiñci.*

Tiru eḻukūṟṟirukkai

This is a type of composition based on numbers. It is sung in *Viyāḻakkuṟiñci.*

The patikam is as follows.

ஓர் உரு ஆயினை மான் ஆங்காரத்து
ஈ இயல்பு ஆய் ஒருவிண்முதல் புகலம்
ஒன்றிய இருசுடர் உம்பர்கள் பிறவும்
படைத்து அளித்து அழிப்ப மும்மூர்த்திகள் ஆயினை
இருவரோடு ஒருவன் ஆகி நின்றனை

ōruru āyiṉai māṉ āṅkārattu
ī iyalpu āy, oru viṇmutal pūkalam
oṉṟiya irucuṭar umparkaḷ piṟavum
paṭaittu, aḷittu, aḻippa, mummūrttikaḷ āyiṉai
iruvarōṭu oruvaṉ āki niṉṟaṉai.

Tiruccakkaramāṟṟu

Cīrkāḻi has twelve names. These names are set in the form of a wheel and sung in a circular pattern. This type of poetry is termed as *Tiruccakkaramāṟṟu.*

பிரமன்ஊர் வேணுபுரம் புகலி வெங்குருப்
பெருநீர்த் தோணி
புரமன்னு பூந்தாராய் பொன்னஞ் சிரபுரம்
புறவஞ் சண்பை
அரன்மன்னு தண்காழி கொச்சைவய முள்ளிட்டங்
காதி யாய
பரமன் ஊர் பன்னிரண்டு ஆய்நின்று
திருக்கழுமலம் - நாம் பரவும் ஊரே

piramaṉūr vēṇupuram pukali veṅkurup
perunīrttōṇi
puramaṉṉu pūntārāy poṉṉañ cirapuram
puṟavañ caṇpai
araṉmaṉṉu taṇkāḻi koccaivaya muḷḷiṭṭaṅ
kāti yāya
paramaṉ ūr paṉṉiraṇṭu āyniṉṟu
tirukkaḻumalam-nām paravum ūrē

Tiruppiramapuram - Triuccakkara māṟṟu

paṇ- kāntāram

திருச்சிற்றம்பலம்

விளங்கியசீர்ப் பிரமனூர் வேணுபுரம்
புகலிவெங் குருமேற் சோலை
வளங்கவருந் தோணிபுரம் பூந்தராய்
சிரபுரம்வண் புறவ மண்மேல்
களங்கமிலூர் சண்பைகமழ் காழிவயங்
கொச்சை கழுமல மென் றின்ன
இளங்குமரன் றன்னைப்பெற் றிமை யவர்தம்
பகையெறிவித் திறைவ னூரே. *2.73.1*

viḷaṅkiyacīrp piramaṉūr vēṇupuram
pukaḷiveṅ kurumēṟ cōlai
vaḷaṅkavarun tōṇipuram pūntarāy
cirapuramvaṇ puṟava maṇmēl

kaḻaṅkamilūr caṉpaikamal kāḻivayaṉ
    koccai kaḻumala meṉ ṟiṉṉa
iḷaṅkumaraṉ ṟaṉṉaippeṟ ṟimai yavartam
    pakaiyeṟivit tiṟaiva ṉūrē

Nāladimēlvaippu

In this composition, the first four lines will have a particular prosody and the following two lines will have different prosody.

இடரினும் தளரினும் எனது உறுநோய்
தொடரினும் உங்கழல் தொழுது எழுவேன்
கடல்தனில் அமுதொடு கலந்த நஞ்சை
மிடறினில் அடக்கிய வேதியனே
இதுவோ எமையாளுமாறு ஈவதொன்று எமக்கில்லையேல்
அதுவோ நினதின்னருள் ஆவடுதுறை அரனே

iṭariṉum taḷariṉum eṉatu uṟunōy
toṭariṉum uṅkaḻal toḻutu eḻuvēṉ
kaṭaltaṉil amutoṭu kalanta nañcai
miṭaṟiṉil aṭakkiya vētiyaṉē
ituvō emaiyāḷumāṟu īvatoṉṟu emakkillaiyēl
atuvō niṉatiṉṉaruḷ āvaṭutuṟai araṉē

Tiruttāḷaccati

It is possible to sing these *patikam-s* in various *naṭai-s* like the *jati-s* in dance. This patikam is on the shrine Tirukkaḻumalai and is sung in the *paṉ Viyāḻakkuṟiñci.* The following *canta* pattern is found in this.

திருக்கழுமலம் - திருத்தாளச்சதி
பண் - வியாழக்குறிச்சி

பந்தத்தால் வந்தெப்பால் பயின்றுநின்ற வும்பரப்
    பாலேசேர்வா யேனோர்கான் பயில்கண முநிவர்களுஞ்
சிந்தித்தே வந்திப்பச் சிலம்பின்மங்கை தன்னொடுஞ்
    சேர்வார்நாள்நாள் நீள்கயிலைத் திகழ்தரு பரிசதெலாஞ்
சந்தித்தே யிந்தப்பார் சனங்கள்நின்று தங்கணாற்
    தாமேகாணா வாழ்வாரத் தகவுசெய் தவனதிடங்
கந்தத்தால் எண்டிக்குங் கமழ்ந்திலங்கு சந்தனக்
    காடார்பூவார் சீர்மேவுங் கழுமல வளநகரே.

தந்தத்தா தந்தத்தா தனந் தனந்த தந்தனத்
தானா தானா தானானா தனதன தனனதனா

pantattāl vanteppāl payinṟuninṟa vumparap
pālēcērvā yēṉōrkāṉ payilkaṉa munivarkaḷuñ
cintittē vantippac cilampiṉmaēkai taṉṉoṭuñ
cērvārnāḷnāḷ nīḷkayilait tikaḻtaru paricatelāñ
cantittē yintappār caṉaṅkaḷninṟu taṅkaṉāṟ
tāmēkāṉā vāḻvārat takavucey tavaṉatiṭaṅ
kantattāl eṇṭikkuṅ kamaḷntilaṅku cantaṉak
kāṭārpūvār cīrmēvuṅ kaḻumala vaḷanakarē.

tantattā tantattā taṉan taṉanta tantaṉat
tāṉā tāṉā tāṉāṉā taṉataṉa taṉaṉataṉā

Koṇṭukūṭṭi

It is a feature occurring in the rendering of certain *Tēvāram-s* where the whole line is rendered once and the process of repetition starts with the last word and gradually shifting to the preceding words. *Koṇṭukūṭṭi* are found in the *Tēvāram* of Sambandar and Appar. *Toṇṭarañji* in *paṇ cevvaḻhi.*

Tirukkētāram

Paṉ-cevvḻi

திருக்கேதாரம்

பண் - செவ்வழி

திருச்சிற்றம்பலம்

தொண்டரஞ்சு களிறு மடக்கிச் சுரும்பார்மலர்
இண்டைகட்டி வழிபாடு செய்யு மிடமென்பரால்
வண்டுபாட மயிலால மான்கன்று துள்ளவரிக்
கெண்டைபாயச் சுனைநீல மொட்டலருங் கேதாரமே. **2.114.1**

toṇṭarañcu kaḷiṟu maṭakkic curumpārmalar
iṇṭaikaṭṭi vaḻipāṭu ceyyu miṭameṉparāl
vaṇṭupāṭa mayilāla māṉkaṉṟu tuḷḷavarik
keṇṭaipāyac cuṉainīla moṭṭalaruṅ kētāramē.

Yāḻmuṟi

Yāḻmuṟi is a type of a verse which contains passages of short words which are rendered with emphasis and stress along with some melodic and rhythmic embellishments. This passage of short words is rendered in three degrees of speed. *Mātarmaṭapppiṭiyum* is sung to *aṭāṉa rākam,* here *yāḻmuṟi* refers to a specific style of rendering and not the name of the paṇ.

Tiruttarumapuram

Paṇ-yāḻmuṟi

திருத்தருமபுரம்

பண் - யாழ்முரி

மாதர் மடப்பிடியும் மட அன்னமு மன்னதோர்
நடை யுடை மலை மகள் துணையென மகிழ்வர்
பூதவி னப்படை நின் றிசை பாடவு மாடுவர்
அவர் படர் சடைந் நெடு முடியதொர் புனலர்
வேதமொ டேழிசைபாடுவ ராழ்கடல் வெண்டிரை
இரைந் நுரை கரை பொரு துவிம்மி நின் றயலே
தாதவிழ் புன்னை தயங்கும லர்ச்சிறை வண்டறை
எழில் பொழில் குயில் பயில் தருமபு ரம்பதியே.

mātar maṭappiṭiyum maṭa aṉṉamu maṉṉatōr
naṭai yuṭai malai makaḷ tuṇaiyeṉa makiḻvar
pūtavi ṉappaṭai niṉṟicai pāṭavu māṭuvar
avar paṭar caṭain neṭu muṭiyator puṉalar
vētamo ṭēḻicaipā ṭuva rāḻkaṭal veṇṭirai
irain nurai karai poru tuvimmi niṉ ṟayalē
tātaviḻ puṉṉai tayaṅkuma larcciṟai vaṇṭaṟai
eḻil poḻil kuyil payil tarumapu rampatiyē.

Tirunēricai

It gets its name due to the *nēricai* or straight notes used in the rendering. It is traditionally sung in *paṇ kolli* corresponding to *rāga navrōj.* In the *Tirunēricai* of *Tirukurukkai viruṭṭam* there is a reference suporting this tradition. Kolliyuām paṇṇum vaṅtāṉ kurukkai viraṭṭāṉār.

Tiruviruttam

It consists of four lines each having five *cīr-s* or syllabic groups. Triuviruttam is the name of verse and not the *paṉ*. This is generally sung in *paṉ kausikam* corresponding to *Bhairavi rāgam*.

Tirukuruntokai

It is a type of *kali viruttam* consisting of four lines with four *cīr-s* or syllabic groups. It is sung either in *āti* or misra *cāpu tāḷa*. Since the *paṉ* has not been mentioned it can be sung in any suitable *paṉ*. However there is a tradition wherein it is rendered in *paṉ cīkāmaram* or rāga *nātanāmakriya*.

Tiruttāṇṭakam

It is a verse in which each line has eight feet known as *eṇcīrviruttam*. It is sung without being bound by *tāḷa* and is referred to as cutāṅkam. It is rendered in *kuriñci paṉ*. corresponding to *Harikāmbhōji*. Appar was known as tāṇṭakavēntar.

Sundaramūrtti nāyanār's unique contribution apart from his *Tēvāram* hymns is the tiruttontartokai starting with the words *tillaivāḻantanartam* atiyār. Here he pays homage to the sixty Saivaite saints. This later inspired Nambi āṇṭār nambi and Cēkkizār to compose *Tiruttoṇṭar Tiruvantāti* and *Tiruttoṇṭarpurāṇam*.

Conclusion

The merits of *Tēvāram* hymns are manifold. The variety of musical as well as literary compositions sung by Sambandar is a unique feature unequalled by any other. He had invented many new forms in prosody and metre. The variety of difficult verses employed by him has never been attempted by any other poet or hymnist in Tamil.

They are products of intense devotional fervour, philosophical profundity, richness of the Tamil language, flourish of the music tradition and the like. *Tēvāram* saint singers were great integrators in many respects. They propagated a form of composite culture, integrating the 'Vedic' and the 'Aagamic' streams and with emphasis on Siva worship. In the process, devotion and music intensified each other, benefiting and promoting both. This rich musical dimension of the *Tēvāram* hymns served as an effective strategy for a refreshing revival of the ancient system of Tamil or Tamil music, after some centuries of neglect.

13. மொழி, பண்பாட்டுப் பார்வையில் ஆ(நிரை)

க.பலராமன்

மனித சமூகம் காட்டில் தொடங்கியது. விலங்குகளோடு விலங்காய் வாழத்தொடங்கிய மனிதன் காலவோட்டத்தில் விலங்குகளைச் சிறிது சிறிதாகப் பழக்கத் தொடங்கினான். பயனுடைய விலங்குகள் என்பதாக எவற்றைக் கருதினானோ அவற்றையெல்லாம் தன் வாழ்வின் ஓர் அங்கமாகவே ஆக்கிக்கொண்டான்.

ஆக்களும் ஆடுகளும் அவனுக்கு நேரிடையாகப் பாலென்னும் அன்றாட அருமருந்தினை வழங்கும் செல்வமாய் இருப்பதால் அவற்றையே அவன் முதலில் பழக்கியிருப்பான். காவலுக்கு நாயும் மாமிசத்திற்குப் பன்றி, கோழி, ஆடு முதலான பிற உயிரினங்களும் அவனுக்குத் தேவைப்பட்டன. இருப்பினும், இன்றுவரை ஆக்களே மனித தேவையின் ஆதாரப் பொருள்கள் இராசிவட்டத்தில் ஆடும் கடாவும் முதலில் இருக்கின்றன என்பதை இங்கு எண்ணிப்பார்க்கலாம்.

ஆநிரை செல்வம்

அங்கிங்கு எனாதபடியாக உலகம் முழுவதும் பசுவே முதல் தோழனாகவும் முதன்மையான விலங்காகவும் இன்றும் இருப்பதைக் காணலாம். சிறு சிறு இனக்குழுக்களுக்கு இடையே சிறு சிறு பூசல்கள் எழுவதற்குக் காரணமாகவும் ஆக்கள் இருந்திருக்கின்றன. காலவோட்டத்தில் ஆக்களே செல்வத்தின் அறிகுறியாக உருவாயின. ஆநிரை, செல்வத்திற்கான அளவுகோல் என்ற நிலையும் உருவானது. பசுக்கள், எருமைகள் அதிகமாக வைத்திருப்பவன் சமூகத்தில் மதிக்கப் பெற்றான்; செல்வம் மிகுந்தவனாகவும் கருதப்பட்டான். அதனால்தான், மாடு என்னும் சொல் செல்வத்தைக் குறிக்கும் சொல்லாகவும் அமைந்துள்ளது.

ஆண்டாள் பாடிய திருப்பாவையிலும் இப்படியொரு குறிப்பு வருகிறது.

கனைத்து இளங் கற்று எருமை கன்றுக்கு இரங்கி
நினைத்து முலை வழியே நின்று பால் சோர
நனைத்து இல்லம் சேறு ஆக்கும் நற் செல்வன் தங்காய் (பாடல் 12)

---

*முனைவர் **க. பலராமன்,** உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, அரசினர் ஆடவர் கலைக் கல்லூரி (தன்னாட்சி) நந்தனம், சென்னை 600035.*

தன் கன்றை நினைத்தவுடன் எருமைகள் மடிநிறையச் சேர்த்துவைத்திருந்த பாலினைச் சொரியத் தொடங்கின. அப்படிப் பால் சொரிந்ததால் இல்லம் முழுதும் சேறாகிவிட்டது. இப்படியாக ஆநிரையைச் செல்வமாகக் கொண்டவன் தங்கையே! என்று விளிக்கிறாள் ஆண்டாள். எருமைகள் மிகுதியாக இருந்ததால் அவன் செல்வனாக மதிக்கப்பட்டான். நற்செல்வன் என்றே அழைக்கப்படுகிறான்.

உழவுத் தொழில் உருவாகும் முன்னர்வரை மனிதனுக்குக் காடுதான் உலகம். அங்கு யார் ஆக்களை மிகுதியாக வைத்திருந்தாரோ அவரே செல்வந்தர். அவர் வைத்ததுதான் சட்டம். அவரே அரசன். கோ என்னும் சொல் அரசனைக் குறிக்கும். பசுவைக் குறிக்கும் கோ என்னும் சொல்லே அரசனைக் குறிக்கவும் வழங்கப்படுகிறது என்பர். ஆயினும், கோல் என்னும் சொல்லடியிலிருந்து கோ என்னும் சொல் தோன்றியது எனலாம்.

ஆயர் குலமும் ஆட்சிமுறையும்

ஆட்சி முறையைத் தோற்றுவித்தவர்கள் ஆயர்கள். காட்டில் வாழ்வைத் தொடங்கிய சிறு சிறு இனக்குழுக்கள் தங்களுக்கு உரிய தலைவரைத் தேர்ந்தெடுத்து வாழ்வியலுக்கு உரிய சட்டதிட்ட முறைகளை உருவாக்கியிருந்தனர்.

மரத்தடியில் அமர்ந்து, ஆக்களை மேய்க்கப் பயன்படுத்தும் கோலினைக் கையில் பிடித்தபடியாகத் தன் கூட்டத்திற்கு உரிய கட்டளை பிறப்பித்துக் கோல்கொண்டு நீதியை நிலைநாட்டிய தலைவனே **கோன்** ஆனான். அவனே **கோ** என்றும் அழைக்கப்படலானான். வலிமை மிகுந்தவன் என்பதால் கோவலன் ஆனான். **கோல் - கோன் - கோ** என்று சொல் அமைவதைக் கவனித்தால் தெளிவுகிடைக்கும். ஆங்கிலத்திலும் ஆநிரை அல்லது விலங்குகளை முன்னே உந்தித் தள்ளப் பயன்படும் கோலுக்குக் கோடு (GOAD) என்றே பெயர். அரசனைக் குறிக்கும் கிங் (KING) என்னும் சொல் கோ என்னும் தமிழ்ச் சொல்லடியிலிருந்து உருவாகியிருக்கும் என்றே தோன்றுகிறது. (Dutch Koning, Old Norse Konungr, Danish Konge, Old Saxon and Old High German Kuning, Middle High German Künic, German König). துருக்கியமொழிச் சொல்லான கான் (KHAN) என்னும் சொல்லும் அரசனைக் குறிக்கிறது என்பது இங்கு எண்ணத்தக்கது. பாசிலியஸ் (Basilius) என்னும் பழங்கிரேக்கச் சொல் அரசனைக் குறிக்கும். அச்சொல்லுக்கு மூலம் எது என்று தெரியவில்லை என்பர். பசு என்பதே அதன் மூலம் என்றறியலாம்.

அரசன் உயர்ந்த இடத்தில் அமர்ந்து, கையில் கோல் வைத்திருப்பான் என்னும் குறியீடு மருத நிலத்தில் வாழத் தொடங்கிய பின்னரும் தொடர்ந்து வந்தது. நாளடைவில் அரண்மனை எழுப்பிப் பேரரசனாக மாறியபின்னரும் இதேமுறை தொடர்ந்தது. ஆயன் அமர்ந்த உயர்ந்த இடமே அரியணையானது. அவன் கையில் பிடித்திருந்த கோல் செங்கோலானது. மரக்கிளை(களே) கொற்றக்குடையானது.

தமிழகத்தில் மட்டுமல்லாது உலகம் முழுதும் இதே நிலைதான் இருந்தது. பழைய எகிப்திலும் கிரேக்கத்திலும்கூட ஆயர்களே ஆட்சிமுறையைக் கற்றுத் தந்தனர். எகிப்தில் உள்ள பழைய சிற்பங்களில் அரசன் உயர்ந்த இடத்தில் அமர்ந்தபடியாகக் கையில் ஆக்களுக்கு இலைதழைகளைப் பறிக்கப் பயன்படும் துறட்டியுடன் இருப்பதுபோன்ற காட்சிகளைக் காணமுடியும்.

எகிப்து

ஆசிரிஸ்(கடவுள்)

பாபிலோனியா

ஹதார் (பசு தெய்வம்)

ஆங்கிலத்தில் அரசனை 'ரூலர்' (Ruler) என்றழைப்பர். இந்தச் சொல் இலத்தீன் மொழிச் சொல்லான ரெகுலா - ரெகுலேர் (Regula - Regulare) என்னும் சொல்லடியிலிருந்து உருவானதாகும். ரெகுலா என்னும் சொல்லுக்கு நேரான `தடி' என்று பொருள். இன்றைக்கும் RULER என்னும் சொல் சிறுகோலைக் குறிக்கும்.

ஆகோள் எனப்படும் ஆநிரை கவர்தல்

பழங்காலத்தில் போர் தொடங்குவதற்கு முன்னர்த் தம் கருத்தைப் பகைவர்க்கு அறிவிப்பது போலப் பகைவர் நாட்டு ஆநிரையைக் (பசுக்கூட்டத்தை) கவர்வது வழக்கம். வெட்சிப் பூவைச் சூடி ஆநிரையை இரவில் கவர்வர். தமிழ் இலக்கிய, இலக்கண நூல்கள் மிகச் சிறப்பாக இதனைப் பேசுவதால் பழந்தமிழகத்தில் மிகுந்த செல்வாக்கோடு இவ்வழக்கம் இருந்தது.

ஆக்கள் மிகுதியாகக் கொண்டவன் செல்வந்தன் என்பதாலும் அவற்றை மேய்ப்பதற்குப் பசிய நிலம் தேவை என்பதாலும் தன் இடத்தை விரிவுபடுத்த ஆநிரை கவர்தல் தொடங்கியிருக்கும். இது போராகப் பின்னர் மாறியது. வெட்சி மற்றும் கரந்தைப் போரிலே (ஆநிரை கவர்தலும் மீட்டலும்) இறந்தோருக்கு நடுகல் வைக்கும் வழக்கமும் உண்டு.

தற்போது ஆகோள் வழக்கம் தமிழகத்தில் இல்லையென்றே சொல்லலாம். அண்மையில் (03.02.2014) மேற்குவங்கம் மற்றும் வங்கதேச எல்லையில் ஆநிரை கவர்தல் நடைபெற்றதாகவும் நால்வர் கொல்லப்பட்டதாகவும் தெரியவருகிறது. எனினும், இந்தியாவில் பெரிய அளவில் நடைபெறுவது போலத் தெரியவில்லை. இருப்பினும், ஆப்பரிக்க நாடுகள் சிலவற்றில் இவ்வழக்கம் இன்றும் இருக்கிறது. இன்று துப்பாக்கி முதலானவற்றைக் கொண்டு போரிட்டு ஆக்களைக் கவர்ந்து வருகின்றனர்.

கடந்த சனவரி 8, 2010 அன்று கூட ஆப்பிரிக்க நாடுகளில் ஒன்றான சூடானில் நடந்த வெட்சிப் போரில் (ஆநிரை கவர்தல்) 40 பேர் இறந்துள்ளனர். அறுநூற்றுக்கும் மேற்பட்டோர் 2011ஆம் ஆண்டு கொல்லப்பட்டனர். போர்க் கருவிகள் வேறுபட்டாலும் ஆநிரை கவர்தல் என்னும் பழக்கம் முழுவதும் மறையவில்லை என்பதை அறியலாம்.

ஆநிரையைக் கொடுத்து மணம் புரியும் வழக்கம் இருந்துள்ளது. எண்வகை மணங்களுள் ஒன்றாகவும் இது குறிப்பிடப்படுகிறது. ஆரிடம் என்று இதனைச் சொல்வர். ஆப்பிரிக்காவிலும் இவ்வழக்கம் இருக்கிறது. ஒரு பெண்ணை மணந்து கொள்ளப் பலரும் விரும்பினால் பெண்ணைப் பெற்ற தந்தைக்கு நூறு பசுக்களைத் தந்தாவது மணக்க விரும்புவர். காளையை அடக்குபவர்க்கு மகளை மணமுடித்துத் தருகின்ற வழக்கமும் பழந்தமிழகத்தில் இருந்தது.

பசுவே பொருளாதார அடையாளமாகக் கருதப்பெற்றதால் அதனைக் கொடுத்தும் பெற்றும் வாழும் முறை இருப்பதால் பசுவைப் பெற்றம் என்றும் அழைத்தனர்.

சொல்லாய்வு

பெற்றம், ஆ, ஆன், கோ, குரால், குடம், இடை முதலான பெயர்கள் பசுவைக் குறிக்கும். ஆ என்னும் சொல் ஓரெழுத்து ஒருமொழிச் சொல். தமிழில் முதல் எழுத்தும் இதுவேயாகும். ஆ தமிழில் முதலொலி (அ குறில், ஆ நெடில்). ஆயர் வாழ்வே நாகரிகத்தின் தொடக்கம் என்பதால் இவ்வெழுத்தே மொழியில் முதல் எழுத்தாக அமைந்துள்ளது எனலாம். உலகம் முழுதும் ஆ என்னும் எழுத்தே முதல் எழுத்தாகவும் அமைந்துள்ளதை நோக்கலாம். பல மொழிகளிலும் ஆ என்னும் எழுத்து பசுவை அல்லது காளையைக் குறிப்பதாகவே உள்ளது.

எபிரேய மொழியில் (HEBREW) முதல் எழுத்து ALEPH என்பதாகும். காளை அல்லது பசு என்பது இதன் பொருள். அரேபிய மொழியில் முதல் எழுத்தான கிலிமிதி காளையைக் குறிக்கும். ஆ அல்லது A என்னும் எழுத்து உருவானமுறை இதனைத் தெளிவுபடுத்தும்.

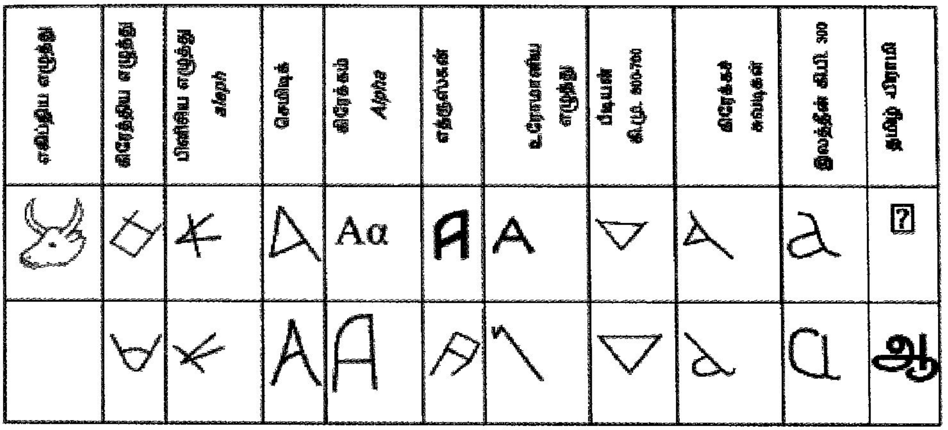

இன்று எழுதப்படும் கி என்னும் ஆங்கில எழுத்தின் தோற்றம் காளை அல்லது பசுவின் உருவத்திலிருந்து தோன்றியது.

தமிழ்ப் பிராமியிலும் ?? என்றே எழுதப்பட்டது. அதன் வடிவ மாற்றமே இன்று ஆ என்பதாக எழுதப்படுகிறது.

தமிழகத்தில் **செத்தவரை** என்னும் பகுதியில் உள்ளோர் தமிழ்ப் பிராமியில் ஆ என்று எழுதியது போன்ற குறியினைத் (இருமுனைச் சூலம்) தங்கள் வீட்டு முகப்பில் இருபுறமும் எழுதி வைக்கின்றனர். பீகாரில் உள்ள பழங்குடியினர்களான சாந்தாலியர்கள் இதே போன்ற குறியீட்டினை வரைந்து வைத்துள்ளனர் என்கின்றனர் ஆய்வாளர்கள். செஞ்சி அருகில் உள்ள நெகலூர்ப்பட்டியில் ஒவ்வோர் ஆண்டும் மாட்டுப் பொங்கல் அன்று இப்படி வரைவார்கள் என்றும் ஆய்வாளர்கள் குறிக்கின்றனர். (குறிகள்: ,)

கொம்பு அல்லது கோடு என்னும் சொல் கோ என்னும் சொல்லடியிலிருந்து தோன்றியது. கொம்புகளை உடைய மாடுகளைக் கோ என்று அழைத்தனர் எனலாம். உலகின் பல மொழிகளிலும் கோ என்னும் சொல் வேர்ச்சொல்லாய்ப் பசுவைக் குறிக்க வழங்கப்படுகிறது. இடை என்னும் சொல் பசுவையும் குறிக்கும். பசுக்களை மேய்ப்பவர்கள் இடையர் எனப்பட்டனர். பிற்காலத்தில் ஆடு மேய்ப்பவர்களும் இடையர் என்றே அழைக்கப்படலாயினர். ஆங்கிலத்தில் Herd என்று வழங்கப்படும் சொல், தொல் ஜெர்மானியச் சொல்லான எர்தோ என்னும் சொல்லிலிருந்து தோன்றியிருக்கும் என்று ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். தமிழில் உள்ள இடை என்னும் சொல்லிலிருந்து அது உருவாகியிருக்கலாம். ஆடு, மாடுகளை உந்தித் தள்ளி மேய்ப்பதற்கு வழிநடத்த உதவும் சிறு கொம்பினைக் கோடு (Goad) என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்வர். கொம்பு எனப்படும் கோடு என்னும் சொல், ஆங்கிலத்தில் Goad என்பதாகப் புழங்குகிறது. ஆநிரையைக் குறிக்கும் CATTLE என்னும் சொல், CATTEL என்னும் சொல்லடியிலிருந்து உருவானது. CATEL என்பதற்குச் சொத்து, ஆநிரை என்று பொருள். ஆநிரையினைக் கொட்டிலில் அடைத்து வைப்பது வழக்கம். ஆங்கிலத்தில் COTE என்றே வழங்குவதனையும் நோக்கலாம். கட்டணம் எனப்படும் திணிணி என்னும் சொல்லும் FEOH என்னும் சொல்லடியிலிருந்து உருவானது. FEOH என்றால் ஆநிரை. பால் சொரியும் பசுவை, சுரபி என்று வடமொழியில் வழங்குவர். சொரிதல் - சுரத்தல் - சுரபி என்று உருவாகியிருக்க வாய்ப்புண்டு.

PASTURE என்றால் மேய்ச்சல் நிலம். பசிய நிலம் (புல்வெளி) என்னும் சொல்லே வேர்ச்சொல்லாய் இருத்தல் வேண்டும். பசிய நிலத்தில் மேய்வதனால் பசு என்று அழைத்தனர் எனலாம். (பசு என்னும் சொல்லை ஆரியச்சிதைவு என்பார் நச்சினார்க்கினியர். தொல். எழுத்து:75). ஆதாயம் என்னும் சொல் இலாபம், வருவாய் முதலான பொருளில் கையாளப்படுகிறது. தாயம் என்றால் உரிமை. ஆ + தாயம் = பசுவை உரிமையாகப் பெறுதல் என்னும் பொருளில் வழங்கப்படுகிறது எனலாம். (ஆதாயம் வடமொழிச் சொல் என்றும் கூறுவர்)

செல்வத்தின் அறிகுறியாகக் காமதேனு (பசு) வணங்கப்படுகிறது. காளைகளையும் பசுக்களையும் மதித்துப் போற்றும் வகையில் மாட்டுப்பொங்கல் கொண்டாடப்படுகிறது. தொன்மமாகச் சில கதைகள் இன்றும் செல்வாக்கோடு இருக்கின்றன. சிந்து சமவெளியில் கிடைத்துள்ள காளைச் சின்னம் தொடங்கி இன்றுவரை நம் வாழ்வின் பல நிலைகளிலும் பண்பாட்டு விளக்கமாக ஆ விளங்குகின்றது.

14. தொல்காப்பியச்செய்யுளியலும் இசையும் "பண்ணத்தி"

பா.ஹேமநாதன்

காலந்தோறும் மனிதன் கடந்து வந்த பாதைகள் மறைக்கப்பட்டு வேறுபெயர்கள் பெற்றுப் புதியனவாக மிளிர்கின்றன. அந்த வரிசையில் கலைப் பாதையும் ஒன்று. கலையின் இயல்பே வளரக்கூடியது; மாற்றம் பெறக்கூடியது; அதுவே வளர்ச்சியை வரவேற்கக் கூடியதுமாகும். ஆனால் அக்கலைகளின் வேரினை நசுக்கிவிட்டு அந்த வளர்ச்சி செழிக்க முடியாது. எனவே, கலைகளுள் ஒன்றான இசைக்கலையின் வேரினை முந்தைய நிலையினை உணர்த்துகிற முயற்சியே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகக் கருதப்படுகிறது.

தேவை

அறிவியல் வளர்ச்சியின் காரணமாக உலகமே ஒரு குவலயமாக மாறிவிளங்கும் இக்காலச் சூழலில் தனித்துவங்கள் போற்றப்படவேண்டிய தேவைகள் ஒவ்வொரு இனத்துக்கும் கடமையாகின்றது. அந்த வகையில் தொல் தமிழின மக்களின் நுண்கலைகள் காக்கப்படவும் மீட்டெடுக்கப்படவும் காலத்தின் கட்டாயமாதலால் இம்முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது.

தொல்காப்பியம்

தொல்காப்பியத்தின் பொருளதிகாரத்தின் ஒரு பகுதி செய்யுளியல். ***தொல்காப்பியத்தில்*** உள்ள 27 இயல்களுள் செய்யுளியலே அளவில் பெரியது. இதன் மூலம் செய்யுளியலுக்கு அக்காலத்தில் அளித்துள்ள சிறப்பு விளங்குகிறது.

செய்யுள் உறுப்புகள்

மாத்திரை , எழுத்தியல் , அசை , சீர் , அடி , யாப்பு , மரபு , தூக்கு , தொடை, நோக்கு , பா, அளவியல் , திணை, கைக்கோள், கூற்று , கேட்போர், களன், காலம், பயன், மெய்ப்பாடு, எச்சம், முன்னம், பொருள்வகை, துறை, மாட்டு, வண்ணம் ஆகிய உறுப்புகளை ஒரு தொகுதியாகவும் அம்மை, அழகு, தொன்மை, தோல், விருந்து, இயைபு, புலன், இழைபு ஆகிய வனப்பு எட்டினை ஒரு தொகுதியாகவும் குறிப்பிட்டு முப்பத்து நான்கு செய்யுள் உறுப்புகளின் இலக்கணத்தைத் **தொல்காப்பியச்** செய்யுளியல் விளக்குகிறது.

பா.ஹேமநாதன், *தமிழ் நாடு அரசு கலை பண்பாட்டுத்துறையின் மண்டல உதவி இயக்குநர். சிறந்த மிடற்றுக் கலைஞர். நானிலம் போற்றும் சென்னை அரசு இசைப் பயிற்சிப் பள்ளியில் குரலிசை பயின்றவர்.*

செய்யுளியலின் உயர்வு

> தமிழில் செய்யுளியலைப்பற்றி ஆராய்ச்சி இருந்திருக்கிறது. அதாவது கவிதையின் வடிவத்தைப் பற்றி நன்றாக ஆராய்ந்திருக்கிறார்கள். கவிதைக்குத் தமிழ் யாப்பிலக்கிணத்தைப்போல் இயற்கையான அமைப்பு வேறு கிடையாதென்றே கூறிவிடலாம்[1]

எனும் கருத்துரை காட்டி நிற்கின்றது.

யாப்பு

எழுத்து, அசை, சீர், அடி என்னும் அமைப்பில் குறித்த பொருள் நிறையுமாறு சொற்களையமைத்தல் யாப்பு எனப்படும்(செய். நூ. 74) என்றும் இந்த யாப்புறுப்பு பாட்டு, உரை, நூல், வாய்மொழி, பிசி, அங்கதம், முதுசொல் என ஏழு வகைப்படும் (செய். நூ. 75) என்றும் **தொல்காப்பியம்** கூறுகிறது. இவற்றில் பா மட்டும் அடிவரையறை உடையதென்றும் பிற ஆறும் அடிவரையறை இல்லனவென்றும் (செய். நூ. 157) கூறுவதோடு அவற்றின் இலக்கணத்தையும் (செய். நூ. 158-172) கூறுகின்றது.

> தொல்காப்பியத்தில் பா இனம் எனும் பகுப்பும் இலக்கணமும் கூறப்படவில்லை எனினும் இளம்பூரணர் தொல்காப்பியத்தில் குறிப்பிடும் 'பண்ணத்தி' யின் இலக்கணத்தில் பாவினங்களை அடக்கிக் காட்டுகின்றார் . பேராசிரியரும், நச்சினார்க்கினியரும் 'கொச்சக ஒரு போகு' இலக்கணத்துள் பாவினங்களை அடக்கிக் காட்டுகின்றனர். இவ்விருவர்தம் இவ்விளக்கங்களும் தொல்காலத்தில் இல்லாமல் தமக்கு முற்பட்ட காலத்தில் தோற்றமெய்தி, செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த பாவினப் பகுப்புகளுக்குத் தொல்காப்பியத்தில் ஏற்ற இடங்கண்டு அமைத்துக் காட்டிய அமைதிகளேயாகும்.[2]

பண்ணோடு பாடப்படும் இசைப்பாடலான பண்ணத்தி வடிவம் பரிபாடல், உறழ்கலி வடிவங்கள் போன்றே பிற்கால நூல்களில் இடம்பெறவில்லை. இப்பண்ணத்தி வடிவம் பிற்கால யாப்பிலக்கண நூல்களில் பெரிதும் பேசப்படாமைக்கு இலக்கிய ஆட்சியின்மையே காரணம் ஆகும்.

பண்ணத்தி குறித்து, தெ.பொ. மீனாட்சிசுந்தரனார்

> குறுகிய அளவு உடைய இசைப்பாடல்களைக் குறிக்கப் 'பண்ணத்தி' என்ற சொல் தொல்காப்பியத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.[3]

என்கிறார்.

இலக்கியங்கள் ஒவ்வொரு காலக்கட்டத்திலும் அப்போதைய மக்களின் பேச்சு மொழிக்கேற்ப மாறுபாடு அடைந்துள்ளன. 17 ஆம் நூற்றாண்டில் மக்களின் பழகுமொழிக்கேற்ப இசை கலந்து பாடுவதற்கு உருப்பெற்ற இலக்கியம் கீர்த்தனை இலக்கியமாகும்.

கீர்த்தனை வடிவத்தைப் பண்ணத்தி எனும் ***தொல்காப்பியப்*** பாவடிவப் பெயரால் குறிப்பிட்டுப் 'பண்ணத்தி' என்பது கீர்த்தனை என்னும் இசைப்பாடலைக் குறிப்பதேயாகும் என்றும் அது பல்லவி, பல்லவி எடுப்பு, கண்ணி என்னும் மூன்று உறுப்புகளையுடையது என்றும் ***யாப்பதிகாரம்*** கூறுகின்றது

தொல்காலத்திய பண்ணத்தியின் தற்போதைய வடிவமான கீர்த்தனை 16 ஆம் நூற்றாண்டு தொடங்கித் தற்போது வரை இசையுலகில், நாட்டிய அரங்கில் முக்கிய வடிவமாக விளங்குகிறது. உருப்படி, கீர்த்தனை, பதம் எனப் பல பெயர்களில் உள்ள பண்ணத்தியின் வடிவம் பாடுபொருளைப் பொறுத்து அமைகிறது.

தொல்காப்பியம் பாக்களின் அடிச்சிறுமை, பெருமையினைக் குறிப்பிடும் போது பண்ணத்தி பன்னிரு அடி பெறும் என்பதையும் குறிக்கின்றது. பல்லவி , அனுபல்லவி, சரணம் என மூன்று உறுப்புகள் உள்ள கீர்த்தனைகளும் பல்லவி, சரணம் என இரு உறுப்புகளாகவும் அமையும். இவ்வுறுப்புகள் எடுப்பு, தொடுப்பு, முடிப்பு என வழங்கப்படுவதும் உண்டு.

எடுப்பு இதரப் பிரிவுகளான தொடுப்பு, முடிப்பு ஆகியவற்றின் இறுதியோடு தொடர்பு கொண்டிருக்கும். பல்லவி என்பது ஒரு கருத்தைச் சுட்டி மனதில் பதியும் அளவு அமைந்திருக்கும். இப்பல்லவி கருத்தினை ஒட்டிய விளக்கம் அனுபல்லவியிலும் சரணத்தில் முழு விளக்கமும் அமையும். உதாரணத்திற்குத் தமிழில் முதல் கீர்த்தனை இயற்றிய முத்துதாண்டவர் கீர்த்தனை ஒன்றினை இவண் நோக்குதல் நலம்.

எடுப்பு

காணாமல் வீணிலே
காலம் கழித்தோமே

தொடுப்பு

சேணாடர் போற்றும் தில்லை
சிதம்பரத் தலத்தை (காணமல் வீணிலே)

முடிப்பு

சேரன் சோழன் பாண்டியன்
இரணியன் செய் கோபுரமும்
சூரன் வீரப்ப பூபன்
செய்த திரு மதில்களும்
பாருலகும் போற்றுகின்ற
பற்சாட்ட படிகளும்
ஆரணங்கள் சூழ்ந்த திரு
ஆயிரங்கால் மண்டபமும் (காணாமல் வீணிலே)

தொடுப்புப் பகுதியில் சிதம்பரத் தலத்தைக் காணாமல் வீணிலே காலம் கழித்ததையும் முடிப்பில் பல மன்னர்கள் செய்த திருப்பணிகளையும் அங்குள்ள ஆயிரங்கால் மண்டபமும் காணாமல் வீணிலே காலம் கழித்ததையும் பாடல் அடிகள் விளக்குகின்றன. பண்ணத்தியின் அடி இலக்கணமாகப் பன்னிரு அடிகள் அமையப் பெற்றிருக்கின்றன.

எடுப்பில் ***கா***ணாமல் ...... ***கா***லம் என்று மோனைத் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறது. எடுப்பில் ***காணா***மல் என்றும் தொடுப்பில் ***சேணா***டர் என்றும் எதுகைத் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறது. முடிப்பில் இயைபு அழகு அமைவதையும் காணலாம்.

கீர்த்தனை

கீர்த்தனை இலக்கியங்களைச் சமய அடிப்படையிலான கீர்த்தனைகள், சமயம் சாராக் கீர்த்தனைகள் எனப் பாடுபொருள்களைக் கொண்டு இருவகைகளாகப் பிரிக்கலாம். கீர்த்தனை என்பது புகழ்பாடுதல் என்ற முறையில் இறைப்புகழைப் பாடுதல் மட்டுமே நோக்கமாகக் கொண்டு பாடப்பட்டு வந்தது.சைவம், வைணவம், இசுலாம், கிறித்துவம் ஆகிய சமயங்களின் அடிப்படையிலான பொருள்களில் கீர்த்தனைகள் ஆக்கப்பட்டன.

சூழ்நிலைக்குத் தக்கவாறு தனிமனிதன் புகழ் பாடியும் கீர்த்தனைகள் பாடப்பட்டன. சமயம் சாராக் கீர்த்தனைகள் என்ற அடிப்படையில் தேசியம், பகுத்தறிவு, பொதுவுடைமை, காதல் முதலியவற்றைப் பாடுபொருள்களாகக் கொண்டும் கீர்த்தனைகள் தோன்றின.

கோபால கிருஷ்ண பாரதியார் நந்தனார் என்ற பாத்திரத்தை நாயகனாக்கிக் கீர்த்தனைகளால் ஆன நாடகத்தை எழுதியதால் இதில் உலக நடைமுறைகள் குறித்த கருத்துகள் இடம்பெற்றன. தனிக் கீர்த்தனைகளில் கடன் கொடுத்து அல்லல் பட்ட ஒருவருக்கு அறிவுரை செய்யும் நோக்கில் இயற்றிப் பாடிய பண்ணத்தி அடிவரையுள் அமைந்த கீர்த்தனம் உ.வே.சா.எழுதிய சங்கீத மும்மணிகள் நூலில் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. அப்பாடல் வருமாறு:

பல்லவி

பார்த்துக் கடன் கொடுங்கள்- மனிதரைப்
பார்த்துக் கடன் கொடுங்கள்

அனு பல்லவி

பார்த்துக் கடன்கொடுக் காவிடின் பணம்போகும்
பழுதைப் போலிருந்து பாம்பு போலாகும்

சரணங்கள்

கொடுத்த கடன் வெறும் அடகு விசாரம்
கோர்ட்டுக்கச் சேரிக்குப் போவது கோரம்
கடுத்துக்கேட் டாலவர் மனதுவிகாரம்
களவு போனால் துன்பம்அது ஒருவாரம்

பல்லைக் காட்டிப் பணங்களை வாங்குவார்
பணத்தைத் திருப்பிக் கொடாமல் தூங்குவார்
அல்லும் பகலுமலைந்தாலும் தந்திடார்
அளித்தவர் வாழுந் தெருவிலும் வந்திடார்

எளிமையான வடிவம், சரளமான மொழி நடையில் பண்ணோடு பாடப்பட்டதனால் மக்களிடையே கீர்த்தனைக்கு வரவேற்பு ஏற்பட்டது. கீர்த்தனை முப்பிரிவாகிப் பாடப்பட்டமையால் இசையாளர்களுக்கும் துணைக் கலைஞர்களுக்கும் தங்கள் இசைத்திறனை வெளிப்படுத்தக் கூடிய இடைவெளி இருந்தது கீர்த்தனைகளின் பலமானது.

கீர்த்தனைகளும் பாடுபொருளும்

முத்துதாண்டவர், மாரிமுத்தாப்பிள்ளை, அருணாசலக் கவிராயர், கோபால கிருஷ்ண பாரதியார், இராமலிங்க அடிகள், கவிகுஞ்சர பாரதி, ஆனைஐயா,

மழவை சிதம்பர பாரதி, அச்சுததாசர், திருவாரூர் இராமசாமிப்பிள்ளை, ஊத்துக்காடு வேங்கடசுப்பையர், இராமசாமி சிவன், இலட்சுமணப் பிள்ளை,ஹரிகேசநல்லூர் முத்தையா பாகவதர், மாயுரம் விசுவநாத சாஸ்திரி,சுப்பிரமணிய பாரதி, கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை,சுத்தானந்த பாரதி, பெரியசாமித் தூரன், பாபநாசம் சிவன், அம்புஜம் கிருஷ்ணா போன்றவர்களின் சைவ, வைணவ சமய நெறியில் அமைந்த கீர்த்தனைகளும் குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு, தொண்டி செய்கு மத்தான், அமுதகவி சாயபு மரைக்காயர், நெய்னா முகமது பாவலர், முகமது ஹம்சா லெப்பை, முகம்மது அப்துல்லா லெப்பை போன்றவர்களின் இசுலாமிய நெறியின் பாடல்களும் தஞ்சை வேதநாயக சாஸ்திரியார், மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை,மரியான் உபதேசியார், வீ.ப.கா.சுந்தரம், மரிய ஆரோக்யம், செஞ்சி தாமஸ், ஏ.பெரியநாயகம் போன்றவர்களின் கிருத்துவச்சமயக் கீர்த்தனைகளும் தமிழில் எழுந்துள்ளன.

சுப்பிரமணிய பாரதியார், பாஸ்கரதாஸ், நாமக்கல் கவிஞர் போன்றவர்களின் தேசியத்தைப் போற்றி எழுந்த பாடல்களும் பாரதிதாசன், தண்டபாணி தேசிகர் போன்றவர்களின் தமிழ் உணர்வினை ஓங்கி ஒலிக்கும் இசைப்பாடல்களும் பாரதியார், பாரதிதாசன், து.ரா.வீரண்ணன், டி.பி வேலாயுத சாமி,ப.ஜீவானந்தம், பட்டுக்கோட்டைக் கல்யாணசுந்தரம் போன்றவர்களின் பகுத்தறிவு, பொதுவுடைமைக் கருத்துகள் அமைந்த பாடல்களும் எனக் கீர்த்தனைகளின் பாடுபொருள் விரிந்துள்ளது.

தொகுப்புரை

அகில இந்திய வானொலி, தொலைக்காட்சி இசை நிகழ்ச்சிகள் பல்வேறு இசைப்பள்ளிகள், இசைக்கல்லூரிகள், பல்கலைக் கழகங்கள் பல்லாயிரக்கணக்கானோர் கூடும் இசை விழாக்களில் இன்றளவும் ஒலிப்பது தொல்காப்பியர் செப்பிய பண்ணத்தியின் வடிவில் அமைந்துள்ள கீர்த்தனைகள் ஆகும்.

குறிப்புகள்

1. புதுமைப்பித்தன், ***புதுமைப்பித்தன் கட்டுரைகள்,*** ப. 57.
2. ய.மணிகண்டன் , ***தமிழில் யாப்பிலக்கண வளர்ச்சி,*** ப. 13.
3. தெ.பொ.மீனாட்சிசுந்தரனார், ***தமிழ் மொழி வரலாறு,*** ப. 238.

15. Role of Phonetic and Phonological Concepts in the Tamil Writing System

R. Velmurugan

Introduction

Tamil writing system is well known for its syllabic writing process. Syllable in Tamil is formed with a vowel as its peak. That is, a vowel long or short (V ā) forms a syllable. It is possible to have a consonant (C) occurring before the vowel peak in a syllable. This peak can be followed by one or two consonants as the coda of the syllable. The consonant that precedes the vowel peak is called an onset. (Hockett, 1958).

Phones or sounds in a language are the real segments that are pronounced (as in spoken language or in the reading style). No syllable can function or pronounced without a vowel. So, vowel is the obligatory segment and consonant is an optional segment in a syllable.

Example: *aṭi* 'foot' has two syllables *a*- and - *ṭi.*

paṭṭam 'kite' has two syllables *paṭ* and *ṭam.*

In these two syllables (there is an onset and coda). Even in a monosyllabic word we find occurrences with peak, onset and coda.

Ex: *ā*: 'cow' (peak)

vā: 'come' (with onset)

il 'house' (coda)

kal 'stone' (with onset and coda)

In disyllabic and tri or tetra syllabic words, especially in those syllables which occur in the medial position can have more than one consonant occurring as coda.

Eg. *pukaḻcci* *pu- kaḻc- ci* 'praise/fame'

So, there are four different types of occurrences of vowels and consonants in the syllables. They are:

(1) Vowel long or short occurrences as an obligatory feature.

(2) A consonant occurrence as an onset occurring before the vowel long/short.

*Dr. **R. Velmurugan**, Senior Lecturer, Asian Languages and Cultures National Institute of Education, Nanyang Technological University, Singapore.*

(3) One or two consonants occurring as coda after the vowel.

(4) Occurrence of one or two consonants as coda occurring after the vowel peak.

Moreover, syllables in Tamil are classified as follows based on the above criteria:

(1) Initial syllable *ā: - ḍu, pa-ḍi* (ஆடு, படி)

(2) Medial syllable *ka – ta-vu* (கதவு) and */a: - ta- ra- vu/*(ஆதரவு)

(3) Final syllable *e - ḍu, paṭ - ṭam* (எடு, பட்டம்)

Each of the above syllable types can have two sub-types namely,

(1) Open syllable *(as in vā: 'come'* வா*)*

(2) Closed syllable *(as in nal – la 'good'* நல்ல*)*

There are at least twelve types of initial syllables of which four are open and eight closed syllables).

In the same way there are six medial syllables (two open and four closed).

Of the four final syllables there are two open and two closed syllables. So, the use of linguistic concepts in phonetics and phonology with reference to the Tamil writing system takes into account the following factors:

(1) Tamil sounds and syllables formation

(2) Consonant clusters in Tamil

(3) Occurrence of vowels and consonants in syllables and words

(4) Representation of pure vowels, pure consonants and vowel-consonants.

Hypotheses to be tested

1. The basis for the formation of syllabic writing system for Tamil originates from the Tamil phonetic system.

2. Three types of phonological occurrences namely

   i. Pure vowels and their occurrence,

   ii. Pure consonants and their occurrence and,

   iii. The occurrence of consonant clusters both two consonants and three consonants word medially are well conditioned and regular.

3. The first member of the three consonant clusters are one of the three phonemes namely /y, r, l̲ / written as pure consonants.

The Tamil allophonic system for the five stops (vallel̲uttu) is found quite regular and shows almost similar phonological conditionings (like as the phoneme /k/) showing three allophones /k, g, h/ which are conditioned based on their phonological environments.

Tamil Writing System

The basis for the formation of Tamil writing system originates from the Tamil phonetic system. There are in total 41 sounds in modern written Tamil as in its reading style of which 13 are vowels and 28 are consonants. These forty one sounds are reduced to 30 phonemes based on the contrastive distribution of the phonetically similar sounds in Tamil.

Through the process of complementary distribution the vowel sounds [u and t] are grouped under one phoneme /u/. In the same way the 28 consonants are classified as follows:

(1) One sound one phoneme correspondence (There are thirteen such sounds which show one (1) One sound one phoneme correspondence. That is, they occur in contrastive distribution. They are:

/l, l̲, ḷ, r, r̲, n, ṅ, n̲, ñ, v, and y/

(2) one to three correspondence: this is explained by the principle of allophonic distribution or complementary distribution of the following 15 sounds.

[k, g, h], [t, ä,d], [ṭ, ḍ, r̲] [c, j, s] and [p, b, â]

These 15 phonetically similar sounds (3 under each group) are grouped under five phonemes namely, */k, c, ṭ, t, p/.*

This kind of distribution based on the phonetic and phonological principles help us to identify separate phonemes with the help of contrastive distribution and group phones as allophones under five different phonemes based on their complementary or allophonic distribution.

The phonological system thus arrived at has to be the basis to form symbols or letters (alphabets) to write the language or to make the writing system. As stated

above the Tamil phones (41) are formed into 30 phonemes. The writing system especially, the primary letters formed is based on the one phoneme one letter concept, and so thirty phonemes are represented by 30 letters. So we have thirty primary letters in Tamil based on the phonological principles contrast and complementation.

i) **vowels**

/a, ā, i, ī, u, ū, e, ē, ai, o, ō, au/

/ அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ /

ii) Consonants

Stops	*k, c, ṭ, t, p* (க, ச, ட, த, ப)
Nasals	*m, n, ṉ, ṇ, ṅ, ñ* (ம, ந, ன, ண, ங், ஞ்)
Laterals	*l, ḷ, ḻ* (ல, ள, ழ)
Flap	*r* (ர)
Trill	*ṟ* (ற)
Semi vowels	*v, y* (வ, ய)

In order to explain the writing system three types of phonological occurences are considered as very important. They are:

(i) Pure vowel symbols and their occurrence (representation)

(ii) Pure consonants and their occurrence

(iii) The occurrence of consonant clusturs in words (two consonant and three consonant medial clusturs).

As explained earlier, the twelve vowel phonemes have on to one correspondence with the Tamil letters. All these twelve letters occur or written word initially only.

Example:

அறிவு	(a)	
இலை	(i)	
ஊர்	(ū)	
ஐயா	*(ai)*	*etc*

In Tamil, pure consonants are found to occur word medially and finally only. This is represented by putting a dot (.) just above the eighteen consonant letters (as க், ச், ட், த்...). The third feature of occurrence is decided by the consonant clusters which occur medially, and some of the consonants (8) which occur word finally as pure consonants.

Tamil letters and the process of writing

In the Tamil writing system (syllabic writing system) there are three types of letters written and their formation and distribution are conditioned.

(1) Primary letters: vowels

All the twelve vowels (alphabets) are written word initially, and each vowel letter functions as a syllable whether it is short or long. (vā).

However, in the old Tamil poetry vowels are written word medially or finally also as 'alphabet' in order to mark the extra length needed for metrical purposes for the extra length (ஆஅ).

Example: *arai*	*(vā) a-ṟai*
ā *: ru*	*(vā)* ā*-ṟu*
aiyar	*(va) diphthong) ai –yar*

(2) Representation of pure consonants

The second type of letters is known as oṟṟu (ஒற்று / தனிமெய்) in Tamil and it is represented by putting a dot above the eighteen consonant symbols.(க், ச், ட், த் ...). The occurrence of this type of letters shows medial and final place of occurrence only.

(i) Word final Occurrence

Only eight (8) of the pure consonants namely,

n	(ன்)	*tēṉ*
m	(ம்)	*pāṭam*
l	(ல்)	*kal*
ḷ	(ள்)	*eḷo*
r	(ர்)	*pār*
y	(ய்)	*vāy*

G	(ண்)	*kaṇ*
;	(ழ்)	*pukā*

occur word finally.

In order to explain the occurrence of pure consonants word medially, the formation of two consonant and three consonant clusters becomes quite important. In the following two consonant clusters which occur word medially, we find the representation of *ōṟṟu* with a dot above the primary letter. There is a condition namely the first consonant of the two consonant cluster has to be written as a pure consonant, and the second consonant of the cluster has to be written as a vowel- consonant.

Example: அம்மா /ammā/

அன்பு /anpu/

கொள்கை /koḷkai/

முயற்சி /muyaṟci/ etc.

In all these, we find the occurrence of pure consonants 'oṭṭu' occurring as the first letter and written with a dot above. The second consonant of the cluster goes with the following vowel and pronounced as a vowel-consonant (*pū:, kai, ci,* etc.)

As far as the three consonant clusters are concerned, the first two consonants of the clustèrs are represented by pure consonants written with a dot above, and the third consonant goes with the following vowel and pronounced as a vowel-consonant:

Eg.

- ypp-	:	*vāyppu* வாய்ப்பு	
- - rpp -	:	*tīrppu*	தீர்ப்பு
- - ;tt -	:	*vāḻttu*	வாழ்த்து

So, there are two conditions that are followed and identified. Along with the one stated above, the second condition is also identified. That is, the two identical consonants (that occur in the clusters) are always preceded by one of the three pure consonants /y, r, ḻ/ *ய், ர், ழ்* and written as *வாய்ப்பு, (ய்ப்–*pure consonant*) (பு–*vowel consonant*).*

When the three consonant clusters occur with three different consonants also, we find the same pattern of writing in which the first consonant is always among the three namely /y r l̲/

-ynt -	தேய்ந்தது	*tēyntatu*
-rnt -	உயர்ந்த	*uyarnta*
- lnt -	வாழ்த்து	*pukalntu*

However, in the poetical discourse of Tamil the geminated consonants like ந்ந் (nn) and ம்ம் (mm) and ஞ்ஞ் (ññ) also found to occur.

Formation of vowel-consonants in Tamil

The formation of vowel-consonants is quite relevant and necessary in the Tamil writing system. Each vowel-consonant formed functions as a syllable and all such vowel-consonants can occur word initially, medially and finally in writing.

Ex.	*Initial*	:	படி	*pa-ṭi*	*(pa-)*
	Medial	:	கழகம்	*ka - l̲a- kam*	*(-l̲a-)*
	Final	:	படிப்பு	*pa- ṭip – pu*	*(-pu)*

In order to form the vowel-consonants one needs to make use of the eighteen primary letters by removing the dot above them and by attaching a set of symbols known as secondary symbols (துணைக் குறியீடுகள்).

There are secondary symbols attached to the eighteen consonants other than the vowel /a/.

Vowel-consonant formation in Tamil

Primary letters by removing the dot above them and pronounced as *ña, ca, ma etc.*

Use of secondary symbols:

Primary Letters: consonants (without dot 18)

Secondary symbol for: *[ā, i, ī, e , ē, : ai o ō: ai au]*

Conditions for writing:

1) Putting a dot above the primary letter (pure consonant)
[க், ங், ச், ஞ், ட், ண், த், ந், ப், ம், ய், ர், ல், வ், ள், ற், ன்]

2) After the removal of the dot: using it as vowel-consonant for /ka, ṭa,ma,ta...
.../க, ங, ச, ஞ..../

3) Using separate secondary symbols for all after vowels

I) sec. symbol

sec. symbol	writing process
◌ா	after the P.L (as கா, ஙா, சா...)
◌ி	attaching the S.C with the P.L (கி, சி, தி, டி...)
◌ீ	முதன்மை எழுத்தோடு ஒன்றிணைத்து (மேலே) எ.கா: கீ, பீ, டீ, னீ, ஙீ...
ெ◌	முதன்மை எழுத்துக்கு முன்னர் எ.கா: கெ, பெ, டெ, னெ, ஙெ...
ே◌	முதன்மை எழுத்துக்கு முன்னர் எ.கா: கே, பே, டே, னே, ஙே...
ெ◌ா	முதன்மை எழுத்துக்கு முன்னரும் பின்னரும் எ.கா: கொ, பொ, டொ, னொ, ஙொ...
ே◌ா	முதன்மை எழுத்துக்கு முன்னரும் பின்னரும் எ.கா: கோ, போ, டோ, னோ, ஙோ...
ை◌	முதன்மை எழுத்துக்கு முன்னர் எ.கா: கை, பை, டை, னை, ஙை...
ெ◌ள	முதன்மை எழுத்துக்கு முன்னரும் பின்னரும் எ.கா: கௌ, பௌ, டௌ, னொ, ஙொ...

i. u →

ii. ū →

(exception: கூ)

u (உ)

Secondary symbols : 3 [ ]

i. → க ட ம ர ள ழ

[கு டு மு ரு ளு ழு] - /6/

ii. → ச ப ய ங வ

[சு பு யு ஙு வு] - /5/

iii. → த ந ண ல ற ன ஞ

[து நு ணு லு று னு ஞு] - /7/

6+5+7= 18

u: *(ஊ)*

Secondary symbols : 3 [+exception 1]

i. → ட ம ர ள ழ

[டூ மூ ரூ ளூ ழூ] - /5/

ii. → ச ப ய ங வ

[சூ பூ யூ ஙூ வூ] - /5/

iii. → ஞ த ந ல ற ன ண

[ஞூ தூ நூ லூ றூ னூ ணூ] - /7/

iv. Exception : க *[கூ] - /1/*

5+5+7+1= 18

Conclusion

This particular research has brought to light the phonetic realities behind the conditioning given for the occurrence of allophones with the help of phonological concepts like complementary distribution. This study also would help to make language teaching –learning more simple and effective through the phonological concepts namely contrastive distribution, complementary distribution and free variation. This particular research has also identified the fact that there are thirty clear – cut phonemes occurring as primary letter in Tamil.

The study has also brought out the phono – tactic rules applied in explaining the role of vowels and pure consonants in the process of syllable formation.

REFERENCES AND SELECT BIBLIOGRAPHY

1. Abercrombie, D. (1962). *General Phonetics*, OUP: London.
2. Agesthialingom, S. (1998). *Tamil- Colliyal*, Manivasagar: Chidambaram.
3. Murugaiyan, K. (1969). *Tholkappiya Mozhiyiyal (eds)* Annamalai Universitu: Annamalainagar.
4. Hockett, C.F. (1998). *A Course in Modern Linguistics*, Mcmillan: New York.
5. Karunakaran, K & Jeya,V.(2001).*Potu Mozhiyiyal*(General Linguistics in Tamil),NCBH(P)Ltd: Chennai.
6. Pike, K.L. (1949). *Phonemics.* MUP: Ann Arbor *(USA).*
7. Porko, (1998). *A Grammar of Modern Tamil*, Tamil Noolagam: Chennai.
8. Thirumalai, M.S. & Karuanakaran, K. (1990). *Mozhi Iyal,* Pari Nilaiyam: Chennai.

16. Index of The Journal of Tamil Studies

VOL. 33- 42 ***பி. கவிதா***

TITLE INDEX

17. *தமிழிலக்கியங்களும் - தனி மனிதவாதமும் (Individualism)*
- ஆதிநாராயணன், கி.
PP. 107 - 118 ; Vol. 37 ; June 1990.

18 . திணைக்கோட்பாட்டு வளர்ச்சியில் சேர, சோழ, பாண்டி நாடுகளின் பங்கு.
- வேலுப்பிள்ளை, ஆ.
PP. 72 - 80 ; Vol. 35 ; June1989.

19. *நடுத்தர குடும்பங்களின் பொருளாதார நிலை - ஓர் ஆய்வு*
- முரளி, இரா., உமா மகேசுவரி, இரா.
PP. 91 -102; Vol. 36 ; December 1989.

20. *நாட்டார் கலைமரபில் வசந்தன் கூத்து - ஓர் ஆய்வு*
- பாலசுந்தரம், இ.
PP. 103 - 122 ; Vol. 35 ; June1989.

21. நெடுநல்வாடைச் சிக்கலும் - நாட்டுப்புறவியல் தீர்வும்
- முருகானந்தம், ச.
PP. 97 - 120 ; Vol. 34 ; December 1988.

22. நேராகப் போ!
- கலைமாமணி மன்னர் மன்னன்.
PP. 49 - 52; Vol. 39; June 1991.

23. பத்திரிகையாளர் பெ.நா. அப்புசுவாமி
- இராசேந்திரன், ம.
PP. 3-11; Vol. 40; December 1991.

24. பாரதிதாதாசன் நூற்றாண்டில் பாரதிதாசன் ஆய்வுகள்
- கடிகாசலம், ந.
PP. 81 - 142; Vol. 39; June 1991.

25. பாரதிதாசனும் சுற்றுச்சூழல் விழிப்புணர்வும்
- பாலசுப்பிரமணியன், சி.
PP. 81 - 142; Vol. 39; June 1991.

26. *பாரதியின் அரசியல் கோட்பாடு*
- முத்துசிதம்பரம், ச.
PP. 79 - 90 ; Vol. 36 ; December 1989.

27. பாரதியின் தேசியம் - ஒரு வரலாற்று பின்புலம்
- பாண்டுரங்கன், அ.
PP. 85 - 96 ; Vol. 34 ; December 1988.

28. பாவேந்தர் பாரதிதாசனும் இயற்கையும்
- டாக்டர் நசீம்தீன், பீ.
PP. 71 - 80; Vol. 39; June 1991.

29. பெ.நா. அப்புசாமி
- சண்முகன், கொடுமுடி.
PP. 32-34; Vol. 40; December 1991.

30. பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளை அவர்களின் ஆய்வு நெறிமுறைகள்
- பரமசிவம், த.கோ.
PP. 69-83; Vol. 41; June 1992.

31. பேராசிரியர் எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளை அவர்களின் இலக்கிய ஆராய்ச்சி
- குளோறியா சுந்தரமதி.
PP. 50-56; Vol. 41; June 1992.

32. பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளையின் புகழ்ப் பெரும்பணி
- சண்முகம்பிள்ளை, மு.
PP. 57-68; Vol. 41; June 1992.

33. முதலாம் பராந்தக சோழன் காலத்து நிலவருவாய் முறை
- சுவாமிநாதன், சூ.
PP. 75 - 78 ; Vol. 36 ; December 1989.

34. மொழிபெயர்ப்பாளராகப் பெ.நா. அப்புசாமி
- விஜயலட்சுமி, ர.
PP. 12-19; Vol. 40; December 1991.

35. வல்லிபுர விஷ்ணு ஆலயம் : ஒரு வரலாற்றாய்வு
- கிருஷ்ணராசா, செ.
PP. 76 - 86; Vol. 38; December 1990.

36. விளம்பர மொழிபெயர்ப்பில் சொல்லாட்சி
- ஜெயராஜ், சி.
PP. 77 - 94 ; Vol. 33 ; June 1988.

37. வையாபுரியார் வாழ்வும் ஆய்வும்
- வினாயகப் பெருமாள், வ.
PP. 84-103; Vol. 41; June 1992. (To be continued)

---

*தொகுப்பு: **பி. கவிதா,** நூலகர், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், தரமணி, சென்னை - 600 113.*

இரா. பெருமாள் சாமி

117. *செம்மொழியை உருவாக்கிய சமூக அமைப்பு*

பொ.ஜெபமனோபன், *2009-2012,01.01.2014.*

முனைவர் தி. மகாலட்சுமி, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், ப. VI+ *261.*

தொடர்ந்து மாறிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு சமூகம்தான் தமிழ்ச் செம்மொழியை உருவாக்கியது. பதிலுக்குச் செம்மொழி அச்சமூகத்தை மாற்றியது. சமூகம் வளர்ந்து வந்தது. பின்னர்த் தமிழ்ச்சமூகத்தின் வளர்ச்சியில் ஒரு தேக்கநிலை ஏற்பட்டது. மேலும் இத்தேக்கநிலைச் சமூகத்தில் நவீனச் சுரண்டல் முறையும் வந்து சேர்ந்தது. இவை இரண்டும் சேர்ந்து தற்போது சமூக வளர்ச்சிக்குத் தடையாக உள்ளன. இவை ஒழிக்கப்பட்டால் இச்சமூகம் உலகுக்கு முன்னோடியாக அமையும். பல ஆயிரம் ஆண்டுகளாகச் சமூகத்தை மாற்றிவந்த செம்மொழி இன்று சமூகம் வளராமல் தடுக்கும் இவ்வமிசங்களை ஒழிக்க உதவவேண்டும் என்பதை ஆய்வு நேக்கமாகக் கொண்டு, மொழி சமூக வளர்ச்சிக்குக் குறுக்கே நிற்கும் நலன்களை ஒழிக்கப் பாடுபடவேண்டும்; அப்போது சமூகம் வளரும்; அதன் விளைவாகச் செம்மொழியின் வளர்ச்சியில் ஏற்பட்ட தங்குதடைகள் நீங்கும் என்று இவ்வாய்வு கருதுகிறது.

முன்னுரை, முடிவுரை நீங்கலாக ஐந்து இயல்களாக ஆய்வேடு அமைகிறது *1.* சமூகமும் மொழியும் *2.* தமிழும் பிற செம்மொழிகளும் *3.* வரலாற்றில் தமிழகம் *4.* தமிழின் தற்போதைய நிலை *5.* செம்மொழியின் கடமை என இவ்வாய்வேடு அமைகிறது. ஒவ்வொரு இயலிலும் கண்டறியப்பட்ட உண்மைகளிலிருந்து ஆய்வாளர் முடிவை முன்வைக்கிறார். கௌரவர் சபையில் பாண்டவர்போல், துன்ப, துயரங்களைக் கண்டும் கைகட்டி நிற்கும் போக்கைத் தமிழகம் விட்டொழிக்கும். செம்மொழி அதற்கு வேலை செய்யும். தமிழ் மக்களின் சித்தத்தில் வர்க்க பேதத்தை ஊட்டும். கட்டி நிற்கும் கைகளைப் பிடித்திழுத்து, மேலோங்கச் செய்யும் தமிழகத்தில் பார்க்கும் எல்லாவற்றையும் படைத்தவர்களாகவும் தற்போது ஏதும் இல்லாதவர்களாகவும் உள்ள மக்களுக்கு எல்லாவற்றையும் எடுத்துத் தரும் என்று செம்மொழிச் சமூகம் குறித்து ஒரு முடிவைத் தருகிறது ஆய்வேடு.

118. *முல்லைப் பாடல்கள் காட்டும் சமூக நிலை*

ஆ.கௌசல்யா, *2009-2012, 04.03.2014.*

முனைவர் கரு.அழ.குணசேகரன், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், ப.*317.*

சங்க இலக்கிய முல்லைப் பாடல்களில் காணலாகும் மக்களின் சமூகநிலை எவ்வாறு இயங்கியது என்பது பற்றியும் அக்காலச் சமூகப்படிநிலைகள் எவ்வாறு இருந்தன என்பது பற்றியும் ஆராய்வதை நோக்கமாகவும் முல்லைப் பாடல்களில் முதல், கரு, உரிப்பொருள்களின் வழியே பல்வேறு சமூகப் படிநிலைகளைக் கண்டறிவது பற்றியும் மக்களின் வாழ்க்கைநிலை, ஒழுகலாறுகள், குடிகள், உடமைகள், அரசுகள் குறித்த செய்திகளையும் கருதுகோளாகக் கொண்டு, வழியாக முல்லைநில மக்களின் ஒட்டுமொத்த வாழ்க்கை முறையினை அறியவும் மக்களின் வாழ்க்கை நிலையை இக்காலச் சமூகத்திற்கு வெளிப்படுத்தும் வகையிலும் இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாய்வு முன்னுரை, நிறைவுரை நீங்கலாக நான்கு இயல்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. 1. சமூகப்படிநிலைகள் 2. இருத்தலும் பிரிதலும் குறித்த சிந்தனைகள் 3. முல்லைநில மக்களும் வாழ்க்கை நிலையும் 4. குடிகள், உடைமைகள், அரசுகள் குறித்த சிந்தனைகள் என்பன அவ்வியல்களாவன.

மனித சமூகம் ஒவ்வொரு கட்டமாக வளர்ந்தது. இந்தவளர்ச்சியை வேட்டைச்சமூகம், மேய்ச்சல் சமூகம், வேளாண் சமூகம், வணிகச் சமூகம் எனப் பகுக்கலாம். ஒவ்வொரு சமூகத்திலும் இருபாலரும் உழைத்துள்ளனர். மனித உழைப்பு மட்டுமே சமூகம் படிநிலைகளில் வளரக் காரணமாக அமைந்தது. கற்பு என்பது முல்லைநிலத் தலைவன், தலைவி இருவருக்கும் பொதுவாக உள்ளது. தலைவனுக்குக் கற்பு என்பது கடமையைச் சரிவரச் செய்தல் மற்றும் தலைவியின் மேல் காதல் கொள்ளுதல் என்பதாக அமைகிறது. முல்லை நிலத்தில் ஏற்றத்தாழ்வுடன் குடியிருப்புகள் அமைந்துள்ளன. இக்குடியிருப்புகளின் அமைப்பு முறை ஏற்றத்தாழ்வுடைய சமுதாயத்தைக் காட்டுகின்றது. சிறுகுடில், மாளிகை, மாட மாளிகை என்ற படிமுறை வளர்ச்சி நிலையில் குடியிருப்புகள் அமைந்துள்ளன. முல்லை நிலப்பகுதிகளில் பெரும் அளவில் பாண்டியர் குடியினரே ஆட்சி செய்துள்ளனர். இந்த நிலத்தில் அதிகமாகப் போர் நடந்ததாகவும் ஆய்வாளர் தமது முடிவினைப் பதிவுசெய்துள்ளார்.

119. சிவகங்கை மாவட்டக் கும்மிப்பாடல்கள்

சி.முடியரசன், 2006-2012, 16.04.2014.
முனைவர் தா.ரெங்கநாதன், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், ப. 364.

நிகழ்த்து கலை என்று வழங்கப்படும் கூத்து என்ற கலை வடிவம் நாட்டுப்புற மக்களிடையே மிகப்பெரிய வரவேற்பைப் பெற்றுள்ளது. மக்களே நிகழ்த்தும் கலைவடிவங்கள் மீது மக்கள் பெரிதும் ஆர்வம் கொள்கின்றனர். கும்மி, கோலாட்டம், வைந்தானை ஆட்டம், காவடி ஆட்டம்

போன்றவை மக்கள் நிகழ்த்தும் கலை வடிவங்களாகும். ஏனைய கலைவடிவங்கள் தொழில்முறைக் கலைஞர்களால் நிகழ்த்தப்படுபவை. அவ்வகையில் மக்களே நிகழ்த்தும் கலைவடிவமாகவும் வழிபாட்டுச் சடங்காக்வும் "கும்மி" திகழ்கிறது. சிவகங்கை மாவட்டத்தில் கும்மிப்பாடல் பாடும் விதம், பாடுபொருள், சமயம் மற்றும் சமுதாயச் சடங்குகள், நம்பிக்கைகள் போன்றவற்றை ஆய்வுக்குட்படுத்துவதை இந்த ஆய்வாளர் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளார்.

இவ்வாய்வின் மூலம் நாட்டுப்புற மக்களின் வாழ்க்கைமுறை, வழக்காறுகள், பண்பாடு, கலை ஆர்வம், வரலாறு ஆகியவற்றையும் நாட்டுப்புறமக்களின் வாழ்வியல் கூறுகளை விரிவாக ஆராய முனைவோருக்குக் களனாக அமையும்விதமாக முன்னுரை, முடிவுரை நீங்கலாக 1. கும்மிப் பாடல்கள் அறிமுகம் 2. நிகழ்த்து நிலையல் கும்மி - கும்மி ஆட்டவகைகள் 3. கும்மிப் பாடல்களும் சடங்குகளும் 4. கும்மி பாடல்களில் நம்பிக்கைகள் 5. கும்பிப் பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ள வரலாற்றுச் செய்திகள் என ஐந்து இயல்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

நாட்டுப்புறத் தெய்வ வழிபாட்டில் கும்மி ஆட்டம் ஆண்களும் பெண்களும் இணைந்து நிகழ்த்தப்படுகிறது. வேண்டுதல், நேர்த்திக்கடன் எனவும் கும்மி இன்றியமையாததாகவும் அமைகிறது. கும்மியில் வட்டமிட்டு ஆடும் முறை, நேர்கோட்டுமுறை ஆகிய இரண்டு முறைகளில் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. சடங்குகள் ஒற்றுமை உணர்வை வளர்ப்பதாகவும் பாகுபாடுகள் சில இருந்தபோதிலும் சடங்குகள் அனைவருக்கும் பங்கேற்கும் உரிமையைக் கொடுப்பதாகவும் தெய்வ நம்பிக்கை, நல்வாழ்வு ஆகியன வேண்டிச் செய்யப்பட்டு வரும் சடங்குகள் தமிழர் பண்பாட்டிலிருந்து பிரித்தறியாததாக விளங்குகின்றன. கலை மற்றும் பண்பாட்டைக் காக்கும் நோக்கில் கும்மிப் பாடல்களையும் கும்மி ஆட்டங்களையும் கற்றுக் கொள்வதை இன்றைய இளந்தலைமுறை கடமையாகக் கொள்ள வேண்டும் என்று ஆய்வாளர் தனது ஆய்வின் முடிவை முன்வைக்கிறார். மேலும் ஆய்வேட்டின் பின்னிணைப்புகளில் கும்மிப்பாடல்கள், தகவலாளர் பட்டியல், ஒளிப்படங்கள், மாவட்ட வரைபடங்கள், வினா நிரல் என ஆய்வேடு தனித் தன்மை பெற்றுள்ளது பாராட்டுக்குரியது.

120. கபிலர் பாடல்களில் சுற்றுச் சூழல்

அ. அருணா, 2009-2011, 2014.
முனைவர் தா.ரெங்கநாதன், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், ப. 230.

இன்று நம் வாழ்க்கையை அச்சுறுத்தும் சூழல் பிரச்சினைகள் பல இருக்கின்றன என எளிதில் புரிந்துகொள்ளமுடியும். நாம் நலமாக

வாழவேண்டும் என்றால் சுற்றுச் சூழல் பாதுகாக்கப்படவேண்டும். அதை மாசின்றிப் பாதுகாக்கும் நிலைவேண்டும். எனவே, இன்று சுற்றுச்சூழலை எவ்வாறு பாதுகாப்பது எனச் சிந்திக்கும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. ஆனால் சங்க காலத்தில் சுற்றுச்சூழல் எவ்வாறு இருந்தது என்றும், அக்கால மக்கள் எவ்வாறு அச்சூழலோடு இசைந்து வாழ்ந்தனர் என்பதும் கபிலர் பாடல்கள் வழியாக விளக்கம் பெற்றுள்ளன. பழந்தமிழ் மக்கள் இயற்கையோடு இணைந்த வாழ்வியல் உண்மைகளை அறிந்து உலகத்திற்கோர் எடுத்துக்காட்டான வாழ்வை மேற்கொண்டதை விளக்குவது இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

இவ்வாய்வில் 1. சுற்றுச்சூழல் 2. கபிலர் வாழ்க்கை வரலாறு 3. கபிலர் பாடல்களில் சுற்றுச்சூழல் 4. கபிலர் பாடல்களில் பாவியல் என நான்கு இயல்களைக்கொண்டதாக அமைந்துள்ளது. இவ்வாய்வின் வழியாகச் சுற்றுச்சூழல் என்பது உயிரினங்களும் அவை வாழும் பகுதியில் அமைந்துள்ள காற்று, தண்ணீர், புவியமைப்பு போன்றவை அடங்கிய இயற்கை அமைப்பு என்றும் கபிலர் தாம் வாழ்ந்த பகுதியில் காணப்பட்ட தாவரங்களைப் பதிவுசெய்துள்ளதாகவும் பாரியின் பறம்புமலையில் உணவுத்தட்டுப்பாடு இல்லை என்றும் அக்காலத்தில் மக்கள் இயற்கையோடு இயைந்து வாழ்ந்து வந்தனர் என்றும் அச்சூழல் மகளிர் ஆடி, பாடி விளையாட உறுதுணையாக அமைந்துள்ளமை பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

எந்த உயிரினமும் தனியாக ஓர் இயற்கைச் சூழலில் வாழ்வதில்லை. அது பிற தாவரங்கள் மற்றும் விலங்கினங்களுடன் குடும்பமாகவே வாழ்கிறது. தன்னை வாழவைக்கும் சூழலை நாசப்படுத்துவது தன்னையே அழித்துக் கொள்வதற்குச் சமம். மனிதன் சாகவா பிறந்தான்; வாழ்வதற்கல்லவா பிறந்தான். நாம் வாழவேண்டும் என்றால் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். சுற்றுச்சூழலை அழிக்கும் நிலை மாற வேண்டும். இயற்கை வளமுற்றால்தான் மனித வாழ்வும் வளமாகும் என்ற எண்ணத்தை இளம் தலைமுறைக்குக் கல்விமூலம் மனதில் பதியவைப்பதோடு, இன்றைய நலமான வாழ்வை மட்டும் எண்ணாமல், நமது எதிர்காலச் சந்ததிகளும் வளமோடு வாழ வேண்டும் என்ற தொலைநோக்கு எண்ணத்தோடு செயல்படவேண்டும் என ஆய்வாளர் உலகச் சுற்றுச்சூழல் பற்றித் தமது ஆய்வின் வழியாகக் கருத்துகளை முன்வைக்கிறார்.

121. சங்கச் சமூகத்தில் கள்

அ.குபேந்திரன், 2007-2014, 10.09.2014.

முனைவர் சூ.நிர்மலா தேவி, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், ப. 221.

பழந்தமிழ்ச் சமூக மக்களின் வாழ்வியல் முறைகளையும் பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் படம்பிடித்துக்காட்டும் பதிவுகளாய்த் திகழ்வன சங்க

இலக்கியங்கள் **சங்கச் சமூகத்தில் கள்** எனும் இந்த ஆய்வேட்டில் மதுவகைகளுள் ஒன்றான "கள்" பற்றி ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. கள் அருந்தும் பண்பாடு சங்க இலக்கிய நூல்களில் மிகுதியாகப் புலவர்களால் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. சங்கமருவிய காலத்திற்குப் பிறகு தோன்றிய பதினெண்கீழ்கணக்கு நூல்கள், காப்பியங்கள் முதலானவை கள்ளை வெறுத்தும் கடிந்தும் பேசியுள்ளன. இவற்றைக் கருவாகக் கொண்டு பழந்தமிழ்ப் பண்பாட்டில் கள் பெற்ற சிறப்பைச் சங்க இலக்கிய நூல்களின் வழி ஆய்வு செய்து வெளிப்படுத்துவது இவ்வாய்வின் நோக்கமாகவும் சமூக மக்களின் வாழ்வியல்முறை, விருந்தோம்பல் சிறப்பு, குடிப்பழக்கம், பழந்தமிழ்ப் பண்பாட்டில் கள் பெற்ற இடம், உணவுமுறைகள் வாணிபத் தொடர்பு, பண்டமாற்று வாணிபம் என்பதனை அறிவது இவ்வாய்வின் பயனாகவும் அமைகின்றன.

இந்த ஆய்வேடு முன்னுரை மற்றும் முடிவுரை நீங்கலாக நான்கு இயல்களாகப் பகுத்து ஆராயப்பட்டுள்ளது. 1. கள் பெயர் விளக்கமும் தயாரிப்பு முறையும் 2. கள் அருந்திய சூழல்கள் 3. கள்ளும் துணை உணவுகளும் 4. கள்ளால் பெற்ற சிறப்பு என்பவை அவை.

பழந்தமிழர்களின் வாழ்வில் சிறப்பிடம் பெற்று விளங்கியது கள் ஆகும். கள் என்னும் பெயரில் பழந்தமிழகத்தில் நறவு (கள்) என்ற துறைமுகப்பட்டினம் ஒன்றும், கள்ளூர் என்ற பெயரில் ஊர் ஒன்றும் அமைந்திருந்தன. சங்ககாலத்தில் மனிதர்கள் மட்டுமல்லாது மீன், ஆமை, யானை முதலியவையும் கள் பருகி மகிழ்ச்சியாக இருந்துள்ளன. காலம் காலமாக நிகழ்ந்து வரும் வேலன் வெறியாட்டு, கடவுள்வழிபாடு, நடுகல் வழிபாடு, இறப்புச் சடங்கு, கையறுநிலை முதலியவற்றில் கள் முக்கியப் பொருளாக உள்ளது. கள் அருந்தும் பழக்கம் ஓர் உயரிய பண்பாடாகச் சங்க இலக்கியத்தில் போற்றப்பட்டுள்ளது. அதே வேலையில் கள் அருந்தும் செயல்பாட்டைக் குறை கூறும் சிந்தனையும் சங்க சமூக மக்களிடம் தோன்றியுள்ளது. பின் வந்த பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் கள் அருந்தும் பண்பாடு முழுமையாகக் கண்டிக்கப்பட்டுள்ளது. தற்கால இலக்கியங்களில் கள் புகழ்ந்தும் இகழ்ந்தும் பேசப்பட்டுள்ளது. எனவே ஒரு பொருள் உயர்வான நிலையில் வைத்துப் பேசப்படுவதும் தாழ்வான நிலைக்குத் தள்ளப்படுவதும் அது சமுதாயத்திற்கு விளைவிக்கும் பயன்பாட்டிலிருந்துதான் அறிந்து கொள்ள முடியும் என ஆய்வாளர் தமது ஆய்வின் முடிவை முன்வைக்கிறார்.

தொகுப்பு: ***இரா. பெருமாள் சாமி,*** *நூலகர், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், தரமணி, சென்னை - 600 113.*

18. List of Translations of Tamil Works

THIRUKKURAL

Gujarathi

1. Kalani, Kandilal, L., ***Thirukural*** in Gujarathi, Bombay, 1971.

Hindi

1. Khenand Rakar, ***Thirukural,*** parts 1 and 2, Ajmer, 1924.
2. Kshemanand Rahat, ***Thirukural*** in Hindi, 1924.
3. Govindaraj Jain, ***Kural*** in verse, first two parts, New Delhi, 1942.
4. Sankar Raju Naidu, S., ***Thirukural*** in Hindi, Madras, 1958.
5. Jain, B.D., ***Thirukural,*** thirupananthal, 1961.
6. Venkatakrishnan, M.G., ***Thirukural,*** Trichy, 1964.
7. Rajan Pillai, ***Thirukural,*** Lucknow, 1976.
8. Seshadri, K., ***Thirukural*** in Hindi, Lucknow, 1982.

Kannada

1. Srikanthaiah, B.M., Nitimanjari (part 2), ***Thirukural,*** Mysore Translator, 1911, 143p. Poetry.
2. ---, ***Kural*** (selections in verses), Bangalore, 1940.
3. Gundappa, L., ***Thirukural*** dharma bhaga, Bangalore 1955.
4. Srikanthaiah, B.M., ***Thirukural,*** Bangalore: Translator, 1955, 88p. Poetry.
5. ---, ***Kural*** Subhashita. Mangalore: Shenoy, K.V., 1956, 18p. Poetry.
6. ---, ***Thirukural*** Bangalore: Southern Languages Book Trust, 1960, 299p. Poetry.
7. Gundappa, L., ***Thirukural*** (3 parts), Madras, 1960.
8. Srinivas, P.S., ***Thirukural*** with original couplets and translations in Kannada, Madurai. 1982.
9. Srikanthaiah, B.M., ***Thirukural*** Madurai: Madurai Kamaraj University, 1982, 618p. Poetry.

Malayalam

1. Azhakathu Kurup, ***Thirukural*** in verses, Trivandrum, 1875.
2. Damodaran Pillai, P., ***Thirukural manikal,*** Trivandrum, 1951.
3. Gopalakurup, Vennikulam, ***Thirukural*** (first 2 parts in verse), Kottayam, 1960.
4. Chellan Nadar, K., ***Thirukural tharmanaskantam,*** Parassala, 1962.
5. Balakrishna Nair, G., ***Kural*** waith commentary, part I, Trivandrum, 1963.
6. Govinda Pillai, A., ***Thirukural,*** Trivandrum.

Marathi

1. Sane Guruji, ***Kural*** Tin Prusath. Pune: Continental, 1948, Third ed. 1975, 152p. Poetry.
2. Pursottam Dinkar Joshi, ***Thirukural*,** Bombay: Maharastra Rajya Sahitya Sanskrit Mandal, 1977, xxii, 152p. Poetry.

Oriya

1. Kishrod, Dash, Ch, ***Thirukural***-in Oriya language, Sampalpur, 1985.
2. Bira Kishor Kar, ***Tiruvalluvar, Kurala*** Cuttak Vidyapuri, 1987, 80p.

Punjabi

1. Ram Murti Sharma, ***Thirukural dhamma granth of the tamils,*** Chandigarh, 1983.

Rajasthani

1. Kamala Gurg, ***Thirukural needhi sastra,*** Jaipur, 1982.

Sanskrit

1. Sriram Desikar, S.N., ***Thirukural in Sanskrit Slokas,*** Madras, 1961, 1968.
2. Appa Dikshitar, ***Neethi kusuma mala,*** 1922.

Saurastra

1. Ram, S.S. Saurastra, ***Thirukural payiram pitika pragaranam,*** Madurai, 1980.

Telugu

1. Lakshminarayana Sastri, ***Kural,*** Chitoor, 1906.

2. Garimella Satyanarayana, ***Tirukkural,*** Arthatraya Sarwasvamu(1), Priya Agraharam: Sri Sarada Granthamala, 1926, 16+108p. Verse.

3. Jagannatha Sastri, Mudiganthi, ***Thiruvalluva sookthalu,*** West Godavari, 1952.

4. Sri Ramulu Reddy, Putalaputti, ***Tirukkural,*** Trivargamu Chitoor (A.P.), The translator, 1955, 14+136p. Verse.

5. Sastri, Senthi Sripati, ***Tirukkural,*** Sri Padulu. Madras: The translator, 1960. 14+14+266p. Verse.

6. Jagannatha Raja, Mudunuri, ***Tiruvalluvar,*** Mutyula Haramu. Rajapalayam: Viswa Santi Prachuranalayam, 1978, 16+42p. Poetry.

7. Ramalingachariya, Ch. ***Tirukkural,*** Sri Suktulu. Tiruttani: The translator, 1979-86.

8. Veeraswamy Naidu, Sadhna. ***Tirukkural,*** Tirupati: Sadhana Publications, 1985, 10+134p. Verse.

9. Jagannath, D. 'Gurucharan', ***Tirukkural,*** Uuthu kottai: Translator, 1986, 8+134p. Verse.

10. Radha Krishna Sharma, Challa. ***Tirukkural,*** Madurai: Lakshmi Naryana Granthamala, 1989, 20+440p. Verse.

11. Dakshina Vedam, Arudra, ***Tirukkural,*** Hyderabad: Telugu University, 1989, xvi+138p. Poetry.

Urdu

1. Suharawardi Hasarat, ***Kural*** in Urdu, New Delhi, 1966.

2. Kohan Muhamad Yusuf, ***Kural*** in Urdu andArabic, Madras, 1976.

(to be continued)

19. நூல் மதிப்புரை

-வ.மணிகண்டன்

நூல் : **பாணர் இனவரைவியல்**

ஆசிரியர் : முனைவர் பக்தவத்சல பாரதி

பதிப்பு : 2012

விலை : உரு. 100/-

பக்கங்கள் : xii + 244

வெளியீடு : உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.

சங்க இலக்கியம் பற்றிய ஆய்வுகளில் பாணர் இனவரைவியல் எனும் இந்நூல் ஒரு புதிய தடத்தைக் காட்டுகிறது. பாணர், பொருநர், கூத்தர், கோடியர், வயிரியர், கண்ணுளர், விறலியர் முதலான பாண் சமூகத்தாரின் பழந்தமிழ் முறைகளை இனவரைவியல் அடிப்படையில் இந்நூலாசியரியர் ஆராய்ந்துள்ளார். மேலும் சங்ககாலக் கலை மரபுகளைப் பேணிவந்த பாண் சமூகத்தினர் ஏற்றுக் கொண்ட மாற்றங்களையும் சமகாலத்தில் திராவிடப் பகுதிகளில் வாழ்ந்து வரும் பாணர்களைப் பற்றியும் விளக்கியுள்ளார்.

சங்க காலம் தொட்டே தமிழ்ச் சமூகத்தின் சமூகப் பண்பாட்டு உருவாக்கத்தில் நாடோடியினர் ஒருங்கிணைவு பெற்று வந்துள்ளனர். இத்தகைய நாடோடிகளை

i) வேட்டையாடி உணவு சேகரிக்கும் நாடோடிகள்,

ii) ஆயர் நாடோடிகள்,

iii) ஆயர் வாழ்வு சாரா நாடோடிகள் என்ற மூன்று வகையினர்களாகப் பகுத்துக் காட்டுகிறார்.

சங்ககாலம் என்றழைக்கப்படும் வீரயுகக் காலத்தில் நாடோடிப் பாடகர்களாகவும் பல்வேறு கலைஞர்களாகவும் காணப்பட்ட அவர்கள் வாய்மொழி மரபில் தோய்ந்தவர்களாக இருந்துள்ளனர் என்பதற்குப் புறநானூறும் (282), மலைபடுகடாமும் (75) சான்றுகளாகும். இந் நாடோடிப் பாடகர் மரபினை வாய்மொழி மரபாகக் காட்டும் சான்றுகளையும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

ஆற்றுப்படையும் பாண் மரபும் பின்னிப் பிணைந்தவை. ஆற்றுப்படைகள் பாண் சமூகத்தாரின் வாழ்வியலைக் கூறுகின்றன. இனவரைவியல் பொருண்மைகள் நிறைந்த பண்பாட்டுப் பனுவல்களாகவே ஆற்றுப்படை நூல்கள் விளங்குகின்றன என்பதையும்

1. அலைகுடி - நிலைகுடி அசைவியக்கம்

2. திணை - குடி சார்ந்த அசைவியக்கம்

3. திணை மரபு - பொதுமரபு சார்ந்த அசைவியக்கம்

என்னும் மூன்று கருத்துகள் வழி ஆற்றுப்படை இலக்கியங்கள் விளக்குகின்றன என்கிறார்.

பாண் சமூகத்தின் சமூக அமைப்பினைத் தெளிவாக அறிய வேண்டுமானால் அதன் அடிப்படைக் கூறுகளை இனங்கண்டு ஆராய வேண்டும். சங்ககாலத்தில் காணப்பட்ட பாண் சமூகக் கட்டமைப்பு பல பகுதிகள் ஒருங்கிணைந்த "முழுமை" யைக் கொண்டதாகும். இந்த முழுமையெனும் சமூகமானது சார்புச் சமூகமுறை, சமூகப் படிநிலை, சமூகத்தகுதி, சமூகப் பங்குப் பணிகள் போன்ற உட்கூறுகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதை எடுத்துரைக்கிறார்.

பாணர்கள் இயல், இசை, நாடகமெனப் பலதுறை வல்லுநர்களாக இருந்தாலும் அவர்களின் புலமைக்கேற்ற பொருள்வளமின்மையால் வறுமையில் வாடினர். பெரும்பாலான பாணர்கள் வறுமை நீங்காச் சூழலிலேயே வாழ்ந்து வந்தார்கள் என்பதை இந்நூல் காட்டுகிறது.

சங்க கால மரபு ஒரு வகையான தொடர்ச்சியையும் மாற்றத்தையும் கொண்ட மரபாக விளங்கியதை அறிய இந்நூல் உதவுகிறது. வட இந்தியாவில் மிக முக்கியமான தொல்திராவிடப் பழங்குடியாக விளங்கும் கோண்டுகளிடம் இன்றைக்கும் நடைமுறையில் உள்ள பாண் மரபை அறிவது சங்ககால மரபின் தொடர்ச்சியை அறிவதற்கு மிகச்சிறந்த ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும் என்பதை விளக்குகிறார்.

அண்ணன் இறந்த பிறகு விதவையான அண்ணியை இறந்தவனின் தம்பி திருமணம் செய்யும் மதனிமணத்தைப் பின்பற்றுகின்றனர். கோண்டுகளுக்கு இசைவாணர்களாகவும் சடங்கு ஊழியம்

செய்பவர்களாகவும் சில பிரிவினர் பூசாரிகளாகவும்இருந்தாலும், பர்தான்களைக் கோண்டுகள் கீழானவர்களாகவே நடத்துகிறார்கள். மேற்கூறிய விவரங்களையெல்லாம் கவனிக்கும் போது சங்க இலக்கியங்களில் காணக் கூடிய பாண் சமூகத்தரின் நிலையை ஒத்தவர்களாகப் பர்தான்கள் காணப்படுகின்றனர் என்பதைத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

தமிழகம், கருநாடகம், ஆந்திரம், கேரளம் ஆகிய திராவிடப் பகுதிகளில் நாடோடிகளின் நிலைபேறையும் தொடர்ச்சியையும் இந்நூலில் விளக்கியுள்ளார்.

இன்று தென்னிந்தியாவிலும் வட இந்தியாவிலும் காணக்கூடிய நாடோடிச் சமூகத்தாரை அறிந்து கொள்வதன் மூலம் சங்ககாலப் பாண்மரபு எவ்வாறு மாற்றம் பெற்று வந்திருக்கிறது என்றும் இன்று அது எவ்வாறு வடிவம் பெற்றுள்ளது என்பதையும் விவரித்துள்ளார்.

பாண் மரபின் பல பண்புகளை இன்றும் அறியக்கூடிய வகையில் வரலாற்றுத் தகவல்களும் இனவரைவியல் சான்றுகளும் நாட்டார் வழக்காறுகளும் கிடைக்கின்றன என்பதை இந்நூலில் உறுதிப்படுத்தியுள்ளார்.

வேலன்மார் மரபே பண்டைய பாண் மரபின் தொடர்ச்சியை அறிவதற்குப் பெரிதும் உதவக் கூடியதாகும். சங்க இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்படும் வேலன் வெறியாட்டு இன்றும் தொடர்வதைக் காண முடிகிறது. இன்று கேரளத்தில் வேலன் வெறியாட்டு என்ற களம் திருமுருகாற்றுப்படையில் கூறப்படுவதற்கு இணங்க ஒத்துள்ளதையும் வெறியாட்டுச் சடங்கில் பின்பற்றப்படும் ஒப்பனை, பலிச்சடங்கு, தோற்றம், பாடல் ஆகியவை கூடச் சங்ககால மரபினை ஒத்துள்ளன என்பதையும் விளக்குகிறார்.

திராவிடப் பண்பாட்டின் தொல்வடிவங்களை மொழி ஆய்வில் மட்டுமல்ல, பண்பாட்டு ஆய்வுகளிலும் நிறுவ இயலும் என்பதைப் பாணர் இனவரைவியல் முன்னெடுத்துச் செல்கிறது. மேலும், வட இந்தியாவில் வாழும் பாணர்களையும் அவர்களின் பாண் மரபையும் விளக்குவதால் ஓர் அனைத்திந்திய வீரயுகம் பண்பாகப் பாண் மரபினை அறிந்து கொள்ளவும் தமிழ் மரபின் தனித்துவங்களை மறுபுறமும் ஒப்பிட்டு அறியவும் இந்நூல் உதவுகிறது. இந் நூல் உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தில் மீள் அச்சில் உள்ளது.

---

*நூல் மதிப்புரை: **வ.மணிகண்டன்**, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், தரமணி, சென்னை - 600 113.*

20. Guidelines for writing a research article

Thomas V. Perneger, Patricia M. Hudelson

International Journal for Quality

Writing a research article: advice to beginners

Writing research papers does not come naturally to most of us. The typical research paper is a highly codified rhetorical form. Knowledge of the rules some - explicit, others implied goes a long way toward writing a paper that will get accepted in a peer-reviewed journal.

How to write the methods section of a research paper
Author information

The methods section of a research paper provides the information by which a study's validity is judged. Therefore, it requires a clear and precise description of how an experiment was done, and the rationale for why specific experimental procedures were chosen. The methods section should describe what was done to answer the research question, describe how it was done, justify the experimental design, and explain how the results were analyzed. Scientific writing is direct and orderly. Therefore, the methods section structure should: describe the materials used in the study, explain how the materials were prepared for the study, describe the research protocol. Once all elements of the methods section are written, subsequent drafts should focus on how to present those elements as clearly and logically as possibly. The description of preparations, measurements, and the protocol should be organized chronologically. For clarity, when a large amount of detail must be presented, information should be presented in sub-sections according to topic. Material in each section should be organized by topic from most to least important.

A good research paper addresses a specific research question. The research question or study objective or main research hypothesis is the central organizing principle of the paper. Whatever relates to the research question belongs in the paper; the rest doesn't. This is perhaps obvious when the paper reports on a well planned research project. However, in applied domains such as quality improvement, some papers are written based on projects that were undertaken for operational reasons, and not with the primary aim of producing new knowledge. In such cases, authors should define the main research question *a posteriori* and design the paper around it.

Generally, only one main research question should be addressed in a paper.

Structure of the paper

Once the research question is clearly defined, writing the paper becomes considerably easier. The paper will ask the question, then answer it. The key to successful scientific writing is getting the structure of the paper right. The basic structure of a typical research paper is the sequence of Introduction, Methods, Results, and Discussion. Each section addresses a different objective. The authors state: (i) the problem they intent to address in others terms, the research question in the Introduction; (ii) what they did to answer the question in the Methods section; (iii) what they observed in the Results section; and (iv) what they think the results mean in the Discussion.

In turn, each basic section addresses several topics, and may be divided into subsections (Table 1). In the introduction, the authors should explain the rationale and background to the study. What is the research question, and why is it important to ask it? While it is neither necessary nor desirable to provide a full-blown review of the literature as a prelude to the study, it is helpful to situate the study within some larger field of enquiry. The research question should always be spelled out, and not merely left for the reader to guess.

Typical structure of a research paper

Introduction

- State why the problem you address is important
- State what is lacking in the current knowledge
- State the objectives of your study or the research question

Methods

- Describe the context and setting of the study
- Specify the study design
- Identify the main study variables

Discussion

- State the main findings of the study
- Discuss the main results with reference to previous research
- Analyse the strengths and limitations of the study

Source: OXRFORD UNIVERSITY Journals

REGULATIONS FOR SUBMISSION OF RESEARCH PAPERS IN THE JOURNAL

Scholars from all relevant academic fields of Tamil language, literature, fine arts, culture, architecture and society are insisted to submit high quality of Research papers that meet the following requirements :

- Original research findings, reports, review articles and like will be considered for publication.
- As it is an International journal, the authors are expected to keep the research papers to an International standard.
- All submitted manuscripts are subjected to a peer review process.
- Papers should be typed utilizing a standard, Unicode font only.
- In transcribing Tamil words or texts, contributors are requested to make use of the transliteration system adopted by the Madras University's *Tamil Lexicon* (Vol. I-VII 1924-1939).
- The glossary of words given in Tamil (either in conventional orthography or in transliteration system) may be given immediately following the quotation: e.g. Kuṭampai (குடம்பை) āṭūu aṟicol (ஆடூஉ அறிசொல்).
- Submission should not exceed 10 pages in length (typed double-spaced, with one inch margin).
- The author's biography in brief including qualifications, special field of research and e-mail address should be given.
- The author should submit the paper via e-mail (iits@tn.nic.in) to the chief editor at International Institute of Tamil Studies.
- Authors of papers selected for submission will be notified by e-mail.

Prof. Dr. B. Raja
Associate Editor
e-mail: kalaikhoraja@gmail.com

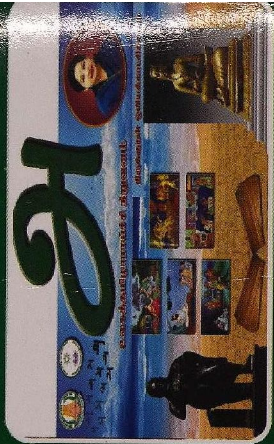

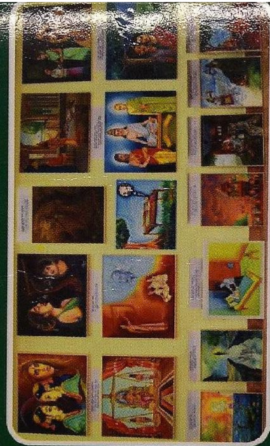
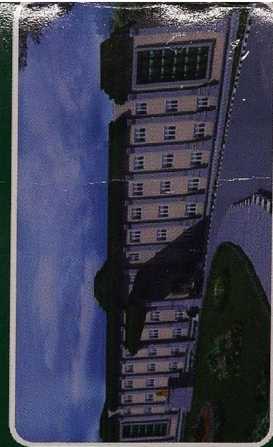

Edited & Published by the Director of International Institute of Tamil Studies, Chennai - 600 113
and Printed by Sri Saravana Printers, Chennai - 600 005. Cell : 94442 65471